

www.reflexfest.ro

Tamási Áron Színház
Teatrul Tamási Áron
Ro520003 Sf. Gheorghe
P-ța Libertății Nr. 1.

Reflex 2. / Nemzetközi Színházi Biennálé / Bienala Internațională de Teatru / International Theatre Biennale

Nemzetközi Színházi Biennálé
Bienala Internațională de Teatru

RFFI FX 2
2012

TAMÁSI ÁRON SZÍNHÁZ / TEATRUL TAMÁSI ÁRON / TAMÁSI ÁRON THEATRE
NAGYTEREM / SALA MARE / MAIN HALL

16.03
péntek
vineri

20:00 - BALANESCU QUARTET koncert/concert

17.03
szombat
sâmbătă

18.03
vasárnap
duminică

16:00 - Emma Dante: TRILOGIA DEGLI OCCHIALI
Compagnia Sud Costa Occidentale, Palermo
Teatro Stabile di Napoli, Centro di Ricerca per il Teatro
Théâtre du Rond Point - Paris
20:00 - Emma Dante: TRILOGIA DEGLI OCCHIALI

19.03
hétfő
luni

20.03
kedd
marți

20:00 - Gerhart Hauptmann: A BUNDA / BLANA DE BIBER / THE BEAVER COAT
Mecklenburgisches Staatstheater, Schwerin

21.03
szerda
miercuri

22.03
csütörtök
joi

20:00 - Friedrich Dürrenmatt: JÁNOS KIRÁLY
Örkény István Színház, Budapest

23.03
péntek
vineri

16:00 - Line Knutzon: MAI ÎNTÂI TE NAȘTI
Teatrul Andrei Mureșanu, Sfântu Gheorghe

24.03
szombat
sâmbătă

25.03
vasárnap
duminică

17:00 - W. Shakespeare: A VELENCEI KALMÁR
Tamási Áron Színház, Sepsiszentgyörgy (stúdióelőadás)

20:00 - TÖRŐCSIK MARI - Közönségtalálkozó / Întâlnire cu publicul

26.03
hétfő
luni

27.03
kedd
marți

19:00 - William Shakespeare: HAMLET
Oskaras Koršunovas Színház, Vilnisi Városi Színház
Oskaras Koršunovas Theatre / Vilnius City Theatre

28.03
szerda
miercuri

29.03
csütörtök
joi

19:00 - Szergej Medvegyev: FODRÁSZNŐ / COAFEZA / THE HAIRDRESSER
Csokonai Színház, Debrecen

30.03
péntek
vineri

19:00 - N.V.Gogol: HÁZTÚZNÉZŐ / CĂSĂTORIA
Teatrul Bulandra, București (ROU)

TAMÁSI ÁRON SZÍNHÁZ / TEATRUL TAMÁSI ÁRON / TAMÁSI ÁRON THEATRE
KAMARATEREM / SALA KAMARA / CHAMBER HALL (str. Vasile Goldiș Nr. 2.)

18:00 - ABSOLUT - Ion Creangă „Ivan Turbincă” c.meséje alapján După povestea „Ivan Turbincă” de Ion Creangă Teatrul Act, București (ROU)
17:00 / 20:00 - KORIJOLÁNUSZ HOPPart Társulat, Budapest (HUN)
22:00 - ADA MILEA: QUIJOTE koncer/concert
17:00 - ABSOLUT - Ion Creangă „Ivan Turbincă” c.meséje alapján După povestea „Ivan Turbincă” de Ion Creangă Teatrul Act, București (ROU)
18:00 / 20:00 - Gorkij: ÉJJELI MENEDÉKHELY / AZILUL DE NOAPTE Oskar Koršunovas Színház, Vilnusi Városi Színház Oskar Koršunovas Theatre / Vilnius City Theatre

16.03
péntek
vineri

17.03
szombat
sâmbătă

18.03
vasárnap
duminică

19.03
hétfő
luni

20.03
kedd
marți

21.03
szerda
miercuri

22.03
csütörtök
j o i

23.03
péntek
vineri

24.03
szombat
sâmbătă

25.03
vasárnap
duminică

26.03
hétfő
luni

27.03
kedd
marți

28.03
szerda
miercuri

29.03
csütörtök
j o i

30.03
péntek
vineri

műsor / program

16.03
péntek
vineri

17.03
szombat
sâmbătă

18.03
vasárnap
duminică

19.03
hétfő
luni

20.03
kedd
marți

21.03
szerda
miercuri

22.03
csütörtök
joi

23.03
péntek
vineri

24.03
szombat
sâmbătă

25.03
vasárnap
duminică

26.03
hétfő
luni

27.03
kedd
marți

28.03
szerda
miercuri

29.03
csütörtök
joi

30.03
péntek
vineri

20:00 - RADIO MUEZZIN

Rimini Protokoll, Berlin / Goethe Institut, Cairo

19:00 - Krystian Lupa: PERSONA. MARILYN
Teatr Dramatyczny, Warszawa

16:00 - Krystian Lupa: PERSONA. MARILYN
Teatr Dramatyczny, Warszawa

17:00 - MINT A FAGYÖNGY / CA VÂSCUL
M Stúdió, Sepsiszentgyörgy / Sfântu Gheorghe
Lajtha László Stúdióterem / Sala "Lajtha László"

18:30 - Tom Stoppard: ROSENCRANTZ ÉS GUILDENSTERN HALOTT
ROSENCRANTZ ÉS GUILDENSTERN SUNT MOR?I
Csiky Gergely Állami Magyar Színház, Temesvár

19:00 - SZÁZ ÉVIG / O SUTĂ DE ANI!
Háromszék Táncegyüttes, Sepsiszentgyörgy
Ansamblul de Dansuri "Trei Scaune", Sfântu Gheorghe
Lajtha László Stúdióterem / Sala Lajtha László

17:00 - OTHELLO
M Studio, Sepsiszentgyörgy / Sfântu Gheorghe
Lajtha László Stúdióterem / Sala Lajtha László

MÁS HELYSZÍNEK / ALTE LOCAȚII / OTHER LOCATIONS

18:00 - MESTER és TANÍTVÁNYA 4. / MAESTRUL și UCENICUL 4. kiállításmegnyitó / vernisaj (Németh Ilona & Jaro Varga) MAGMA Kortárs Művészeti Kiállítótér / Spațiul Expozițional de Artă Contemporană
11:00 - Hétköznapi örökök / Nebunii cotidiane drámaörze / bursă de dramaturgie contemporană Creativ Média Színházi Ügynökség / Galeria "Gyárfás Jenő" képtár
15:00 / 20:00 - Henrik Ibsen: HEDDA GABLER / Kolozsvári Állami Magyar Színház Tamási Áron Színház, Új Stúdió / Teatrul Tamási Áron, Studioul Nou
15:00 - Henrik Ibsen: HEDDA GABLER / Kolozsvári Állami Magyar Színház Tamási Áron Színház, Új Stúdió / Teatrul Tamási Áron, Studioul Nou
17:00 - PINA BAUSCH - Wim Wenders filmje Pina Bauschról / Film despre Pina Bausch / Film about Pina Bausch Tamási Áron Színház, Új Stúdió / Teatrul Tamási Áron, Studioul Nou
18:00 / 20:00 - AHOGYAN A VÍZ TÜKRÖZI AZ ARCOT / Osonó Színházműhely, Sepsiszentgyörgy Megyei Könyvtár, Gábor Áron terem / Biblioteca Județeană, Sala "Gábor Áron"
23:30 - concert JEDAM koncert Reflex sessions (Bastion restaurant, Olt u. 6.)
17:00 - PINA BAUSCH - Wim Wenders filmje Pina Bauschról Tamási Áron Színház, Új Stúdió / Teatrul Tamási Áron, Studioul Nou / Tamási Áron Theatre, New Studio
22:00 - concert ÉLTES ÁRON QUARTET koncert (ROU) Reflex Sessions - Bastion Restaurant (Olt u. 6.)
21:00 - concert SANTA DIVER koncert (HUN) Reflex Sessions - Bastion Restaurant (Olt u. 6.)
23:30 - concert SNAPS & LUIZA ZAN - koncert Reflex Sessions - Bastion Restaurant (Olt u. 6.)
23:00 - concert PINK FREUD koncert Tamási Áron Színház, Új Stúdió / Teatrul Tamási Áron, Studioul Nou Tamási Áron Theatre, New Studio

KÖZÖNSÉGTALÁLKOZÓK: Gyárfás Jenő képtár (Szabadság tér 2. szám)

ÎNTÂLNIRI CU PUBLICUL: Galeriele de Artă Gyárfás Jenő (P-ța Libertății Nr. 2)

MEETINGS WITH THE PERFORMERS: Gyárfás Jenő Art Gallery (P-ța Libertății Nr. 2)

FESZTIVÁL-KLUB: Bastion Vendéglő (Olt utca 6. szám)

CLUBUL FESTIVALULUI: Restaurant Bastion (str. Oltului Nr. 6)

FESTIVAL CLUB: Bastion Restaurant (Oltului str. 6.)

16.03
péntek
vineri

17.03
szombat
sâmbătă

18.03
vasárnap
duminică

19.03
hétfő
luni

20.03
kedd
marți

21.03
szerda
miercuri

22.03
csütörtök
joi

23.03
péntek
vineri

24.03
szombat
sâmbătă

25.03
vasárnap
duminică

26.03
hétfő
luni

27.03
kedd
marți

28.03
szerda
miercuri

műsor / program

TARTALOM

Teatrul ACT, Bukarest ABSOLUT	8
Rimini Protokoll, Berlin RADIO MÜZZIN	12
Kolozsvári Állami Magyar Színház Ibsen: HEDDA GABLER	16
Compagnia Sud Costa Occidentale Emma Dante: LA TRILOGIA DEGLI OCCHIALI	20
Teatr Dramatyczny, Varsó PERSONA.MARILYN	22
Mecklenburgisches Staatstheater Schwerin G. Hauptmann: A BUNDA	26
HOPPart, Budapest KORIJOLÁNUSZ	30
Örkény István Színház, Budapest F. Dürrenmatt: JÁNOS KIRÁLY	34
Andrei Mureșanu Színház, Sepsiszentgyörgy Line Knutzon: ELŐBB MEGSZÜLET SZ	38
Csiky Gergely Színház, Temesvár Tom Stoppard: ROSENCRANTZ ÉS GUILDENSTERN HALOTT	40
Tamási Áron Színház, Sepsiszentgyörgy W. Shakespeare: A VELENCEI KALMÁR	42
M Studio, Sepsiszentgyörgy OTHELLO és hőn szeretett Desdemonája	44
Oskaras Koršunovas Színház, Vilnius W. Shakespeare: HAMLET	46
Oskaras Koršunovas Színház, Vilnius M. Gorkij: ÉJJELI MENEDÉKHELY	50
Csokonai Színház, Debrecen Szergej Medvedev: FODRÁSZNŐ	52
Bulandra Színház, Bukarest Gogol: HÁZTŰZNÉZŐ	54
BALANESCU QUARTET koncert	58
MESTER és TANÍTVÁNYA 4 kiállítás megnyitó	60
Wim Wenders: PINA BAUSCH filmetítés	62
TALÁLKOZÁS TÖRŐCSIK MARIVAL közönségtalálkozó	63
Ada Milea: QUIJOTE koncert	64
SANTA DIVER / PINK FREUD koncert	65
AHOGYAN A VÍZ TÜKRÖZI AZ ARCOT/ MINT A FAGYÖNGY / SZÁZ ÉVIG!	66

CUPRINS

Teatrul ACT, București ABSOLUT	70
Rimini Protokoll, Berlin RADIO MÜZZIN	74
Teatrul Maghiar de Stat Cluj Ibsen: HEDDA GABLER	78
Compagnia Sud Costa Occidentale Emma Dante: LA TRILOGIA DEGLI OCCHIALI	82
Teatr Dramatyczny, Varșovia PERSONA.MARILYN	86
Mecklenburgisches Staatstheater, Schwerin G. Hauptmann: BLANA DE BIBER	90
HOPPart, Budapesta KORIJOLÁNUSZ	94
Teatrul Örkény, Budapest F. Dürrenmatt: REGELE IOAN	98
Teatrul Andrei Mureșanu, Sf. Gheorghe Line Knutzon: MAI ÎNTÂI TE NAȘTI	102
Teatrul Csiky Gergely, Timișoara Tom Stoppard: ROSENCRANTZ ȘI GUILDENSTERN SUNT MORȚI	104
Teatrul Tamási Áron, Sf. Gheorghe Shakespeare: NEGUȚĂTORUL DIN VENEȚIA	106
M Studio, Sf. Gheorghe OTHELLO și prea iubita lui Desdemona	108
Teatrul Oskaras Koršunovas, Vilnius W. Shakespeare: HAMLET	110
Teatrul Oskaras Koršunovas, Vilnius M. Gorki: AZILUL DE NOAPTE	114
Teatrul Csokonai, Debrecen Sergei Medvedev: COAFEZA	116
Teatrul Bulandra, București N. Gogol: CĂSĂTORIA	118
BALANESCU QUARTET koncert	122
MAESTRUL și UCENICUL 4 vernisaaj	124
Wim Wenders: PINA BAUSCH proiecție de film	126
ÎNTÂLNIRE CU ACTRIȚA TÖRŐCSIK MARI întâlnire cu publicul	127
Ada Milea: QUIJOTE concert	128
SANTA DIVER / PINK FREUD concert	129
CHIPUL DIN OGLINDA APEI/ CA VÂSCUL / O SUTĂ DE ANI!	130

CONTENTS

Teatrul ACT, Bucharest ABSOLUT	134
Rimini Protokoll, Berlin RADIO MÜZZIN	138
Hungarian Theatre of Cluj Ibsen: HEDDA GABLER	142
Compagnia Sud Costa Occidentale Emma Dante: LA TRILOGIA DEGLI OCCHIALI	146
Teatr Dramatyczny, Warszawa PERSONA.MARILYN	150
Mecklenburgisches Staatstheater Schwerin G.Hauptmann: THE BEAVER COAT	154
HOPPart, Budapest KORIJOLÁNUSZ	158
Örkény István Theatre, Budapest F. Dürrenmatt: KING JOHN	162
Andrei Mureșanu Theatre, Sf. Gheorghe Line Knutzon: FIRST YOU'RE BORN	166
Csiky Gergely Theatre, Timișoara Tom Stoppard: ROSENCRANTZ AND GUILDENSTERN ARE DEAD	168
Tamási Áron Theatre, Sf. Gheorghe Shakespeare: MERCHANT OF VENICE	170
M Studio, Sf. Gheorghe OTHELLO and his beloved Desdemona	172
Oskaras Koršunovas Theatre, Vilnius W. Shakespeare: HAMLET	174
Oskaras Koršunovas Theatre M. Gorkij: THE LOWER DEPTHS	178
Csokonai Theatre, Debrecen Szergey Medvedev: THE HAIRDRESSER	180
Bulandra Theatre, Bucharest N. Gogol: THE MARRIAGE	182
BALANESCU QUARTET concert	186
MASTER and DISCIPLE 4 exhibition opening	188
Wim Wenders: PINA BAUSCH film projection	190
Ada Milea: QUIJOTE concert	191
SANTA DIVER / PINK FREUD concert	192
AS WATER REFLECTS THE FACE/ AS A MISTLETOE / ONE HUNDRED YEARS!	193

RFFIFX 2

2012

Válogatott előadások

17.03. / 18:00

24.03. / 17:00

Kamaraterem

Teatrul ACT, Bukarest

ABSOLUT Ion Creangă Ivan Turbincă c. meséje nyomán
Az Act Színház előadása a Raiffeisen Art Proiect támogatásával

Nagy filmes iskolák forgatókönyvíróikat, rendezőiket arra tanítják: hogyan kell mesélni. Hogyan kell egy mesét elmondani. Hányan hallottak gyerekként mesét mesélve és nem felolvasva? Egykori meséink széttöredezték, porrá és hamuvá váltak, filmek, dalszövegek, tévésorozatok között szórattak szét.

Vitatkozva és gyógyírt keresve próbálgatjuk magunkat: veszélyekkel teli mesterség ma mesét mondani. Főleg egy ilyen mesét. Amiben megjelenik a Jóisten, a Halál, maga az Ördög is... Az emberek meghallgatják, és egy ideig emlékeznek még arra, hogy nagy és lényeges dolgokról lehet cicomátlanul, humorral és nemtörődomséggel is beszélni.

A Színházcsináló, az Utolsó tekercs, a Szilvia a K. és az Otthon apámnál szerepei után Marcel lureş Ion Creangával találkozik. Sokak számára meglepetés lesz ez. Néhányan viszont azt mondják majd: épp ideje volt.

Alexandru Dabija

Ez a kimerítő show Marcel lureş altruizmusát emeli ki, egy totális színészét, aki egy nem-remélt ajándékot nyújt át nemes egyszerűséggel közönségének. Alexandru Dabija rendezése segít felnőtt fejjel újrhallgatni egy ősrég történetet, amiben Creangă szórakozottan meséli el, hogy sem a Mennysország, sem a Pokol, de még maga a Halál se olyan dolog, amiért felkelni lenne érdemes.

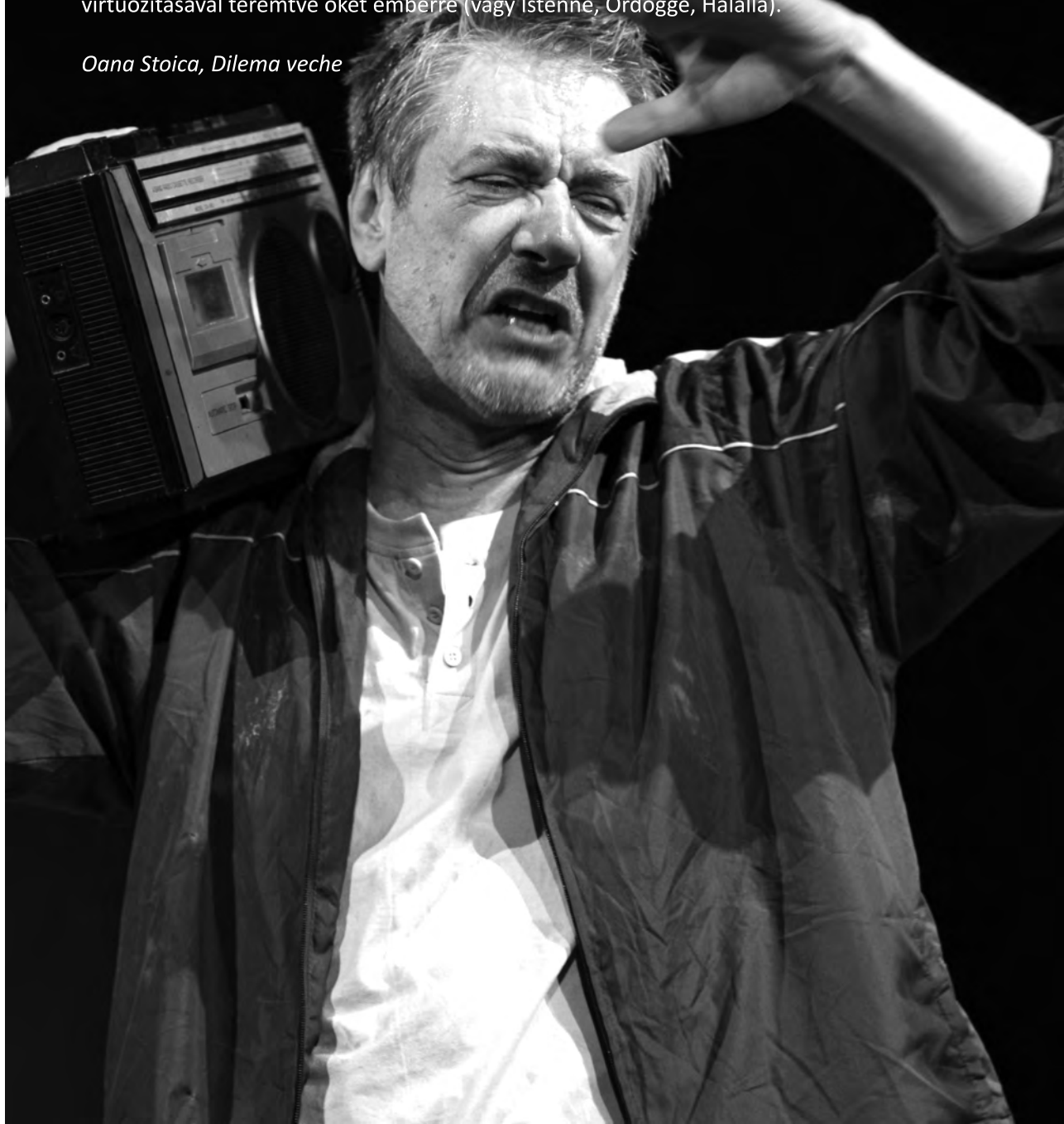
Dan Boicea, *Adevărul literar și artistic*

Creangă *Ivan Turbincájával* az Act Színház egy régóta tervezett előadássorozatot indít útjára, nagy színészek által előadott mesék sorozatáét. Az első rész Marcel Iureș-sel, Alexandru Dabija rendezésében egy régebbi előadás folytatásának tűnik, Beckett Utolsó tekercséé. A megroggyant Krapp, aki a szennyben lassan feloldódva életének ugyanazt a pillanatát idézi újra meg újra fel, most új arcban köszön vissza ránk. Ő lesz Ivan – képzeletgazdag csöves, aki mesés pályaként építi fel a semmiből saját (valószínűleg) banális életét. A felejteni nem tudó embert sújtó átoktól a meghalni nem tudó ember átkáig, az egyetlen eseménybe való belemerevedéstől az örökké tartó jelenben való szétszóródásig, a megbánástól a részvétlenségig, a személyiség végleges elakadásától a képzelet teljes szabadságáig, a megváltoztathatatlan múlttól egy meg nem semmisíthető jelenig – Krapp-Ivanunk az emlékezés otthontalan csavargója. (...)

Marcel Iureș népi mítoszok és jelképek után kutatva turkál Ivan történetében, s amit megtalál, azt élet és halál mesébe illő könyvévé olvasztja össze. Játéka zenei; elegáns tűnik át egyik szerepből a másikba, tökéletes arányérzékkel rajzol kontúrt vázlatos karaktereinek, Paganini virtuozitásával teremtve őket emberre (vagy Istenné, Ördöggé, Halállá).

Oana Stoica, Dilema veche

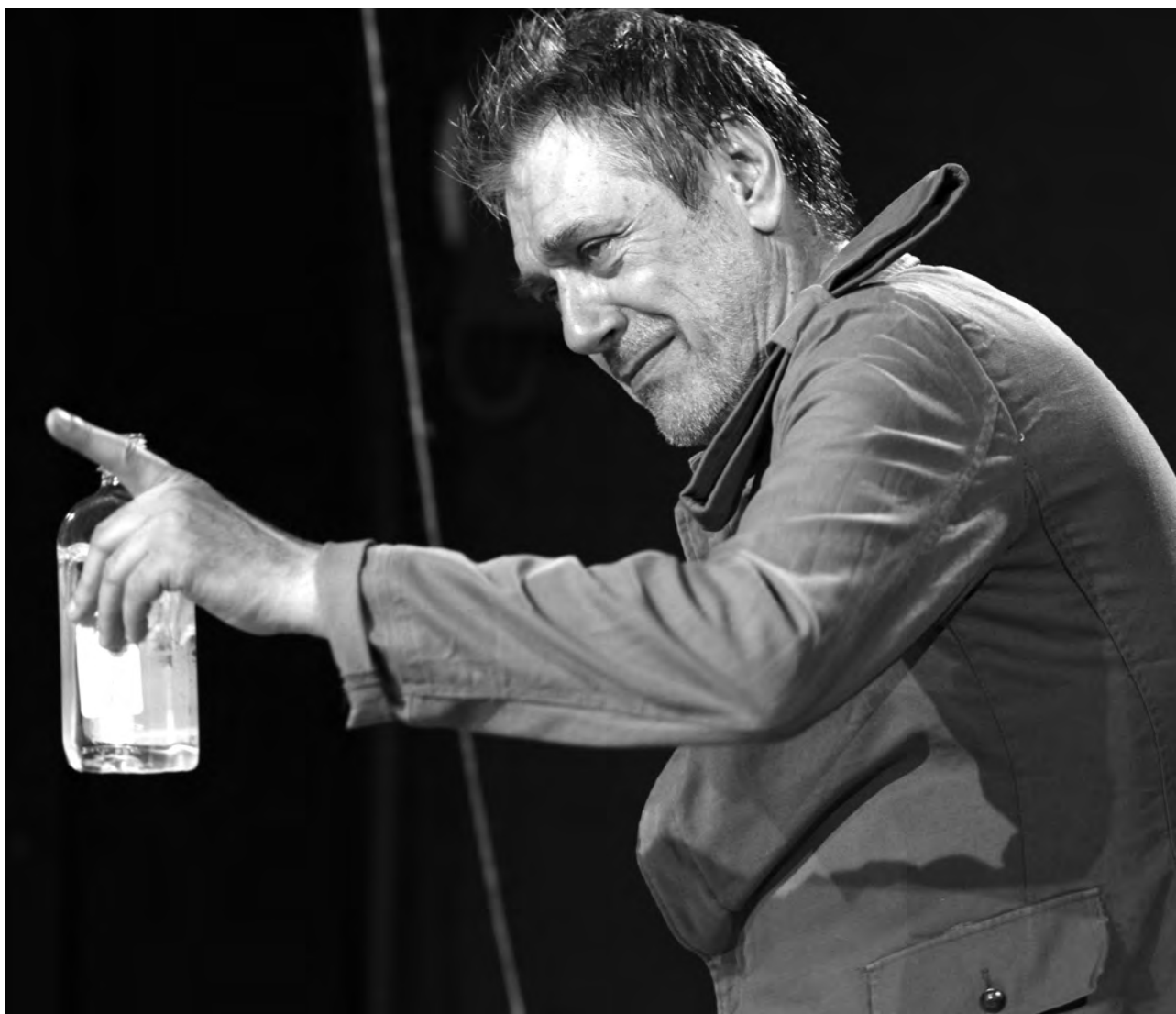

Az 1995-ben létrejött Teatrul Act Kulturális és Művészeti Alapítvány Románia első független színházi intézménye. Az alapítvány legfontosabb célja egy többfunkciós, színházi és táncelőadások, koncertek, kiállítások, filmvetítések befogadására alkalmas tér kialakítása volt. A székhelyül szolgáló stúdióterem 1998 szeptemberében nyílt meg Bukarestben, a Calea Victoriei 126. szám alatt.

Az ACT színház Románia első független projekt-színháza, saját előadásai mellett befogadó színházként működik, emellett pedig számos rendezvény (könyvbemutatók, rádióadások, társadalmi témájú beszélgetések, országos és nemzetközi hírű alkotókkal való találkozók) számára biztosít teret azzal a céllal, hogy változatos közösségekhez, közegekhez kapcsolódva hűséges közönségre találjon, felajánlva termét minden jószándékú és minőségi kulturális kezdeményezésnek.

Színházi előadásai mellett az ACT Színház felolvasószínházi programmal is jelentkezett, nemzetközi forgalomban lévő színpadi szövegek első romániai bemutatóját szervezve meg. Több olyan szöveget, melyet az ACTul Lecturii (Az olvasás aktusa) program keretében olvastak fel, később neves színházak tűztek műsorukra (többek közt az Odeon Színház, a Bukaresti Nemzeti Színház, a La Scena - ARCA Színház stb.)

Független művészeti intézményként az ACT Színház állami támogatás nélkül, kizárólag magáncégek jóindulata és nagylelkűsége nyomán született meg, maradt fenn és működik ma is.

17/03, 20:00, Művelődési Ház

Rimini Protokoll / Berlin

RADIO MUEZZIN

A Hebbel An Ufer, Berlin és a
Goethe-Institute Egypt produkciója.

fellépnek:

ABDELMOTY ABDELSAMIA ALI HINDAWY
HUSSEIN GOUDA HUSSEIN BDAWY
MANSOUR ABDELSALAM MANSOUR NAMOUS
MOHAMED ALI MAHMOUD FARAG
SAYED ABDELLATIF MOHAMED HAMMAD

koncept és rendezés: **STEFAN KAEGI**

zeneszerző, hangtervező: **MAHMOUD REFAT**

video design: **BRUNO DEVILLE, SHADY GEORGE FAKHRY**

dramaturg: **LAILA SOLIMAN**

díszlettervező: **MOHAMED SHOUKRY**

művészeti munkatárs: **JULIANE MÄNNEL**

világítástervező: **SVEN NICTERLEIN, SAAD SAMIR HASSAN**

rendezőasszisztens: **DIA HAMED**

ügyelő: **SVEN NICTERLEIN, SAAD SAMIR HASSAN**

videotechnikus: **BODO GOTTSCHALK**

Produkción vezetők: **LENA MODY, KATINKA VAHLE, JULIANE MÄNNEL, LANA MUSTAQH**
(Kairó/Cairo)

Turnévezetők: **SAMAH SAMIR, MOHAMED SLEIMAN, MOHAMED MOSTAFA**

fordítás és feliratozás: **EBTIHAL SHEDID, AHMED SAID, GHADA EL-SHERBINY**

köszönet:

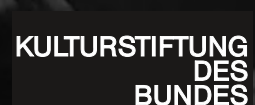
Mohamed Sleiman, Sakina Abushi, Neuköllner Begegnungsstätte Berlin e.V., Doa Aly, Khaled Samy, Ahmed El Attar, Mourad Sadek, Heba Afifi.

társproducerek:

Festival d'Avignon, Bonlieu Scène Nationale Annecy, Festival d'Athènes et Épidaure,
Steirischer Herbst Festival, Graz and Zürcher Theater Spektakel.

támogatók: German Federal Cultural Foundation, Swiss Arts Council Pro Helvetia,
Department of the Mayor of Berlin – Senate Chancellery – Cultural Affairs.

együttműködő partner: El Sawy Culturewheel, Kairó

Az első müezzin egy rabszolga volt, akit édes hangja miatt gazdája szabaddá tett. Az 1950-es évekig vak müezzinek kapaszkodtak fel a minaretekbe, hogy a négy égtáj felé fordulva hívják imára a híveket.

Ma Kairóban a legtöbb müezzin állami alkalmazásban áll. Gyakran a mecsetekben alszanak, s csak néha látogatják meg hozzátartozóikat szülőfalujukban. Az imára való hívás mellett ők zárják és nyitják az imádság házát, és feladatuk a mecsetek tisztántartása is.

Kairót az ezer mecset városának nevezik, ám a valóságban több mint 30 000 mecset emelkedik a város fölé. A háztetők fölött a kiáltások egyetlen nagy közös hangtakaróvá változnak. Ez azonban nem lesz többé így. A Vallási Ügyek Minisztériuma egyetlen közös müezzin bevezetését tervezi. Egyetlen, rádióadón sugárzott hang fog megszólalni minden államilag fenntartott minaretből. Ez nem a hitbéli sokféleség vége, hanem a kakofóniáé. Ezernyi egyiptomi müezzin örökre elnémul vajon?

A Radio Müezzin központi alakja négy egyiptomi müezzin: egy vak Korán-tanár, aki mindennap két órát buszozik mecsetjéig; egy falusi származású

egykori tankvezető, aki most naponta porszívózza a mecset szőnyegeit; egy villanyszerelő, aki Szaud-Arábiában bekövetkezett súlyos munkabalesete óta kívülről tanulta meg a Koránt; és végül egy testépítő, a Korán-szavalás világbajnokságának második helyezettje, akinek hangfelvételei nagy népszerűségnek örvendenek a taxisofőrök körében. A *Radio Muezzin* egy olyan mérnökkel hozza össze őket, aki az Asszuáni Gátnál tanult meg rádiójeleket kódolni. A keleti szőnyegek és ventilátorok mecsetjében saját életük újramesélésének főszereplői lesznek ők, egyedi képviselői egy olyan vallási kultúrának, melynek sokféle arcát az európai közvélekedés egyetlen banális ellenséggé silányította. Szavaikból és a mindennapi életüket bemutató videofelvételekből egy új, közös kép jön létre, mely az imára hívás átalakulásáról beszél a gépi sokszorosítás korszakában.

Három hónapnyi kairói kutatás, próba és egy előbemutató után a *Radio Muezzin* ősbemutatójára 2009 márciusában került sor Berlinben – egy olyan városban, ahol tilos hangos szóval hívni imára az iszlám hitűeket.

Kísérleti színház ritkán vonz médiafigyelmet és ritkán ér el közönségsikert. A Rimini Protokoll esetében azonban más a helyzet. Azáltal, hogy „valódi emberekkel” csinálnak színházat, olyan formában, mely alapjaiban rengeti meg színészi játékról, játszó és nézők között húzódó határról alkotott fogalmainkat, ők olyan hírnevet szereztek az elmúlt évtizedben, mely semmissé tesz minden vájtfülűsége, szakértői bennfentességre való hivatkozást. (...) A *Radio Muezzin* egy olyan színházi hagyományból érkezik, mely felszámolja a határokat újságírás, színház, politikai állásfoglalás és vizuális művészetek között. (...)

Egy eltűnőfélben lévő társadalmi intézmény elsíratása helyett a *Radio Muezzin* a négy szereplő társadalmi hátterének éles eltéréseire épít, betekintést nyújtva ezáltal a jelenkor egyiptomi társadalmának sokrétű problémáiba. (...) Az előadás számos feszültséget hoz felszínre, anélkül azonban, hogy megpróbálná őket összebekíteni. Csak felmutatja azokat, minden részrehajlás nélkül. (...) Az előadás nagyon is valódi képet ad vallási intézmények, társadalmi osztályok, politikai változások bonyolult egymásra hatásáról egy jelenkori iszlám államban. Olyan lecke ez, amelynek tanulságai túlmutatnak a Nílus partjain, vagy azokon a dilemmákon, melyeket egy kormányrendelet gerjeszthet.

Al Masry, Peter Snowdon

Emberi hang és technika szembenállásának egysíkú története helyett múlt és jelen, hit és korszerűség, hitelesség és gépi utánzás, helyi és globális kapcsolatáról szóló, többretegű alkotást kapunk. És ennek a viszonyrendszernek a középpontjában a legszínházibb probléma áll: maga a jelenlét.

Az imára való hívás varázsa az, hogy vallási megfontolásból annak élő szóban kell elhangzania, a hívás nem szólhat felvételtől. Számít-e az, kérdi az előadás, ha ezt az élő szóban történő hívást egy láthatatlan ember énekli mikrofonba minden egyes mecsetben, vagy ha az egy úgyszintén láthatatlan ember szájából egy rádióstúdióban hagzik el? Nem logikus, de a válasz: igen. Ahhoz, hogy megmagyarázhassuk, miért is számít, el kell gondolkodnunk azon, amit a színházi előadásban a legközvetlenebb formában tapasztalunk meg: az előadó személyes, emberi jelenlétének kérdésén. Egy olyan zsúfolt városban, mint Kairó, az imára hívó hangok együttese disszonáns hangzavarrá alakul. A központosítás célja felszámolni ezt a zűrzavart.

A hangzavar mögött azonban egyéni hangok állnak. Ami a minaretekből felhangzik, nemcsak a jól ismert szavak egymásutánisága, hanem mindazon személyes történetek összessége, amit a *Radio Muezzin*ben hallhatunk. Csöndesen és meghatóan az előadás az emberi jelenlét megkerülhetetlenségének gondolatát rajzolja elénk. S mindeközben teatralitása által egyre valószínűbbé válik.

Irish Times, Fintan O'toole

Stefan Kaegi / Rimini Protokoll

Stefan Kaegi dokumentumszínházi előadásokat ír és rendez, rádióműsorokat, különböző együttműködések keretében pedig városi környezetbe illeszkedő produkciókat hoz létre. Kutatási eszközök, nyilvános meghallgatások, perek anyagainak felhasználásával, színészi képzettség nélküli, ám fontos mondanivalóval bíró „szakértőket” von be előadásaiba.

Kaegi együttműködését Helgard Haug-gal és Daniel Wetzel-lel közös projektjük, a Rimini Protokoll neve fémjelzi. A Rimini Protokoll célja szétbontani a valóságérzékelést, szokatlan nézőpontból mutatva be annak vetületeit. Ezen módszer jegyében reprodukálta a trió 200 bonni lakos részvételével a német szövetségi parlament egyik ülését (*Deutschland 2*). *Deadline* című előadásukban öt közép-európai elhalálozási szakértőt mutattak be; rekonstruálták Brüsszelben a belga nemzeti légitársaság, a Sabena csődjét (*Sabenation*). Legutóbbi munkáik a *Call Cutta in a Box*, egy két ember közti telefonkapcsolatban létrejövő előadás, melyben a nézők hívásai egy indiai ügyfélszolgálati központba futnak be. *Hauptversammlung* (Éves közgyűlés) című intervenciójukban a rendező részvények megvásárlásával színházlátogatók számára teremtett jogot és alkalmat a Daimler autóipari óriás éves közgyűlésén való részvételre – s tette színházi előadássá a vállalatvezetők beszámolóit.

2007-ben a Rimini Protokollt Faust-díjjal tüntették ki. 2008-ban az Európa Színházi Díj Új színházi valóságok díjának kitüntetettjei, 2011-ben pedig a Velencei Előadóművészeti Biennálé ezüst oroszlánját nyerték el. 2003 óta Stefan Kaegi és a Rimini Protokoll a berlini Hebbel am Ufer társult tagjai.

18.03 / 15:00

18.03 / 19:00

19.03 / 15:00

Tamási Áron Színház, Új Stúdió

Kolozsvári Állami Magyar Színház

Henrik Ibsen: HEDDA GABLER

Andrei Șerban és Daniela Dima színpadi változata

Hedda Gabler: **KÉZDI IMOLA**Jörgen Tesman: **BOGDÁN ZSOLT**Elvstedné: **GYÖRGYJAKAB ENIKŐ / PETHŐ ANIKÓ**Brack bíró: **HATHÁZI ANDRÁS**Ejlert Lövborg: **SZÚCS ERVIN**Juliane Tesman: **VARGA CSILLA**Berte: **CSUTAK RÉKA**rendező: **ANDREI ȘERBAN**díszlet-jelmez: **CARMENCITA BROJBOIU**a rendező munkatársa: **DANIELA DIMA**dramaturg: **BIRÓ ESZTER**fények: **MAIER SÁNDOR, NAGY ALPÁR**hangterv: **KEREKES ZSOLT**ügyelő: **KEREZSY IMOLA**

asszisztensek:

JAMES RUTHERFORD**ALEXANDRU GHERMAN****ALEXANDRA FELSEGHI****EMILY GLEESON****ANDA SALTELECHI**

lbsen szereplői képtelenek elfogadni középszerűségüket. Egyedül Hedda tud hazugságaikról és képmutatásukról, de mivel önmagát nem ismeri, vagy arisztokratikus arroganciával viszonyul mindenhez, vagy pedig olyan, mint egy hamis ideálokra építő világban eltévedt gyermek. Hedda fokozatosan egy narcisztikus illúzió áldozata lesz: azt képzei, hogy mindenki fölött áll, és közben egyre elszigeteltebbé válik, képtelen lesz valódi kapcsolatok kialakítására.

A valóság arculcsapásként hat rá. A többiektől eltérően nem próbál alkalmazkodni, hanem a fantázia és az illúziók titkos világába menekül, mígnem az egész építmény összeomlik. Az őszinteség, a nemes jellem, a morális tisztaság iránti igénye fokozatosan eltűnik, és Nórával ellentétben nincs mersze kitörni, hanem tragikus módon a saját maga alkotta kényszerpályára lép.

Egy olyan világban, ahol mindent az anyagi érdekek határoznak meg, ahonnan hiányzik a szeretet, a házastársi kapcsolatok pedig katasztrófálisak, a szereplők számára nem marad más hátra, mint ezekben az ál-értékekben keresni az élet értelmét. A mai ember tükörképei ők, a beteljesületlen emberi teljesítőképesség drámáját mutatják fel. A darab kérdése: lehet-e élni ideálok nélkül?

A rendező ezúttal nem képzel az eredeti történet, a XIX. századi norvég polgári világ helyébe egy másikat. De nem is ragad meg abban. Az örök Hedda elégedetlenkedik az örök világgal, az örök Hedda pusztítja el, akit szerethetne, és veszíti el azt is, amihez soha nem is volt köze.

Zappe László, Népszabadság

Észak ridegségét Andrei Șerban az ötvenes évek amerikai filmjeinek, a középosztálybeli polgárhoz szóló reklámjainak stílusában teremti újra. Az előadás azonban magán visel egyfajta orosz, szinte csehovi bélyeget is, ami által Andrei Șerban rendezése a mélabú és a tragikus groteszk győzelmévé változik.

Mesmea Cuttita

A jelenetek varázsa a természetben rejlik, a színeszek gesztusaiban, játékaiban és arcaikban. Az egyik epizódban, melyben Brack belopózik Hedda életébe, a színészek le-fel kapcsolgatják a szalon ernyős falilámpáit. Olyan ez, mintha Hedda bonyolult elméjében a neuronok a természetét uraló ingerületek – pénz, becsület, szépség – hatására újra meg újra felizzának, majd ismét elernyednének.

Bianca Felseghi, Ora de Știri

Andrei Șerban

Miközben a legfontosabb amerikai és európai színházaknál és operáknál futott be rendezői karriert, Andrei Șerban 1989 decembere után elfogadta a bukaresti Nemzeti Színház felkérését, és annak igazgatójaként visszatért az országba.

A görög trilógia volt az az oxigénadag, mely újra működővé tett egy haldokló gépezetet. Három év elteltével azonban, olyan okok miatt, melyeknek vitatása ma már teljesen fölösleges, fel kellett adnia ezt a törekvést. Romániai munkáját Vándor-akadémiájának keretében folytatta, fiatal színészek és diákok számára szervezett nyári workshopokon.

Șerban címzetes tanára és művészeti igazgatója a New York-i Columbia Egyetem Hammerstein Színháztudományi Központjának. Számos díjban és kitüntetésben részesült, mint például a Tony Díj, a Drama Desk és Obie Díjak, George Abbott Díj az amerikai színházban végzett munkásságáért, Eliott Norton Kiválósági Díj és Robert Brustein Életmű Díj. Számos, az Év Legjobb Előadásáért járó UNITER-díjat nyert, a Románia Csillaga érdemrend kitüntetettje, két Doctor Honoris Causa cím kitüntetettje (Babeș-Bolyai Egyetem és a Művészeti és Design Egyetem), öt alkalommal jelölték a hírneves orosz Arany Maszk-díjra is.

Kolozsvári Állami Magyar Színház

Az 1792-ben alapított színház a legrégebbi hivatásos magyar színtársulat. Jelenleg repertoár-színházként működik a Román Kulturális és Nemzeti Örökség Minisztériuma fenntartásában.

A színház legjelentősebb eseményeihez olyan színházi szakemberek, igazgatók és rendezők neve fűződik, akiknek nemcsak a hazai, magyar nyelvű, de a nemzetközi színházi életben is meghatározó szerepük volt: E. Kovács Gyula, a Shakespeare-i drámaciklus bemutatásának kezdeményezője (1865–1899), Janovics Jenő, az első magyar filmstúdió alapítója (1905–1930), vagy Harag György, Európa-szerte elismert rendező (1973–1985), a romániai színház egyik kiemelkedő mestere.

1990-től a Kolozsvári Állami Magyar Színház igazgatója Tompa Gábor rendező, akinek vezetése alatt a színház folytatja a Harag György által is felkarolt műsorpolitikát. A színház repertoárjában egyaránt szerepelnek a drámairodalom klasszikusai, a magyar drámairodalom remekei, a kortárs magyar- és világszínház szerzői. A színház társulatában több generáció művészei dolgoznak együtt a hazai és nemzetközi színházi élet olyan jelentős rendezőivel, mint: Andrei Șerban, Vlad Mugur, Silviu Purcărete, Elie Malka, Mihai Măniuțiu, Dragoș Galgoțiu, Patrick Le Mauff, Victor Ioan Frunză, Mona Chirilă, David Zinder, David Grant stb. A színház 2008 áprilisa óta az Európai Színházi Unió (UTE) tagszínháza.

18/03, 16:00

18/03, 20:00

Tamási Áron Színház, Nagyterem

Compagnia Sud Costa Occidentale, Teatro Stabile di Napoli
Centro di Ricerca per il Teatro, Théâtre du Rond Point – Paris

Emma Dante: **LA TRILOGIA DEGLI OCCHIALI** (A szemüvegek trilógiája)

játsszák:

CARMINE MARINGOLA

CLAUDIA BENASSI

STÉPHANIE TAILLANDIER

ONOFRIO ZUMMO

MANUELA LO SICCO

SABINO CIVILLERI

írta és rendezte: EMMA DANTE

díszlet: EMMA DANTE, CARMINE MARINGOLA

jelmez: EMMA DANTE

világítástervező: CRISTINA FRESIA

1. Acquasanta (Szenteltvíz)

Egy ember a színpadhoz kötözte magát. Egy képzeletbeli hajó viharba került tengerésze: így látjuk őt hajójának tatján. O'Spicchiato hajósinas éveinek emlékeit éli újra, miközben ügyes hajósként dacol a szellemhajóját sújtó képzeletbeli viharral. Tizenötéves fejjel szállt hajóra, és azóta a tengeren él. Számára a szárazföld csak illúzió. Az emlékezés idejében él, harminc, szünet nélkül tiktakoló óra között. Óracsörgés, azután pedig minden csendbe borul. A tenger nem lélegez tovább, O'Spicchiatonak pedig eszébe jut annak a pillanatnak a borzalma, amikor rájött, hogy magára maradt. Egy napon hajója felvonta horgonyát, és egy ismeretlen ország partjain hagyta magára őt: O'Spicchiato a szárazföldön rekedt.

Emma Dante

2. Il castello della Zisa (A Zisa-i kastély)

Nicola nyitott szemmel jár, bár nem lát. Egy intézetben lakik, két nő viseli gondját, akik a napi imádságok közti időben mosdatják, etetik és játékokkal próbálják felvidítani őt: hulahop-karikával, labdákkal, léggömbökkel. Nicola kisgyerek kora óta egy küsszéken ül, abban a kataton állapotban, melybe akkor került, amikor nagynénje mesés kastélyából kipenderítették... A kastély emlékképe gyerekkorát, gondtalan napjainak képeit őrzi. Az ereszcsonákon gubbasztó faragott ördögfigurákat, melyeket gyerekként ezerszer megszámoalt, s akik mintha csak a leszálló estével ezüstbe forduló, majd csillagkoronában tündöklő kastélyt védelmezték volna.

Emma Dante

3. Ballarini (Táncosok)

Egy öregasszony egy nyitott láda fölött. Felénk fordul, kezében dugasz és kábel: ahogy összekapcsolja, feje fölött a boltozat fénybe borul. Egy másik ládából egy öregember bújik elő, tekintete, mosolya az öregasszonyt keresi, egymáshoz egyre közelebb kerülnek. Az öregasszony segít neki felvenni a ládából előkotort zakót. Majd táncolnak. Régi dalaik hangjai közt egy új év kezdetét ünneplik, táncuk szerelmük régmúltjába röpíti vissza őket.

Emma Dante

Elesett emberek világa. A szegényeké, betegeké, öregeké – akár a palermoi rendezőnő más munkáiban, bár ebben az előadásban úgy tűnik, mindezt gyöngédségre való vágyakozás, (s ha lehetséges ilyen) – öröm itatja át.

Paolo Cervone – Corriere della sera

Színház, tánc és zene, az olasz nyelv sajátos dialektusai alkotják a Szemüvegek trilógiájának alkotói világát, egy költői látomásét, mellyel a rendező, Emma Dante öreg, beteg és magányos emberek világába invitál bennünket.

Rodolfo Di Giammarco – La Repubblica

Emma Dante

Emma Dante (sz. 1967) Michele Perriera színiiskolájának növendéke, ezt követően pedig 1990-ig a római Silvio d'Amico Színházművészeti Akadémián tanul. Karrierjét színészként kezdi, színházi, televíziós és filmes szerepeket vállal, olyan neves színház- és filmrendezőkkal dolgozik együtt, mint Roberto Guicciardini, Andrea Camilleri, Gabriele Vacis, Davide Iodice, Aurelio Grimaldi, Nanni Loy, Francesco Martinetti, Vittorio Gassman, Valeria Moriconi és Marcello Mastroianni. 1993 és 1995 között tagja a Gruppo della Rocca társulatnak, majd 1999-ben Sud Costa Occidentale néven megalapítja saját társulatát, melynek egy személyben igazgatója, rendezője és drámaszerzője is.

A Palermóban működő Sud Costa Occidentale társulat különböző közegekből érkező színészekből áll, művészi programjának középpontjában a színész munkája áll.

Emma Dante előadásai a társulattal: *Il Sortilegio* (2000), *Odissea* (2000), *Insulti* (2000), *La principessa sul pisello* (2000), *Il filo di Penelope* (2000), *L'arringa* (2000), *La favola di Farruscad e Cherastanë*, (2001). Olaszország legrangosabb színházi díját, a Franco Quadri színházkritikus által alapított Übü-díjat kétszer nyerte el: 2002-ben *mPalermu*, 2003-ban pedig *Carnezzzeria* című előadásaival. Mindkét előadás bejárta Olaszországot, és bemutatták Európa és Dél-Amerika több nagyvárosában is.

2001-ben Emma Dante elnyerte a fiatal rendezőket díjazó Lo Straniero díjat, rendezői munkáját Gassman-díjjal tüntetik ki.

További előadásai: *La Scimia* (2004), *Vita mia* (2004), *Mishelle di Sant'Oliva* (2005), *Cani di Bancata* (2006) *Il Festino* (2007), *Le pulle* (2009). 2009 őszén Daniel Barenboim karmesterrel közösen a milánói Scala évadnyitó előadásaként viszi színre Bizet *Carmen*-jét.

A 2011 januárjában Nápolyban bemutatott *La trilogia degli occhiali* című előadása jelen pillanatban európai turnén utazik.

19/03, 19:00 20/03, 16:00 Művelődési Ház

Marilyn: **SANDRA KORZENIAK**
Paula: **KATARZYNA FIGURA**
Andre: **PIOTR SKIBA**
Greenson: **WŁADYSŁAW KOWALSKI**
Francesco: **MARCIN BOSAK**
Az antropológus: **HENRYK NIEBUDEK**
Salzman: **AGNIESZKA WOSIŃSKA**
A Nagy Varázsló: **PAWEŁ MIŚKIEWICZ**
Caruso: **AGNIESZKA ROSZKOWSKA**
Rendező: **KRZYSZTOF DRACZ**
Gabriel Balthasar: **ANDRZEJ SZEREMETA**

Filmrendező: **MARCIN TYROL**
Tanítványok: **ADAM GRACZYK,**
MAŁGORZATA MAŚLANKA,
JOLANTA OLSZEWSKA
Munkás: **MAREK LISIK**

zenészek:

Magdalena Bojanowicz (cselló)
Anna Sikorzak-Olek (hárfa)
Barbara Skoczyńska (ütős hangszerek)
Dariusz Poglud (nagybőgő)
Krzysztof Zbijowski (klarinét)
hangterv: **Andrzej Brzoska**

írta és rendezte: **KRYSTIAN LUPA**
díszlettervező: **KRYSTIAN LUPA**
zeneszerző: **PAWEŁ SZYMAŃSKI**
jelmeztervező: **PIOTR SKIBA**
dramaturgiai munkatárs: **MARCIN ZAWADA**
video: **JAN PRZYŁUSKI**
fotó: **KATARZYNA PAŁETKO**
színpadi effektusok: **PIOTR KRZYCZMONIK**
gyártásvezető: **MAŁGORZATA CICHULSKA**
rendezőasszisztens: **KATARZYNA KALWAT**
a díszlettervező munkatársa: **JAN POLIVKA**
világosítók: **KRZYSZTOF SOLCZYŃSKI, RAFAŁ RUDKOWSKI**
hangmérnök: **PIOTR MASTALERSKI**
ügyelő: **TOMASZ KAROLAK**
súgó: **JAGA DOLIŃSKA, KRZYSZTOF SIEROCIŃSKI**

Teatr Dramatyczny, Varsó

PERSONA.MARILYN

”Andy Warhol mondta, hogy filmjei a személyiségről szólnak – nem egyének történetéről vagy sorsáról, hanem a személyiségről, annak megfoghatatlanságában. Így hát ha a téma egy adott személy, jobb őreá figyelni, mint történeteket mesélni. Három fantázia három alakról (Gurdjieff, Marilyn Monroe, Simone Weil) kísérletek sorozata az ő nyomaikon haladva. Nem történetek, hanem helyzetek, melyekben testet ölthet a személyiség, és találkozhat a színész személyiségével, aki közvetlen, szinte intim kapcsolatba kerül vele a vágyak átvitelének e kockázatos és csodálatos kísérletében. A személyiség nem egyszerűen jellemvonások összege, hozzá tartozik mindaz, ami az ember nem volt, de vágyai szerint lehetett volna: be nem teljesült, ám lehetséges énképeinek összege. A személyiség önszuggesztió és önámítás, mítosz, mely a többiek szemében szövődik. Minden különbözőségük ellenére e három személyben hasonló vágy feszült arra, hogy túllépjenek határokon, és – bár találkozási felület közöttük alig akad – alakjaik a határok áttörésének egyazon, örök emberi vízióját hordozzák.”

Krystian Lupa

Folyton a beállítást keresem... Minden halál, minden ösvény, ami a halálhoz vezet, egy másfajta beállításban ér véget. Képesek vagyunk megtalálni vajon? – ez az a pont, ahol elfogynak megérzéseink. Nem kell tudnom róla. Olyasvalamit kell mondanom, ami éppúgy alakít engem, mint ahogy te alakítod önmagad, miközben arcod elfordul előttem – mint amikor álmodsz...

Talán álomban kellene lefényképez engem?

Csakhogy: nem tudok elaludni...

Mit kell keresnünk? Miféle látomásokat? Nem lehet, hogy mindez mindössze valami mesterséges rosszérzésből jöjjön létre. Egyfajta aprólékos perverzitásból. Teljességgel spontánnak kell lennie.

Minden elkapott fotó egy utánérzéshez tér vissza...

Minden kép, amit eddig megörökítettem – ezernyi van belőlük: üres. Mind ugyanazt az egyetlen beállítást keresi...

(próbanapló, részlet – Krystian Lupa)

Teatr Dramatyczny, Varsó

A varsói Drámai Színház 1949-ben alakult. Munkatársai közt azóta szerepeltek Lengyelország legtehetségesebb színészei és rendezői, repertoárján Shakespeare, Ibsen és Csehov mellett szerepeltek kortárs lengyel szerzők darabjai, többek közt Różewicz és Gombrowicz is. Jelentőségteljes helyzetéből fakadóan a színház sosem kerülte ki a politikai szerepvállalást, s ez repertoárjában is tükröződött, abban a problémaérzékenységben, ahogy a színház a közönséget foglalkoztató témákra reagál.

Az utóbbi évtizedekben a színház nyitott a kísérleti előadások felé. Ez a gondolat tükröződik abban a két fesztiválban is, melyet a színház szervez. Az *Odkryte/Zakryte (Rejtett/Nyitott)* fesztivál a színház régi épületén belüli tereket nyitotta meg játszóhelyként a közönség előtt. A *Varsó Központ Nemzetközi Színházi Fesztivál* különböző esztétikájú és formavilágú előadásokat gyűjtött egybe. Első, *Stygmaty ciała (A test stigmái)* című kiadásának középpontjában a magán és a nyilvános szféra ütközési pontjaként felfogott emberi test állt, olyan helyként, amelyben egyszerre jelenik meg elnyomó kultúra és szabadság.

A színház oktatási programokat is folytat, amelyeknek célja a képzelőerő fejlesztése, valamint a színházi élet gazdagítása – felolvasószínházi előadásokat, workshopokat, találkozókat. *Fiatalok színháza* című programjuk elsősorban a fiatal közönséget célozza meg, a program keretében fiatal színházi alkotók munkái kerülnek színpadra.

Krystian Lupa

Krystian Lupa (sz. 1943) egyetemi évei alatt fizikát grafikát, festészetet, később film- és színházrendezést tanult. Első hivatásos színházi rendezését 1976-ban jegyzi a Krakkói Slovacki Színházban. A Jelena Gora-i színház rendezőjeként, Witkacy és Carl Gustav Jung pszichoanalízisének bővítésében fiatal színészekből álló csapatot hoz létre, akikkel a színházi figyelem és érzékenység határait kutatja.

Az 1980-as évek végén költözik vissza végleg Krakkóba, ahol a Stary Teatr rendezője lesz. Rilke-, Musil- és Dosztojevszkij-szövegeket visz színre. Munkáját országos és nemzetközi siker kíséri.

Figyelme a művész-lét felé, azon hazugságok, tévképzetek felé fordul, melyekkel életük szembesíti őket. Hatással vannak rá Thomas Bernhard szövegei, akinek regényeit és drámáit Krakkóban, Wrocławban és Varsóban viszi színre. Alkotói pályája az ember szellemi fejlődésével kapcsolatos kérdések és mítoszok mentén halad tovább, Csehovot, Gorkijt, és kortárs szerzőket – Dea Loher, Werner Schwab-szövegeket – rendez.

Legutóbbi rendezései: *Factory2* (Stary Teatr, Krakkó) és a *Persona.Marilyn* (Varsói Drámai Színház) a művész-identitás kérdéseit kutatják.

Krystian Lupa egyike Lengyelország legelismertebb színházi rendezőinek, számos lengyel és nemzetközi színházi díj mellett 2009-ben Európa Színházi Díjjal tüntették ki. Két prózakötet szerzője *Labirynt* (*Labirintus*) – 2001 és *Podglądanie* (*Leskelődés*) – 2003), grafikáit az *Utopia i jej mieszkańcy* (*Utópia és lakói*) című albumban adták ki.

20/03, 20:00 Tamási Áron Színház, Nagyterem

Mecklenburgisches Staatstheater Schwerin

Gerhart Hauptmann: A BUNDA

Von Wehrhahn: **JAKOB KRAZE**

Krüger: **KLAUS BIELIGK**

Fleischer: **MARCEL RODRIGUEZ**

Motes: **RÜDIGER DAAS**

Motesné: **LUCIE TEISINGEROVA**

Wolffné: **BRIGITTE PETERS**

Julius Wolff: **STÉPHANE MAEDER**

Leontine: **SONJA ISEMER**

Adelheit: **ISA WEIß**

Wulkow: **ANDREAS LEMBCKE**

Glasenapp: **JOHANN ZÜRNER**

Mitteldorf: **ÖZGÜR PLATTE**

redező és díszlettervező:

HERBERT FRITSCH

jelmeztervező:

BETTINA LAUER

dramaturg:

RALPH REICHEL

Berlin külvárosában Wolffné – férjével és két leányával – egy házat vett. Hitelre, persze. S hogy a kis család szabaduljon az adósságtól, Wolffné semmitől sem riad vissza, legyen az orvvadászat, alkalmi falopás vagy akár egy értékes szőrmebunda elcsenése. Az apró bűncselekmények senkinek sem szúrnak szemet, hiszen a rend fő őrének idejét az tölti ki, hogy sötét egzisztenciákat és felforgató elemeket kutasson fel és iktasson ki. Mint például Doktor Fleischer magántanárt, aki felettébb gyanússá válik azáltal, hogy húsz újságot járat és értelmiségiekkel találkozik lakásán.

Gerhart Hauptmann naturalista vígjátéka a német színpadok egyik legnépszerűbb komédiája. Története, mely „valahol Berlinben, valamikor az 1880-as évek végén” játszódik, egyesek szerint a szerző életének megtörtént eseményein alapszik, azon időszak élményein, amikor „szociáldemokrata elhajlásai” miatt a titkosrendőrség megfigyelés alatt tartotta őt. Hauptmann 1893-ban bemutatott komédiája politika és megélhetési bűnözés, fatolvajlás és egy kitalált ellenségtől való rettegés közt feszülő társadalomkritikai ívével ma is megdöbbentően kortárs mű.

Az előadást 2011-ben beválogatták a berlini Theatertreffen műsorába.

Harsány, színes, agresszív – ilyen élénkséggel és szenvedéllyel a színháznak valóban van jövője.

Gerhart Hauptmann bizonyára meglepődne azon, hogy egy egész társulat hangos „Igenis, Hauptmann úr!” felkiáltással kezdi az előadást, vagy ha hallaná, ahogy szerzői utasításait rendre bájosan hozzámondják replikáihoz.

Mintha Georg Grosz legszigorúbb karikatúrái kelnének életre ebben az előadásban, s rohannának át a színen heves temperamentumukkal, élénk kontúrjeikkel és harsány jelmezeikben. Vadul anarchisztikus, keserű humorral teli színház ez valahol abszurd és bohózat között.

Dietrich Pätzold – Ostseezeitung

Hazugság, csalás és lopás nélkül aligha juthat bárki is egyről kettőre. De senki sincs, aki a gazemberség eme alapvető fogásaiban oly jártas lenne, mint Wolffen Mama. Hauptmann komédiájának főszereplője bármilyen bűncselekményre hajlandó, csak hogy biztosítsa saját és porontyai túlélését. Herbert Fritsch rendezése társadalmi giccstől mentesen mutatja be kisembereinek túlélésért folytatott küzdelmét. Hauptmann figurái a borzalmak legmélyebb bugyraiba visznek bennünket, nyaktörő sebességgel gyakorolva a gonosz sötét praktikáit. Fritsch pedig, továbblépve, anarchikus lázban égő rendezésével sorra lép át a szerzői autoritás és a társadalmi rend korlátain. Ez a feszített ritmusú előadás egyszerre üzen hadat naturalizmusnak és mindenféle autoritásnak. Fritsch és a schwerini társulat a legrosszabbat hozza ki az emberből. És egyben a legjobbat is. Előadásuk az idei év egyik legjobb komédiája.

Ellinor Landmann – www.berlinerfestspiele.de

Herbert Fritsch

Herbert Fritsch színész szakon tanult a müncheni Otto Falckenberg Színiakadémián. Ezt követően több jelentős színházban játszott Németországban és külföldön egyaránt. Tagja volt többek közt a Düsseldorfer Schauspielhaus és a berlini Volksbühne társulatának.

Színészi pályafutásával párhuzamosan Fritsch vizuális művészként is jelentős karriert fut be, saját háromdimenziós fénykép-feldolgozási eljárást dolgoz ki, és több fénykép- és digitális animációs munkát állít ki svájci és németországi kiállításokon. Az 1980-as évektől dolgozik művészfilmekben. Különböző művészeti ágak és médiumok kapcsolódásai Fritsch munkáiban egyre hangsúlyosabbá, intenzívebbé válnak, ennek a folyamatnak eredménye a rendező 2000 ben elkészült *hamlet_X* címet viselő nagyszabású intermédia-projektje. Ebben Fritsch színészként, film- és színházi rendezőként, szerzőként, performerként, fotó- és grafikusművészként jelenik meg.

Herbert Fritsch Berlinben él, és több német színházzal: a Staatstheater Wiesbadennel, Kulturinsel Halle-val, a Luzerner Theaterrel és a berlini Komische Oper-rel működik együtt.

2009 tavaszán „játéka néhol félelmetes dühéért” és „művészetének örökké nyers, tökéletességre törekvő voltaért” elnyeri Mulheimben a Gordana-Kosanovic-díjat.

Mecklenburgisches Staatstheater Schwerin

A Mecklenburgi Állami Színház az egykori Kelet-Németország területén, Mecklenburg tartományban fekvő Schwerin legfontosabb színháza. 650 férőhelyes nagyterme, amely prózai és zenés színházi előadások mellett opera-előadásoknak és baletteknek nyújt otthont, Georg Daniel tervei alapján egy tűzvészben elpusztult színházépület helyén épült 1883 és 1886 között. A színházat 1886. október 3-án nyitották meg Gluck *Iphigénia Auliszban* című operájával, Marie Wittich-el a címszerepben. Az épületben található még egy 240 férőhelyes koncertterem is, mely kamaraelőadások színhelye, s ebben az épületben működik a schwerini Állami Múzeum is.

1944 őszén az összes német színházat bezárják, a társulatok szétszóródnak. Bár a brit légierő éjszakai támadásai rendszeresek voltak, második világháborús német mércével mérve Schwerint viszonylag kevés kár érte. Először az USA hadserege szállta meg, 1945-ben átadva a várost a briteknek, majd a szovjet hadseregnek. A szovjet hadsereg tisztjei, kedvelvén az operetteket és más zenés műfajokat, a színház azonnali újraindítását rendelték el.

A következő években a társulat tetemes része nyugatra vándorol, ahol igen nehéz körülmények között csak kevesen tudják folytatni mesterségüket. Helyükbe fiatal zenészek, művészek lépnek, akik számára a keleten maradás művészi kihívást, előmenetelt jelent.

Szereplők:

**BAKSA IMRE, BARABÁS RICHÁRD,
BÁNKI GERGELY, DRÁGA DIÁNA,
FRIEDENTHÁL ZOLTÁN,
FÖLDI ÁDÁM, HERCZEG TAMÁS,
KISS DIÁNA MAGDOLNA, MÁTHÉ ZSOLT,
SZILÁGYI KATALIN,
TAKÁCS NÓRA DIÁNA, TERHES SÁNDOR**

rendező: **POLGÁR CSABA**

szövegkönyv: **GÁSPÁR ILDIKÓ, BÁNKI GERGŐ**

zenei vezető: **MATKÓ TAMÁS**

jelmez és díszlet: **IZSÁK LILI, BORÓVI DÁNIEL**

fény-hang: **REMBECZKI JÁNOS**

Az előadásban részletek hangzanak el

W. Shakespeare, B. Brecht,

H. von Kleist műveiből,

a zenei részletek Cat Stevens, C. Monteverdi,

Bródy János, J. F. Handel, J. Blitheman,

és Amanda Lear munkái

fontosabb fesztiválrészvételek:

Sirenos Fesztivál, Vilnius (Litvánia),

Vidor Fesztivál, Nyíregyháza,

Shakespeare Fesztivál, Gyula

Színikritikusok Díja 2011:

„legjobb független színházi előadás”

21/03, 17:00

21/03, 20:00

Kamaraterem

KORIJOLÁNUSZ

HOPPart, Budapest

William Shakespeare Coriolanus című műve alapján

A Hoppart Korijolánusza magyar előadás. És a főszereplői mi vagyunk. Mi mindannyian, rómaiak. Vagyis magyarok. Akik a szocializmust gyerekként éltük meg. Akik kihasználtuk a rendszerváltás okozta hatalmi átrendeződést, és politikusokká lettünk. Akik még hittük '89-ben, hogy most majd minden másképp lesz. Akik azóta megtanultuk a legarcátlanabb cinizmussal elhitetni, hogy most majd minden másképp lesz. Szükségünk van a Korijolánuszokra, akik elvégzik helyettünk a piszkos munkát. És nincs szükségünk rájuk, amikor már nincs szükségünk rájuk.

Korijolánusz nem érti, mi az a demokrácia. És nem is való neki. Mert a demokrácia nem tűri a hősöket.

De mi is az a demokrácia? Ezt kutatjuk, keressük mi magyarok, már húsz éve. Vágyjuk, akárcsak Jehova tanúi oroszlán és bárány békés egymáshoz simulását. És közben még arra is képtelenek vagyunk, hogy megegyezzünk a lakógyűlésen, hogy megcsináltassuk-e a tetőt. Legyen rá gondja annak, akinek a fejére csöpög a víz.

Polgár több alkalommal él az elrenyhült fogással: kibeszélteti színészeit a nézőkhöz. Nem létezik azonban hervadt megoldás, ha eleven tartalom működteti. Nem színésztekingetek keresik nézőik szemét. Öntudatos állampolgárok figyelmeztetik a nézőtéren elhelyezkedő állampolgárokat, hogy ne legyenek gyanútlanok, ne dőljenek be a zengzetes blöfföknek. Legyenek mindig résen. És főleg gondolkodjanak. Eleven tekintetek világítanak a Koriolánuszban. Nem a színházüzemtől megüvegesedett szemek. Nem rutintól elálmosodtak. Nem vakablakok. Szemükön át egy új világba látni.

MGP, www.szhaz.hu

Ezek a fiatal emberek arról beszélnek-játszanak előadáshosszat, ami éppen körülöttünk zajlik, ennél fontosabb és hasznosabb küldetést pedig nemigen tudok elképzelni a kortárs színháznak. Mert mi történik Coriolanus Rómájában? Az emberek esznek, alszanak, adót fizetnek, olcsóbb kenyeret akarnak, meg persze erősebb valutaárfolyamot és kamatcsökkentést, hangzatos jelszavakat skandálnak, gyűlölik a szomszédaikat, és bedőlnek ilyen vagy olyan politikai blikkfangoknak. Mi tagadás, 2010 októberének Magyarországon sincsen másképp...

Markó Róbert, www.szhaz.net

1. A HOPPart tagjai Ascher Tamás és Novák Eszter osztályába jártak a Színház- és Filmművészeti Egyetemen. Az első zenés színész-osztályban végeztek. Amikor szétrebbenésre került volna a sor, a körülmények különös játéka révén ők nem, inkább maradunk együtt, gondolták, és maradtak.

2. Mint tudjuk, a zenés színházi élet legnagyobb része a szórakoztatóipar felségterülete. A HOPPart ezzel szemben olyan alternatív zenés színházi nyelvet képvisel, amilyen az országban még a független formációk körében is meglehetősen elhanyagolt.

3. A társulat minden tagja profi prózai színész, emellett énekes és hangszeres zenész. Mindent ők csinálnak, és mindenhez önmagukat kísérik. Merész humoruknál fogva Amanda Lear és Shakespeare rokonisága elkerülhetetlennek mondható, és nem tartózkodnak barokk kórusművek beágyazásától sem; emellett kísérleteznek századokat átívelő mashupokkal, opera gyanúját keltik, és van, hogy rockban, elektróban kötnek ki.

Sokoldalúságuk nemcsak képességeik terén, de ízlésükben is megnyilvánul. Ezt mi sem példázza jobban, mint hogy repertoárjukon egyszerre szerepel a Kander/Ebb/Fosse-féle *Chicago*, egy vérbeli musical-anyag, amelynek savát-borsát a világhírű dalok képezik, illetve a *Korijolánusz*, egy végtelenül prózai Shakespeare-tragédia. Ezek mellett sajátos humorérzékükről árulkodik, hogy színpadra dolgozták a *Drágán add az életed* c. akciófilm-klasszikus első részét *Halálkemény (A mi dájhárdunk)* címmel, valamint elkészítették *Eljövök érte*d – *A kezdet* című előadásukat, amiben a sitcom a kortárs opera műfajával fuzionál.

A HOPPart produkcióit erős közösségi erő hatja át. Összeszokott bandával van dolgunk, és ebben többszámú kórusaik, illetve a tény, hogy a színészek önmaguk zenekarát is megtestesítik, mindez csak megerősíti a közönséget. Társulati mivoltunkon túl olyan összetartást sugároznak, amelybe a néző is szívesen csatlakozna. És ezt pár óra erejéig meg is teheti.

22/03, 20:00 Tamási Áron Színház, Nagyterem

Friedrich Dürrenmatt: JÁNOS KIRÁLY

Örkény István Színház, Budapest

Shakespeare nyomán / fordította: GÖRGEY GÁBOR

Plantagenet János, Anglia királya: **DEBRECZENY CSABA**

Eleonóra királyné, János anyja: **POGÁNY JUDIT**

Angoulême Izabella, János felesége: **TAKÁCS NÓRA DIÁNA**

Kasztíliai Blanka, János unokahúga: **SZANDTNER ANNA**

Konstancia, a sógornője: **FÜR ANIKÓ**

Falconbridge Fülöp, a Fattyú: **POLGÁR CSABA**

Plantagenet Arthur, János unokaöccse: **XXX**

Falconbridge Róbert, a Fattyú testvérbátyja: **FICZA ISTVÁN**

II. Fülöp, Franciaország királya: **GÁLFFI LÁSZLÓ**

Lajos, a dauphin: **FICZA ISTVÁN E. H.**

Lipót, Ausztria hercege: **CSUJA IMRE**

Pandulpho, milánói bíboros-érsek, III. Ince pápa követe: **MÁCSAI PÁL**

Pembroke grófja, János minisztere: **MÁTHÉ ZSOLT**

Chatillon, Fülöp követe: **MÁTHÉ ZSOLT**

Lord Bigot: **TAKÁCS NÓRA DIÁNA**

Lord Essex: **POGÁNY JUDIT**

Lord Salisbury: **FÜR ANIKÓ**

Szerzetesek, hóhérok, polgárok:

CSIRE ZOLTÁN, ELM ZOLTÁN, KOCSÁN BÁLINT,

KÓNYA JÓZSEF, TÓTH CSABA

díszlet: **BAGOSSY LEVENTE**

jelmez: **IGNJATOVIC KRISTINA**

dramaturg: **GÁSPÁR ILDIKÓ**

rendező: **BAGOSSY LÁSZLÓ**

súgó: **KANIZSAY ZITA**

ügyelő: **BERTA TAMÁS GERGELY**

asszisztens: **ÉRDI ARIADNE**

Az előadás 2011-ben a legjobb rendezésért járó Kritikusdíjat nyerte el

JÁNOS KIRÁLY:

Háború, hogyha háborút akartok.

FÜLÖP KIRÁLY:

Béke, ha békét akar Anglia.

Két nagyhatalom csatározik egymással: Anglia és Franciaország. A shakespeare-i királydráma Dürrenmatt gunyoros átíratában a hatalmi játszmák mai dramaturgiáját tárja elénk. Hősei nem évszázados távlatokban gondolkodó történelmi uralkodók, hanem a pillanatnyi állva maradásért taktikázó politikusok. A dramatizált krónikából komédia lesz. Ami a lázas csaták, királyházasságok, ígérek, törvények, uralkodói tárgyalások és kézfogások után marad: a még reménytelenebb jövő.

JÁNOS KIRÁLY:

Francia Fülöp! Mi személyesen

Ott leszünk a csatában, és reméljük,

Meglelünk, hol férfi küzd férfi ellen!

FÜLÖP KIRÁLY

János, te meg vagy sértve? Magadra veszed,

Mi szükségszerű a politikában?

Én? Csatában? Egy csata undorító!

A királydráma-parafraíz keserű szatíra lesz az Örkény Színház előadásában. Bagossy eléri, hogy minden országjobbító alkudozástól megundorodjon a néző. János és Fülöp mézes-epés viadalának is csak az a tanulsága: bármilyen színű és pajzsú politikai tömörülés kezd tárgyalni a fejünk fölött – mindet csak a hatalom és a konc érdekli.

Bedő J. István olvassbele.hu

És miközben röhögünk a deszkákon látottakon, bennünk is mindinkább tudatosul, hogy milyen kiszolgáltatott, szerencsétlen flótások vagyunk. Az Örkény Színház produkciója ritka jó görbe tükröt tart elénk. Nincsenek direkt aktualizálások, szándékos beköpések, csak egy eredetileg 13. századi történet, karikírozott formában ugyan, de nagyon rímel a mára. Végül is iszonyúan elkésérítő, amit látunk. Totálisan letaglózó is lehetne. Hajlamos is lennék a letargikus elkámpicsorodásra. Mégis örülök, hogy ennyire ritkaságszámba menő, kitűnő színházat látok.

Bóta Gábor Népszava

Bagossy László

Jászai Mari-díjas magyar színházi rendező, író. 1985-ben érettségizett Pécsen. 1991-ben a Pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem irodalom-művészettudomány szakán szerzett diplomát. 1984-től versei és irodalmi kritikái jelentek meg a Forrás, az Alföld és a Jelenkor című folyóiratokban. 1990-től a Színház- és Filmművészeti Főiskola hallgatója volt Székely Gábor osztályában. 1995-ben kapott színházi rendezői oklevelet. 1995–2011 között szabadfoglalkozású rendezőként dolgozott Szolnokon, Nyíregyházán, Kecskeméten, Tatabányán, Egerben, Pécsen, Szegeden, Budapesten és Stuttgartban. 2011-től a Színház- és Filmművészeti Egyetem színész osztályának osztályvezető tanára.

Örkény István Színház

A színháznak ma helyet adó épület 1940-ben nyitotta meg kapuit. Változatos történetéből két korszakot emel ki a színházi emlékezet: a Püskösti Andor és Várkonyi Zoltán vezetésével működő eredeti Madách Színházét, amely a negyvenes évek első felében a függetlenül gondolkodó budapesti polgárság utolsó kulturális menedékhelyévé tette a színházat, illetve a hatvanas évek elején kezdődő mintegy tizenöt éves periódust, Ádám Ottó vezetésével, akkor már Madách Kamara néven.

Az Örkény István Színház története 2001-ben kezdődött, amikor Mácsai Pál vezetésével új együttes vette birtokba az épületet. Ettől kezdve a színház azt a szakmai hagyományt folytatja, amely a repertoárrendszerben, a társulati működésben, az alapos próbamunkában és a jeles színpadi irodalom választásában látja feladatát, s legfőbb erősségének társulatát tartja, amely 16 tagú, és az indulás óta alig változott.

Az Örkény István Színház az elmúlt tíz év alatt Budapest számon tartott színházai közé emelkedett. Ez idő alatt az ország legkiválóbb rendezői dolgoztak itt, előadásai 35 fesztiváldíjat nyertek, és tucatnyi alkalommal díjazta őket a Színházi Kritikusok Céhe.

23/03, 16:00

Tamási Áron Színház, Nagyterem (stúdióelőadás)

Andrei Mureșanu Színház, Sepsiszentgyörgy

Line Knutzon: ELŐBB MEGSZÜLET SZ

fordította: CARMEN VIOREANU

Lili: **FATMA MOHAMED**Pipi: **CLAUDIA ARDELEAN**Nymse: **ELENA POPA**Toader: **DANIEL RIZEA**Viktor: **SEBASTIAN MARINA**Axel: **CEZAR ANTAL**Viktor húga: **IOANA ALEXANDRINA COSTEA**szövegkönyv és rendezés: **RADU AFRIM**díszlet és jelmeztervező: **CRISTINA MILEA**koreográfia: **FATMA MOHAMED**

Lili és Pipi testvérek, akik elvből, no meg a külvilágtól való félelmükben soha nem távolodnak el túl messzi házuktól; Viktort szörnyű fejfájása kínozza szüntelen; a pesszimista Axel, aki attól retteg, hogy egyszer csak eltűnik; Nymse, aki képtelen felfogni, hogyan létezhet a szerelemnek többféle változata is, ám akit Toader végül is meggyőz, hogy mindannyian ezernyi szállal kötődünk embertársainkhoz...

A maguk különös, türelmetlen voltával Line Knutzon egymást megérteni képtelen alakjai egy színes ám ugyanakkor melankolikus komédia szereplői, egy történeté, melyben magány és szerelem kérdéseire nem ad ugyan választ, ami azonban az igazságkeresés izgalmas, veszélyektől sem mentes ösvényén indít bennünket el.

23/03, 18:30 Művelődési Ház
Csiky Gergely Színház, Temesvár

Tom Stoppard: **ROSENCRANTZ ÉS GUILDENSTERN HALOTT**

fordította: Vas István, Eörsi István

Rosencrantz: **KATONA LÁSZLÓ m.v.**

Guildenstern: **BALÁZS ATTILA**

Színész: **BANDI ANDRÁS ZSOLT**

Alfred: **PÁLL GECSE ÁKOS**

Tragédiajátsszók: **BONCZIDAI DEZSŐ,
VASS RICHÁRD, TAR MÓNIKA, NAGY SÁNDOR**

Súgó: **CZUMBIL MARIKA**

Hamlet: **FARAGÓ ZÉNÓ**

Ophelia: **SZÚCS NOÉMI / BORBÉLY B. EMILIA**

Claudius: **KISS ATTILA**

Gertrud: **SZILÁGYI ÁGOTA**

Polonius: **KARDOS M. RÓBERT**

Horatio: **ASZALOS GÉZA**

Fortinbras: **KOCSÁRDI LEVENTE**

Osrick: **PÁLL ANIKÓ, KATALIN**

Laertes: **LŐRINCZ RITA**

Statiszták: **JIVOIN ILIE,
POLONIC CRISTIAN, LUKÁCS IMRE**

a zenekar tagjai:

**SORINA ANGHELESCU, RADU GUȚI,
CĂLIN NANU**

A díszlet és jelmeztervező asszisztensei:

ALBERT ALPÁR, SZEKERES BERNADETTE

dramaturg: **GYULAY ESZTER**

zene: **CÁRI TIBOR**

díszlet / jelmez: **ADRIANA GRAND**

rendező: **VICTOR IOAN FRUNZĂ**

Hogyan éld meg a bűntudatod? Hogyan játssz fej vagy írást és veszítsd el az életed? Hogyan válj egy senkivé?! Két epizodista, főszerepben: Ros és Guil. Ők sem tudják, hogy kicsodák. Részei a történetnek, amelyet nem értenek. Belekerültek az eseményekbe, amelyhez nincs közük, és amely elnyeli őket. Komédia és létfilozófia elegye. Filozofikus tragi-bohózat két shakespeare-i mellékszereplőről.

Az előadás elnyerte a 2009-es év Legjobb Előadás UNITER (Román Színházi Szövetség) díját. Legjobb előadás díja az V. Interetnikai Színházi Fesztiválon (Arad, 2010) Legjobb férfi főszereplő díja (Katona László) az V. Interetnikai Színházi Fesztiválon (Arad, 2010). Az előadás részt vett az Esztergomi Nyári Fesztiválon (2010), a Gyulai Nemzetközi Shakespeare Fesztiválon (2010), valamint 2011-ben Budapesten a Határtalan Színházi Szemlén.

Minden lenyűgöz: a gondolati felépítés, a rejtett filozófia, a rendezői koncepció következetessége és hitelessége; igen, Rosencrantz és Guildenstern halott egyike az utóbbi időben látott leghitelesebb előadásoknak. Ötletes díszlettervezői megoldásoknak, egységes és minőségi színészi játéknak vagyunk szemtanúi, az előadás maga meg egyenesen monumentális. Máskülönben figyelemre méltó az is, hogy az említett monumentalitást semmiképp sem egy túlzásfolt játéktér hozza létre; szinte hihetetlen, milyen kevés „fizikális” elem látható a színpadon, s bár ezek az előadás vége felé megsokszorozódnak, mindez túlzások nélkül történik.

Mircea Morariu, Teatrul azi

25/03, 17:00 Tamási Áron Színház,
Nagyterem (stúdióelőadás)

Tamási Áron Színház, Sepsiszentgyörgy

William Shakespeare: A VELENCEI KALMÁR

Vas István fordítása alapján

A dózse: **NEMES LEVENTE**

Antonio, velencei kalmár: **MÁTRAY LÁSZLÓ**

Bassanio: **KOLCSÁR JÓZSEF**

Gratiano, Antonio és Bassanio barátja: **DIÓSZEGI ATTILA**

Salarino, Antonio és Bassanio barátja: **MÁRTON LÓRÁNT**

Salanio, Antonio és Bassanio barátja: **NAGY KOPECZKY KÁLMÁN**

Lorenzo, Jessica szerelmese: **NAGY ALFRÉD**

Lanzelo, Gobbo, bohóc, Shylock szolgája: **ERDEI GÁBOR**

Öreg Gobbo, Lanzelo apja: **KŐMÍVES MIHÁLY**

Shylock, zsidó: **SZAKÁCS LÁSZLÓ**

Tubal, zsidó, Shylock barátja: **NAGY LÁZÁR JÓZSEF**

Portia, gazdag hölgy: **KICSID GIZELLA**

Nerissa, a komornája: **GAJZÁGÓ ZSUZSA**

Jessica, Shylock leánya: **FEKETE MÁRIA**

Marokkó hercege: **PÁLFFY TIBOR**

Aragonia hercege: **PÁLFFY TIBOR**

Közreműködnek:

SZILÁGYI ZSOLT (ének)

BOLDIZSÁR SZABOLCS (fuvola)

Rendező: **BOCSÁRDI LÁSZLÓ**

Díszlettervező: **BARTHA JÓZSEF**

Jelmeztervező: **DOBRE-KÓTHAY JUDIT**

Dramaturgiai munkatárs: **CZEGŐ CSONGOR**

Zenei vezető: **INCZE G. KATALIN**

Ügyelő: **V. BARTHA EDIT**

Súgó: **DOBRA MÁRIA MAGDOLNA**

A velencei kalmárt az egyik legproblematisabb Shakespeare-műnek tartják. „Fő témája nem az antiszemitizmus, mint ahogy nem is az antifeminizmus – írja Géher István *A velencei kalmárról* – de motívumként mindkettő megtalálható benne, együtt napjaink jó néhány vitakérdésével. Hogy mit kezdhetünk azzal, aki másmilyen, mint mi; hogy megbízhatunk-e a törvényekben, hogy félnünk kell-e a nőktől; hogy miből lesz, és mire való a pénz... Mindez egymásba gabalyítva és belégyömoszólva egy szokványos-romantikus komédiába.”

Mircea Morariu kritikus írta az előadásról: „...bár magáról a műről, nem a hozzá kapcsolódó könyvészetéről szándékoztak előadást készíteni, a Tamási Áron Színház *Velencei kalmárja* annak a valóságnak a bizonyítéka, hogy a mi Shakespeare-ünk sokkal gazdagabb, mint a maga korabeli.”

27/03, 17:00

Művelődési Ház, Lajtha László terem

M Studio, Sepsiszentgyörgy

OTHELLO ÉS HŐN SZERETETT DESDEMONÁJA

William Shakespeare műve nyomán
tragikomédia krízis idejére

Othello: **GYÖRGYJAKAB ANDRÁS**
Desdemona, Othello felesége: **GYÖRGYJAKAB ENIKŐ**
A három Jago: **DÁVID A. PÉTER,**
NAGY ATTILA, SZEKRÉNYES LÁSZLÓ
Emília: **POLGÁR EMÍLIA**
Férfi: **BAJKÓ LÁSZLÓ**
Nő: **NAGY ESZTER**

Rendező: **MIHAI MĂNIU?IU**
Szövegkönyv: **MIHAI MĂNIU?IU**
Koreográfus: **URAY PÉTER**
Dramaturg: **MÁRTON IMOLA**
Díszlet- és jelmeztervező: **ADRIAN DAMIAN**
Zene: **ȘERBAN URSACHI**

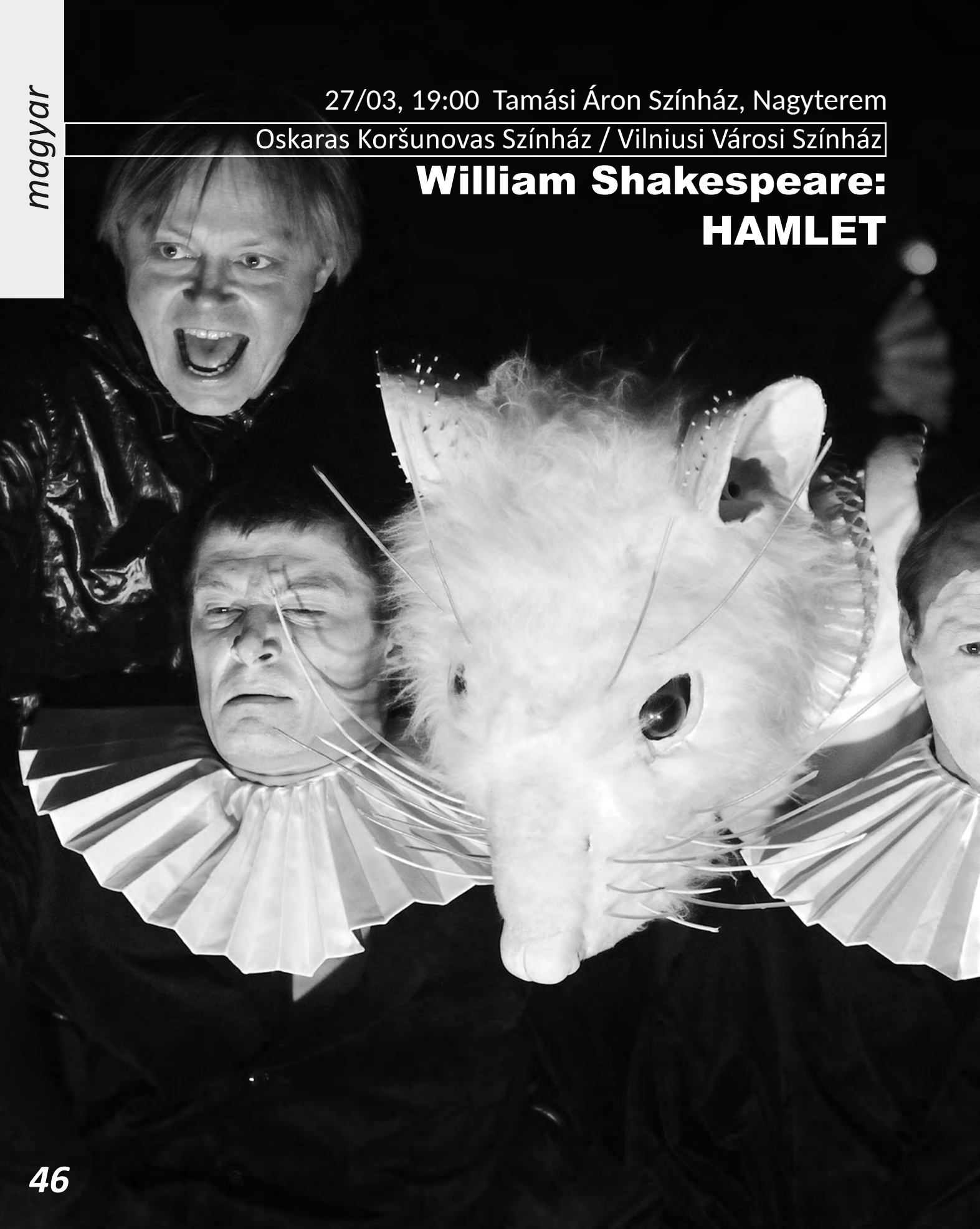

„Uray Péterrel és az M Studio kiváló társulatával együtt olyan előadást szerettem volna létrehozni, amelyben a tragédia és a komédia nem zárja ki, épp ellenkezőleg – vonzza egymást. Olyan előadást, amelyben a komikum szüli a drámát, a dráma pedig mély burleszk visszhangokkal rendelkezik. Ahogyan Shakespeare-nél. Ahogyan a komikus némafilmekben. Olyan előadást akartunk létrehozni, amely felteszi a kérdést: mi igaz és mi illúzió a szerelemben; amely az izgalmat a szituációk váratlan felborulásában keresi, amikor az igazság hazugsággá és a hazugság igazsággá változik. Egy előadás arról, hogyan alakul át az égető szenvedély épp a maga (egyszerre nevetséges és szörnyű) ellentétévé: vak féltékenységgé. Egy előadás bármelyikünkéről – krízis idején. Egy előadás, amelyben a nevetés kéz a kézben jár a szomorúsággal.“

Mihai Măniuțiu

27/03, 19:00 Tamási Áron Színház, Nagyterem
Oskaras Koršunovas Színház / Vilniusi Városi Színház

William Shakespeare: HAMLET

Bernardo, Rosencrantz, Sírásó:

TOMAS ZAIBUS

Horatio, Százados:

JULIUS ZALAKEVICIUS

Claudius, Szellem:

DAINIUS GAVENONIS

Laertes: **DARIUS GUMAUSKAS**

Marcellus, Guildenstern, Sírásó:

GIEDRIUS SAVICKAS

Ophelia: **RASA SAMUOLYTE**

Polonius: **VAIDOTAS MARTINAITIS**

Hamlet: **DARIUS MESKAUSKAS**

Gertrudis: **NELE SAVICENKO**

rendező és díszlettervező:

OSKARAS KORŠUNOVAS

díszlet- és jelmeztervező:

AGNĖ KUZMICKAITĖ

zeneszerző: **ANTANAS JASENKA**

Partnerek:

European Capital of Culture Stavanger 2008 (Norway)

European Capital of Culture Vilnius 2009 (Lithuania)

Ministry of Culture of the Republic of Lithuania

Turnészervező: **AUDRA ZUKAITYTE**

Nagy szükségünk van az önvizsgálatra, hogy megértsük környezetünket, és saját, egész életünket érintő döntéseinket. Sőt, talán egy bizonyos üldözési mániát is ki kell fejlesztenünk magunkban, hogy a világ megértésében vétett súlyos hibáktól megvédhessük magunkat. Felül kell kerekednünk a bennünket körülvevő nyugalmon, meg kell tanulnunk újra és újra, hogy mindez illúzió.

Ettől lesz a Hamlet a legtalálóbó darab ahhoz a korhoz, amelyben élünk. A hamleti kérdés első pillantásra abszurdnak tűnik. Létformánk oly kényelmes, és a jövő majdnem biztosan kiszámítható. Ám valójában a jövőt mindannyiunk belsejében kell keresnünk, nem pedig reklámszlogenekben vagy politikai jelszavakban. Ketté kell szakítanunk azt a leplet, mely elrejtje előlünk az életet, szét kell feszítenünk biztosnak hitt létezésünket. Biztonságban lenni veszélyes.

Oskaras Koršunovas

A tükör archetipikus jelentését és valós lehetőségeit a rendező az önreflexió metafizikájának, az emberlét titkainak és rettegéseinek költészetévé gyúrja át. Ám ugyanakkor asszociációk gazdag hálóját hozza létre, mely magával ragadja (vagy sem) nézőjének képzeletét és emlékeit, eszünkbe juttatva (vagy sem) Shakespeare színházról és tükörről szóló sorait, kirajzolva (vagy sem) a színház és való élet közötti mágikus vonal törékenységet, minthogy Élet és Színház egymásnak tükörképei.

Ramune Marcinkeviute – Kultūros barai

Hamlet így szól: „a színjáték célja és föladata az volt és az marad, hogy tükört tartson mintegy a természetnek”.

De a természet mi vagyunk. És saját magának kell mindenkinek tükört tartani. Nincs külső gonosz. Minden a mi lelkünkben lakik. (...) Oskaras Koršunovas érzékeny szeizmográfként rögzíti e kor állapotát. Felismerte: valóság többé nem létezik. Mindössze annak törmelékei léteznek, megannyi sminktükörben tükröződve. A művész pedig (színész, rendező, a dán herceg) sikertelenül próbálja egyetlen képpé összerakni a darabokat; kétségbeesetten, válasz nélkül kérdezve megannyi töredékes tükörképtől: „Ki vagy?” A többi: néma csend.

Marina Davydova – Izvestija.ru

Oskaras Koršunovas

1969-ben született Vilniusban. 1993-ban végezte el Jonas Vaitkus tanítványaként a Litván Konzervatórium színházrendező szakát. Két XX. század eleji orosz avangárd szerző, Danyil Harmsz és Alexander Vvedenszkij művei alapján még egyetemistaként rendezett trilógiájával elismerést szerzett Litvániában és külföldön is. Előadásai a lét abszurditását, az emberi viszonyok automatizmusát, tehetetlenségét, a félelem és az elidegenedés témáját kutatták.

Oskaras Koršunovas figyelme fokozatosan fordul a jelenkor társadalmi-kulturális helyzete felé – egyre több kortárs darabot rendez. Ez a radikális társadalmi és politikai átalakulásokkal küzdő Litvániában akkor merőben újnak számított. 1997-ben Sigitas Parulskis litván költő és drámaíró *P.S. File O.K.* című darabját rendezi. A sokrétű előadás egy mai korba átültetett bibliai mítosz, Ábrahám és Izsák történetének sajátos utalásaival reflektál a szovjet múltra. 1998-ban Bernard-Marie Koltès sokat vitatott tragikus történetét rendezi (*Roberto Zucco*).

Ezek az előadások, melyek egyben Koršunovas színiakadémiai korszakának végét is jelentették, élesen elütöttek a kor litván színházi körképétől. 1999-ben több hozzá hasonlóan gondolkodó művésszel közösen létrehozta független társulatát, az Oskaras Koršunovas Színházat. Színházukat nemcsak esztétikai kihívások mentén kívánták működtetni, céljuk elsősorban a változó időkkel élő emberekkel való kapcsolatkeresés volt. Két év alatt az új társulat jelentős repertoárt épített ki klasszikus és kortárs szövegekből.

Oskaras Koršunovas munkája számos, a berlini fal leomlása után kelet felé figyelő projektszervező érdeklődését felkeltette. 1990 óta több mint harminc előadást rendezett litván színházakban és külföldön egyaránt.

Koršunovas a litván Nemzeti Művészeti Díj kitüntetettje, Mejerhold-díjas, munkásságát sok más díj mellett 2001-ben az Új Színházi Valóságok Európai Színházi Díjával jutalmazták.

Oskaras Koršunovas Színház

OKT-Vilniusi Városi Színház

1999-es alapításától kezdve az Oskaras Koršunovas Színház (mai nevén OKT / Vilniusi Városi Színház) a független színházi létforma mellett kötelezte el magát.

A színház kortárs drámaírók műveire építette műsorát, felvállalva, hogy egy folyamatos átkulcsolt álló korszakban a színháznak is a jelenkor valóságát kell tükröznie. Bár munkájuk fogadtatása igen éles hangú és ellentmondásos volt, bátor vállalkozásukat a közönség kedvezően fogadta, elismeréssel jutalmazva munkájukat.

Nemsokára az OKT a legsűrűbben turnézó litván társulattá vált. Előadásait jelentős színházakban és fesztiválokon mutathatták be Franciaországban, Németországban, Skandináviában, de eljutottak több ázsiai, észak- és dél-amerikai országba is. Több alkalommal kaptak meghívást a világhírű Avignoni Fesztivál főműsorába is.

Lényeges szempont, hogy függetlensége ellenére az Oskaras Koršunovas Színház folyamatosan követte saját művészeti programját. Különálló projektek létrehozása helyett inkább egy erős repertoárt igyekeztek kiépíteni, melyben egyaránt szerepeltek kortárs és klasszikus szövegek. Repertoárjuk fő szempontja: úgy játszani kortárs darabokat, mintha klasszikus szövegekről lenne szó, és úgy nyúlni klasszikusokhoz, mintha azok a mában született szövegek lennének. Ebben az elképzelésben vált lehetségessé, hogy előadásai egymás szerves folytatásaiként jelenjenek meg a színház repertoárjában: Mayenburg *Lángarca* szoros kapcsolatban áll Shakespeare *Romeo és Júliájával*, a *Szentivánéji álom* pedig Sarah Kane *Sóvárgásával*, és magától értetődő módon illeszkedik közéjük Ravenhill's *Shopping and Fucking* című darabja, Szophoklész *Ödipusz királya*, vagy a Bulgakov regénye nyomán készült *A Mester és Margarita*.

28/03, 18:00

28/03, 20:00

Kamaraterem

Oskaras Koršunovas Színház / Vilnusi Városi Színház

Makszim Gorkij: ÉJJELI MENEDÉKHELY

Szatyin: **DAINIUS GAVENONIS**Nasztya: **RASA SAMUOLYTE**Színész: **DARIUS GUMAUSKAS**Bubnov: **JULIUS ZALAKEVICIUS**Báró: **DARIUS MESKAUSKAS**Klescs: **JONAS VERSECKAS**Tatár: **TOMAS ZAIBUS**Aljoska: **GEDRIUS SAVICKAS**Kvasnya: **NELE SAVICENKO**Medvegyev: **RYTIS SALADZIUS**

Rendező:

OSKARAS KORŠUNOVAS

Díszlettervező:

DAINIUS LISKEVICIUS

Jelmeztervező:

AGNE KUZMICKAITE

Zeneszerző:

ANTANAS JASENKA

Turnészervező:

AUDRA ZUKAITYTE

„Az *Éjjeli menedékhely* egy laboratórium, melyben mi magunk vagyunk azok, akiken végrehajtják a kísérleteket. Az előadást a *Hamlet* próbafolyamatának idején kezdtük el készíteni. Ez az első színházi előadásunk, melynek keresései nem egy adott cél elérésére összpontosulnak, hanem amelyben önmagunkat keressük és tesszük próbára; a szerepük megformálásában a színészek mindvégig hűek maradnak a valósághoz, és megőrzik saját személyiségüket. Gorkij szövege csak akkor válik fontossá, amikor annak talaján a színészek saját személyiségüket tudják fölnevelni, saját személyes tapasztalataik alapján. Ez laboratóriumunk legfőbb célja: közös felületet találni a színész személyisége és az általa életre hívott idegen alak között. Emiatt választottunk egy ilyen különleges teret, és így szabadultunk meg a darab történetétől és annak cselekményétől is.”

„Az *Éjjeli menedékhely* játéktere így színészt és nézőt egymás testi közelségébe helyezi. A *Hamlet* szereplői tükrökkel álltak szemben, tükrökkel, melyekben nem magukat látták. A többiek nyomasztó jelenléte akadályozta meg őket abban, hogy őszintétlenek legyenek. Ebben az előadásban olyan közel mentünk a közönséghez (olyan közel ültettük a nézőt a színészekhez), hogy a szembesülés játészó és néző számára egyaránt kikerülhetetlen legyen. Ebben a közelségben szertefoszlik a színház varázslata, és minden rendkívül nyitottá válik.

Az előadás ilyen formában való létrehozására az Oslo-i Nemzeti Színházban készült *Éjjeli menedékhely* részleges kudarca ösztönzött. Az ottani hatalmas színpad, a korszak újratereztetésére tett erőfeszítéseink miatt Gorkij darabjának emberi dimenzióit nem sikerült megnyitni.”

Oskaras Koršunovas

29/03, 19:00 Tamási Áron Színház, Nagyterem
Csokonai Színház, Debrecen

Szergej Medvegyev: FODRÁSZNŐ

Játsszák:

**SZÚCS NELLI, TRILL ZSOLT,
TÓTH LÁSZLÓ, KRISTÁN ATTILA**

fordító és dramaturg: **KOZMA ANDRÁS**
díszlet- és jelmeztervező: **VIKTOR RIZSAKOV**
rendező: **VIKTOR RIZSAKOV**

ügyelő: **SÁKÁNY GYULA**
asszisztens: **SÓVÁGÓ CSABA**

*X. POSZT (2010) – A legjobb előadás díja
A Maszk Színészegyesület legjobb női alakítás díja (Szúcs Nelli)*

A *Fodrásznő* a világszerte egyre keresettebb kortárs orosz drámaírás egyik új remeke, a kisemberek tragédiáját gogoli groteskséggel ábrázoló drámai szöveg, magyar nyelven és magyar színészek tolmácsolásában a boldogság után vágyódó nő drámájának egyetemes problémáit fogalmazza meg.

A fiatal orosz drámaíró, Szergej Medvegyev darabját a kortárs orosz színházi élet egyik emblemikus figurája, Viktor Rizsakov állította színpadra a Csokonai Színházban, magyarországi bemutatóként.

A derűbe, a szeretetbe csomagolt fájdalom, amely Rizsakov színházi nyelvének egyik jól felismerhető sajátossága, az emberi vágyak és a rideg valóság között feszülő ellentmondást emeli költői szintű látomássá, amely minden korosztály érzékeny rétegét képes megszólítani, részvételre és életének újragondolására késztetni.

Az előadás rendezője a kortárs orosz színházi élet egyik emblemikus figurája, a „Kiszlod” (Oxigén) elnevezésű színházi mozgalom elindítója, a rendezőként és színházi pedagógusként is ismert Viktor Rizsakov.

Korábban Osztrovskij: *Vihar.Opus.Posth* című előadását rendezte Debrecenben, majd Verdi *Aidáját* állította színre a Csokonai Színházban.

Viktor Rizsakov megkapta 2011-ben a rangos Sztanyiszlavszkij-díjat, jelenleg a moszkvai Mejerhold-központ vezetője, a híres Csehov Művész Színház, az MHAT mellett működő Nyemirovics–Dancsenko iskolastúdió egyik vezető tanára.

„Korszerű színházi nyelven beszélő, jó minőségű előadásokat létrehozó, kísérletező, új utakat kereső színházat szeretnénk”- így fogalmazott Vidnyánszky Attila hat évvel ezelőtt, amikor Debrecen városa rábízta a színház művészeti vezetését. Azóta a Csokonai Színház országosan és nemzetközi szinten elismert színház lett. „Debreceni-modellként” emlegetik a magyarországi színházi szakmában a Csokonai Színházban jelenleg működő színházi műhelyt, ahol „kompromisszummentes bátorsággal” állítják össze a műsortervet, minden színházi műfajból a legnagyobb igényességgel válogatnak. Jelentős külföldi rendezők dolgoznak rendszeresen együtt a társulattal: Silviu Purcărete, Viktor Rizsakov, Andzej Bubien, Vladislav Troickij, Valere Novarina, Nadine Duffaut.

A minden év kora tavaszán megrendezésre kerülő DESZKA Fesztivál az aktuális évadban bemutatott kortárs magyar drámák legnagyobb seregszemléje, és egyre inkább írók, rendezők, és más színházi alkotók szellemi műhelyévé válik.

30/03, 19:00 Tamási Áron Színház, Nagyterem

Bulandra Színház, Bukarest

Gogol: HÁZTŰZNÉZŐ

Teljességgel hihetetlen történet két részben Fordította: Lucia Demetrius, Izolda Vársta

Agafja Tyihonovna: **ANDREEA BIBIRI / ANCA ANDRONE**

Arina Pantelejmonovna: **IRINA PETRESCU**

Fjokla Ivanovna: **MARIANA MIHUȚ**

Podkoljoszin: **CORNEL SCRIPCARU**

Kocskarjov: **RĂZVAN VASILESCU**

Ivan Pavlovics Tojasov: **DORU ANA**

Anucskin: **IONEL MIHĂILESCU**

Zsevakín: **VICTOR REBENGIUC**

Pantelejev: **MARIUS CHIVU**

Dunyasa: **ANA IOANA MACARIA**

Sztyepan: **ȘERBAN PAVLU**

Rendező:

JURIJ KORDONSZKIJ

Díszlettervező:

MIHAI MĂDESCU

Jelmeztervező:

MARIA MIU

Rendezőasszisztens:

NICA SIGARTĂU

Gogol 1833-ban írja meg Háztűznéző című darabját. A szerző által több ízben is átdolgozott szöveg első bemutatójára 1835-ben, Moszkvában kerül sor.

A történet Szentpéterváron játszódik, ahol egy csekély hozománnyal rendelkező leány erős jellemű, jó társadalmi helyzetű, lehetőleg nemesember férjet keres magának. A kérők jelentkezik is, a menyasszonyjelölt azonban nehéz döntés előtt áll, hiszen az általa elvárt összes jó tulajdonságot egyetlen kérőben nem találja meg.

Kocskarjov hivatalnok, Podkoljoszin barátja házasságközvetítő segítségével nősült, házassága azonban nem sikerült. Barátja érdekében Kocskarjov sikerrel szövi intrikáit a menyasszony és a kezére áhítozó négy kérő között. Több véletlen eseménynek köszönhetően végül Podkoljoszin marad az egyetlen számbavehető vőlegényjelölt, a házasságra azonban mégsem kerül sor: a férfi gyávasága és félelme váratlan végkifejlethez vezet.

Színházi lecke ez a javából, olyasvalami, amit ritkán látni mostanság: a Bulandra előadásán könnyek között, hahotázva nevetünk. (...) A rendezés kitűnő, kedvencem, amikor a habozó Tyihonova monológja a lehetséges kérők zenés mérközésévé alakul, és az öt színész alkalmi zenekarrá változik át: a cimbalom (Victor Rebengiuc), harmonika (Doru Ana), fuvola (Cornel Scripcaru), harsona (Marius Chivu), gitár (Ionel Mihăilescu) – és ami fontos: mind kitűnően játszanak!

Iulia Popovici - Ziua

Könnyesre nevettem a szemeimet ezen a *Háztűznézőn* s örömmel néztem a színészek élvezetteli és vérbő, ám ugyanakkor végtelenül pontos játékát. Ismét láttam rendező és színész együtt-létezésének áldott pillanatban létrejött csodáját. Éreztem, hogy ez a kapcsolat, mely Jurij Kordonszkij és az előadásban részt vevő néhány színész közt szövődik, most már mindörökre szól.

Marina Constantinescu - România literară

Jurij Kordonszkij

Színész és rendező, 1966-ban született Odesszában. Informatika szakot végez az Odesszai Egyetem matematika fakultásán. 1995-ben Lev Dogyin osztályában elvégzi a Szentpétervári Színművészeti Egyetem színész- és rendező szakát. Jelenleg színészetet és rendezést tanít az USA-beli Wesleyan Egyetem színházművészeti szakán.

Romániai karrierje javarészt a Bulandra Színházhoz kötődik, ahol mindeddig öt előadást rendezett: Csehov: *Ványa bácsi* (2001), Gogol: *Háztűznéző* (2003), Alexander Galin: *Sorry* (2004), Dosztojevszkij nyomán: *Bűn és bűnhődés* (2006), valamint a Pavel Szanajev regényéből készült, *A szegőléc mögé temesettek* című előadást (2011).

Bulandra Színház

A Bulandra Színház 1947-ben jött létre Városi Színház néven, Lucia Sturdza Bulandra vezetésével. Alapítójának nevét a színház Liviu Ciulei igazgatásának kezdetén, 1963-ban veszi fel. A '60-as években a színház a művészi megújulás korszakát éli, előadásait nemzetközi érdeklődés övezi. Ciulei igazgatása alatt Románia legfontosabb rendezői rendeznek a Bulandrában: Lucian Pintilie mellett dolgozott itt David Esrig, Radu Penciulescu, Andrei Șerban, Vlad Mugur és Valeriu Moisescu is.

A '70-es és '80-as években Alexandru Tocilescu, Liviu Ciulei, Cătălina Buzoianu, Valeriu Moisescu rendezői munkái által folytatódik a színház sikereinek sorozata.

A '90-es évek a Bulandra számára újabb sikereket hoznak, külföldről való visszatérése után újra rendez Liviu Ciulei, fontos előadások fűződnek Silviu Purcărete, Alexandru Darie, Alexandru Tocilescu, Tompa Gábor, Mihai Măniuțiu és Cătălina Buzoianu nevéhez is.

1991-től a Bulandra Színház az Európai Színházi Unió tagja, igazgatója 2002 óta Alexandru Darie.

RFFI FX 2

2012

Kísérőrendezvények

16/03, 20:00

Tamási Áron Színház, Nagyterem

BALANESCU QUARTET

koncert

ALEXANDER BALANESCU: hegedű

JAMES SHENTON: hegedű

KATIE WILKINSON: brácsa

NICK HOLLAND: cselló

hangmérnök: **DAVID KENT**

Az 1987-ben megalakult Balanescu Quartet a kortárs zeneművészet egyik legkiemelkedőbb együttese. A román származású hegedűvirtuóz és zeneszerző Alexander Balanescu vezetésével egy olyan csapat jött létre, melynek érzékenysége sokkal közelebb áll egy jazz- vagy kortárs zenei együtteséhez, mint a klasszikus vonósnegyeséhez, amihez hangszer-készlete köti.

Sajátos zenei világuk Balanescunak a különböző zenei területek és stílusok közötti átjárás lehetőségébe, azok szerves egybefonódásába vetett hitében gyökerezik. A Michael Nyman-nel, Gavin Bryars-szel való együttműködésben formálódott, a Lounge Lizard-alapító John Lurie, Jack de Johnette, Ornette Coleman, David Byrne, a Pet Shop Boys, a Spiritualized, Kate Bush vagy a Kraftwerk munkája által ihletett együttes sajátos zenei és zenejátszási stílust alakított ki. Élő koncertjeik nyersségük, dinamizmusuk által váltak nevezetessé.

Sokféle, egymástól élesen elütő helyszínen léptek fel, a London's South Bank Centre-ben, a New York Knitting Factory-ban vagy 10.000 Pet Shop Boys-rajongó előtt a Wembley-ben, s folyamatosan keresnek olyan helyszíneket, amelyek zenéjüket új kontextusba helyezik.

16/03, 18:00 Magma Kortárs Művészeti Kiállítótér
MESTER és TANÍTVÁNYA 4 kiállítás

Németh Iлона

A public art és a posztfeminizmus egyik jelesebb közép-európai művésze. Művészeti tanulmányait a budapesti Magyar Iparművészeti Főiskolán végezte. Kiállított az *Aspekten/Positionen* (1999, MMK – Wien), az *After the Wall* (1999, Moderna Museet – Stockholm), az *Another World* (2002, Kunstmuseum – Luzern), a *Gender Check* (MUMOK – Wien), a prágai, a valenciai és a bukaresti biennálén. 2001-ben az *Invitation for a Visit* c. projekttel Szlovákiát képviselte a 49. Velencei Biennálén. A pozsonyi Képzőművészeti Főiskola műteremvezető docense, a szlovákiai Dunaszerdahelyen él. Pályája kezdetén az újexpresszivitás festészetét művelte. Első önálló tárlata alkalmából (1990) szakított a képzőművészet hagyományos műfajaival, és az installáció, a performansz és multimedialitás útjára tért. Egyedi érzékisége, női szenzibilitása olyan installációkat és objektumokat eredményeztek, amelyekkel bekerült mind a szlovákiai, mind a magyarországi kortárs művészeti életbe. Ma már a külföldi szakirodalom is jegyzi a *Vesszőfutás* (1994), az *Oszlop* (1995), a *Többfunkciós nő* (1996), a *Nőgyógyászati magánrendelőm* (1996) vagy az *Exhibition Room* (1998) c. installációit. A gender szempont mellett egyre jelentősebb pozíciót kapott művészetében a nyilvános és magánszféra konfliktusa, a kollektív és az egyéni történelmi tudat kritikája. Az utóbbi években a nyilvános tér jelenti számára a kihívást, mind annak szociológiai, mind politikai értelmében. Egyes művei az aktuális magyar-szlovák viszonyt (*Iszabirkózás*, 2010), illetve a mai magyarországi (*Dilemma*, 2011) állapotokat reflektálják.

Hushegyi Gábor

Jaro Varga

A szlovákiai Trebišov-ban született, a pozsonyi HIT Galéria kurátora. 2010 óta posztgraduális tanulmányokat folytat a pozsonyi Képzőművészeti Főiskola Intermédia és Multimédia Tanszékén, Németh Ilona egyetemi docens irányítása alatt.

Egyéni tárlatai (válogatás): 2010 *Városfeltárás* (Urban Exploration), Open Gallery, Pozsony, SK; 2009: *Könyvtár a könyvtárban* (Library in Library), Bailey Library, Slippery Rock University, USA.

Csoportos kiállítások (válogatás): 2011: *Delete*, Szlovák Nemzeti Galéria, Pozsony, SK; *Nyilvános folklór* (Public Folklore), Grazer Kunstverein, Graz, AT; *Tizenegyedik óra* (Eleventh Hour), Futura Galéria, Prága, CZ; *Librarianism*, NTK Galéria, Prága, CZ; 2010: *Művészetközi kommunikáció – nyilvános párbeszéd* (Transart Communication - Public Dialog), Komárom, SK; 2010: *„Hová megyünk innen?”* („Where do we go from here?”), Secession Bécs, AT; 2010: *Ifjúkorom románca, nosztalgiám jövője* (The Romance of my Young Days, the Future of my Nostalgia), Közép-Szlovákiai Galéria, Besztercebánya, SK; 2009: *Exit Ghost*, Valentina Moncada Galéria, Róma, IT; 2009: *A kezdet fantáziái* (Fantasies of Beginning), Billboard Gallery Europe, Pozsony, SK

Varga munkái rendszerint vizuális dokumentumfilm-felvételek, vagy a felvételek átiratai, amelyek a szerző által ellentmondásosnak érzékelt és ennek folytán figyelmet érdemlő jelenséget, témát, szociológiai jellegzetességet ragadnak meg. Ezért művészete tekinthető bizonyos módon elkötelezettnek – hiszen álláspontjait társadalmi problémákra reflektál és mutat rá. A jelenségekbe, amelyekre reflektál, belevetíti jelentőségükkel kapcsolatos kételyeit. Kutatása eredményeit közvetíti a néző felé, abban a reményben, hogy a néző továbbgondolja azokat, illetve, hogy feltárulnak a hozzájuk kapcsolódó vitatható kérdések. A látványként megélt tapasztalat jelenségét vizsgálja, újraértékelve a közvetítés konvencióit. Művészetének érdeme a megélt mindennapiság minőségével folytatott vita.

Lucia Gavulová

21/03, 17:00 24/03, 17:00 Új Stúdió – filmvetítés

PINA BAUSCH*táncoljatok, táncoljatok, különben elveszünk*

Wim Wenders 2011-ben készült filmjét a 2009 nyarán elhunyt világhírű koreográfus, Pina Bausch munkája ihlette. Pina Bausch nem csupán a német kortárs táncot értelmezte újra, hanem a XX. század előadóművészetét általában. Ez Wim Wendersnek elegendő okot adott arra, hogy filmet forgasson róla. Bausch és Wenders egyaránt Németország területén túlnőve lettek mérföldkövei az európai művészetnek. A két alkotó találkozásának gyümölcse a film. (...)

Wenders több forrásból építkezett párhuzamosan, így a végeredmény igen komplex képet mutat: filmje egyszerre tisztelgés és portré, dokumentum és absztrakció, tánc és emlékezés.

Nagy Bori – revizor.hu

03/25, 20:00, Tamási Áron Színház, Nagyterem

TALÁLKOZÁS TÖRŐCSIK MARIVAL

Tehetséges, de nem tud semmit, állította róla első igazgatója a Nemzeti Színházban, Major Tamás. A Körhinta és az Édes Anna című filmek sztárját ma, ötven évvel később is ez a páratlan eszköztelenség, színpadi őszinteség jellemzi. A mesebelien 77 éves Törőcsik Mari szellemi frissessége, színészi játékossága – például a Maladype Színház Figaro házassága című előadásában – huszonéves kollégáival vetekszik. Szemének huncut csillanása, pajkos hangszínei feledtetik a ráncokat: kaján intrika, ellágyuló anya vagy szerelmes csitri – mindent elhiszünk neki. De nem „maszekol”, nem kéri ki magának a tiszteletköröket: a kétszeres Kossuth-díjas művész, a Nemzet Színésze egy fiatal, alternatív társulatban is alázatos összjátékos. Ha pályájáról kérdezik, díjak, módszerek és színházi pletykák helyett színészetéről beszél, és páratlan egyszerűséggel a játszó kisgyerek lekötött figyelméhez hasonlítja a színészi koncentrálttságot. Törőcsik Mariskával Pélyről – ahogy magát gyakran nevezi – a Reflex keretében a magyar színház másik nagyja, Nánay István kritikus beszélget.

23/03, 22:00, Kamaraterem – koncert **Ada Milea: QUIJOTE**

BOBO BURLĂCIANU: Sancho Panza (elektromos gitár)

ADRIAN CRISTESCU: Sancho Panza (zongora)

ADA MILEA: Quijote

Ada Milea – A Marosvásárhelyi Színművészeti Egyetem színész szakán végzett. Erőteljesen színházi ihletettségű koncertjein a zenészek és hangszerek egy színház és zene határán formálódó produktum szereplőiként jelennek meg. Több színházi előadás zenéjét jegyzi zeneszerzőként, több lemez, egy könyv és egy DVD kiadása mellett számos koncerten lépett fel Romániában s külföldön is.

Bobo Burlăcianu – A *Fără zahăr* (*Cukor nélkül*) együttes alapító tagja, a bukaresti Hyperion Egyetem film- és televíziós rendező szakának hallgatója; önálló rovatot vezet a „Suplimentul de cultură” című lapban, cikkei gyűjteményes kötetben jelentek meg a Polirom kiadónál. Több színházi előadás zenéjét szerezte, koncertezett itthon és külföldön. Ada Milea két koncertjében (*Quijote* és *Az orr*) működik közre.

Adrian Cristescu - Jazz-zenét és zeneszerzést tanult a bukaresti Zeneakadémián, zeneszerző és producer, a Maxima Records hangmérnöke, zongoristaként működik közre Alina Manole, Ovidiu Mihailescu, a Circa șapte, Ada Milea koncertjein.

26/03, 21:00, Új Stúdió – koncert

Santa Diver

KÉZDY LUCA – hegedű

SZESZTAY DÁVID – basszusgitár

SÁRVÁRI KOVÁCS ZSOLT – dobok

A Santa Diver zenéje sok szempontból végletes: az egyik pillanatban gyönyörű dallamok sorozatát építi egymásra, majd effektek tömegével szabadít fel letaglózó erejű energiát. Mindez egy kalandos és egy szerelmes álom keverékéhez hasonlítható, ahol bár a történetek előre kiszámíthatatlanok, végezetül feltöltődve és visszavágyva térünk magunkhoz. Az együttes három tagja több tucatnyi zenekart erősített jelenlétével, mielőtt e közös pontra ért, ahol mindenki megnyugodhat: valami új született, kifogyhatatlannak tűnő kreativitással és energiával.

28/03, 23:00, Új Stúdió – koncert

Pink Freud

1998-ban négy fiatal gdański zenész a zenei improvizáció új formáival kísérletező zenekart alapított. Az együttesnek a Pink Freud nevet adták. A zene, amit játszanak, friss és modern, erős gyökerekkel jazzben, rockban, folkban, a jungle és drum'n'bass stílusban egyaránt. A Pink Freud hallgatóságának érzékenységére épít. Zenéjük könnyed, játékos tudatos. Az 1990-es évek végén Gdańsk a lengyel zene, elsősorban az abban kulcsfontosságú szereppel bíró jazz egyik fontos központja volt. A Pink Freud azonban első, *Zawijassy* címet viselő albumával hátat fordít ennek a műfajnak. Az album fogadtatása igen kedvező volt: „átértelmezi mindazt, amit a lengyel jazzről gondoltunk eddig”; „a zenei improvizáció gdański hagyományaiból egy merőben új hangzásvilág született meg”. A Pink Freud koncertjeinek hangulata egyre forróbbá vált, zenéjükkel egy új műfajt, a trance-jazz-dance műfaját alapították meg. Sajátos koncert-stílust alakítottak ki, s mintegy 100 koncerten jelentek meg Lengyelországban, Németországban és Csehországban. 2003 és 2011 között a PF hat újabb albumot jelentetett meg, a hangszerelésben a bőgő, rézfúvósok, dob és vibrafon mellett nagy szerepet kapnak egyedi elektromos hangzást nyújtó berendezéseik is.

WOJTEK MAZOLEWSKI - bass
ADAM MILWIW-BARON - trombita
TOMASZ DUDA - szaxofon
RAFAŁ KLIMCZUK – dobok

21/03, 18:00 21/03, 20:00

Kovászna Megyei Könyvtár, Gábor Áron Terem

Osonó Színházműhely

AHOGYAN A VÍZ TÜKRÖZI AZ ARCOT

Játsszák: **BARTHA LÓRÁND**, **DARAGICS BERNADETTE**, **JÁNOSI VIVIEN**,
KORODI JANKA, **MUCHA OSZKÁR**, **OLÁH ESZTER**

fény és hangtechnikus: **BARTHA LEVENTE**

rendező: **FAZAKAS MISI**

22/03, 17:00, Művelődési Ház, Lajtha László Terem

M Studio mozgásszínházi műhely

MINT A FAGYÖNGY

Abe Kobo A homok asszonya című regénye nyomán

Játsszák: **VERES NAGY ATTILA**, **NAGY ESZTER**, **BAJKÓ LÁSZLÓ**,
POLGÁR EMÍLIA, **SZEKRÉNYES LÁSZLÓ**

zeneszerző: **MEZEI SZILÁRD**; dramaturg: **MÁRTON IMOLA**;

rendezőasszisztens: **TASNÁDI KINGA**

rendező: **GEMZA PÉTER**

26/03, 19:00, Művelődési Ház, Lajtha László terem

Háromszék Táncegyüttes

SZÁZ ÉVIG!

Heveder zenekar: **FAZAKAS LEVENTE** (hegedű), **MOLNÁR SZABOLCS**
(hegedű), **FAZAKAS ALBERT** (brácsa), **SZILÁGYI LÁSZLÓ** (brácsa,
harmonika), **BAJNA GYÖRGY** (cselló, nagybőgő), **ERŐSS JUDIT** (ének)

táncosok: **TÓKÉS ZSOLT**, **VASZI LEVENTE**, **FÜLÖP CSABA**,
VAJDA KATALIN, **PILINGER MÓNICA**, **KISGYÖRGY ENIKŐ**

jelmez: **SIMÓ JÚLIA**; asszisztens: **TÓKÉS ZSOLT**;

zenei összeállítás: **KÖNCZEI ÁRPÁD**, **KÖNCZEI CSONGOR**;

művészeti munkatárs: **KÖNCZEI CSONGOR**;

jelmez, játéktér, rendező-koreográfus: **KÖNCZEI ÁRPÁD**

18/03, 11:00, Gyárfás Jenő Képtár

HÉTKÖZNAPI ŐRÜLETEK

drámabörze

Creativ Média Színházi Ügynökség

A budapesti Creativ Média Színházi Ügynökség 1991-ben alakult, és azóta is az egyetlen a magyarországi ügynökségek közül, mely kizárólag kortárs magyar és külföldi darabok képviselésével foglalkozik. Emellett évente egyedülállóan megrendezi a nemzetközi jelentőségű Kortárs Drámafesztivál Budapest elnevezésű színházi fesztivált, mely a magyar és az európai drámaírás fóruma.

A drámabörzén bemutatkozik az ügynökség: mire is jó egy színházi ügynökség?, hogyan és mire lehet használni?, mikor lehet igénybe venni? Valamint válogatást kínál az elmúlt években bemutatott legsikeresebb és a legfrissebb európai darabokból, különös tekintettel a közép-európai térségre. Olyan darabok ezek, melyek még nem, vagy csak kevésbé ismertek az erdélyi magyar színpadokon. A válogatásban szerepelnek olyan (fiatal) drámaírók, mint a lengyel Elzbieta Chowaniec, a cseh Petr Zelenka, a szlovák Viliam Klimacek, a szlovén Simona Semenec, a német Felicia Zeller és a finn Sofi Oksanen; de olyan, Magyarországon sikerrel játszott szerzők is, mint például Mayenburg, Schimmelpfennig, Kane, Jelinek, Fosse, Bärfuss és April de Angelis.

IN/BETWEEN REFLEX(IONS)

workshop

A rangos előadások meghívása mellett fontosnak tartjuk a fiatal színházi szakemberek és majdani szakemberek jelenlétét. Ennek jegyében a fesztivál ideje alatt In/between Reflex(ions) címmel angol nyelvű workshopot szervezünk a fesztiválon résztvevő országok színháztudomány (teatrológus, dramaturg...) szakos hallgatói számára, lehetőséget biztosítva nekik a szakmai kapcsolatépítésre, tapasztalatszerzésre, egymás színházkultúrájába való betekintésre. A workshop tematikái: Színház Kelet- és Nyugat-Európa közt; Színházi formák és irányzatok Európában; Az előadáselemzés lehetőségei.

A műhelymunka vezetői kiemelkedő színházi szakemberek: Alice Georgescu színikritikus, a Román Kritikusszövetség elnöke, Marian Popescu színházkutató, a Bukaresti Egyetem professzora és Maria Sevtszova színházkutató, a Goldsmiths University of London professzora.

Fesztivál-klub (Bastion vendéglő – Olt utca 6. szám)

REFLEX SESSIONS

A fesztivál-klubnak idén a Bástyá Vendéglő Olt utca 6. szám alatti egykori polgári villaépületben berendezett termei adnak otthont.

A fesztivál közönségtalálkozóinak után (pontos időmegjelölés nélkül: a nap végén) kezdődő zenei műsorokban a város és a szűkebb régió kiváló zenészei, lemezlovasai működnek közre.

A fellépők: **KÜB_beat** (03/16, péntek) **DuBase** (03/17, szombat) **Dzsakko** (03/18, vasárnap), a **Jedam zenekar** (03/22, csütörtök), **DJ Beast** (03/23, péntek), **DJ Goranga** (03/24, szombat), az **Éltes Áron Quintet** (03/25, vasárnap), **FlaC LOSSLESS** (03/26, hétfő), **SNAPS & Luiza Zan** (03/27), és még sokan mások.

RFFI FX 2
2012

română

RFFIFX 2 2012

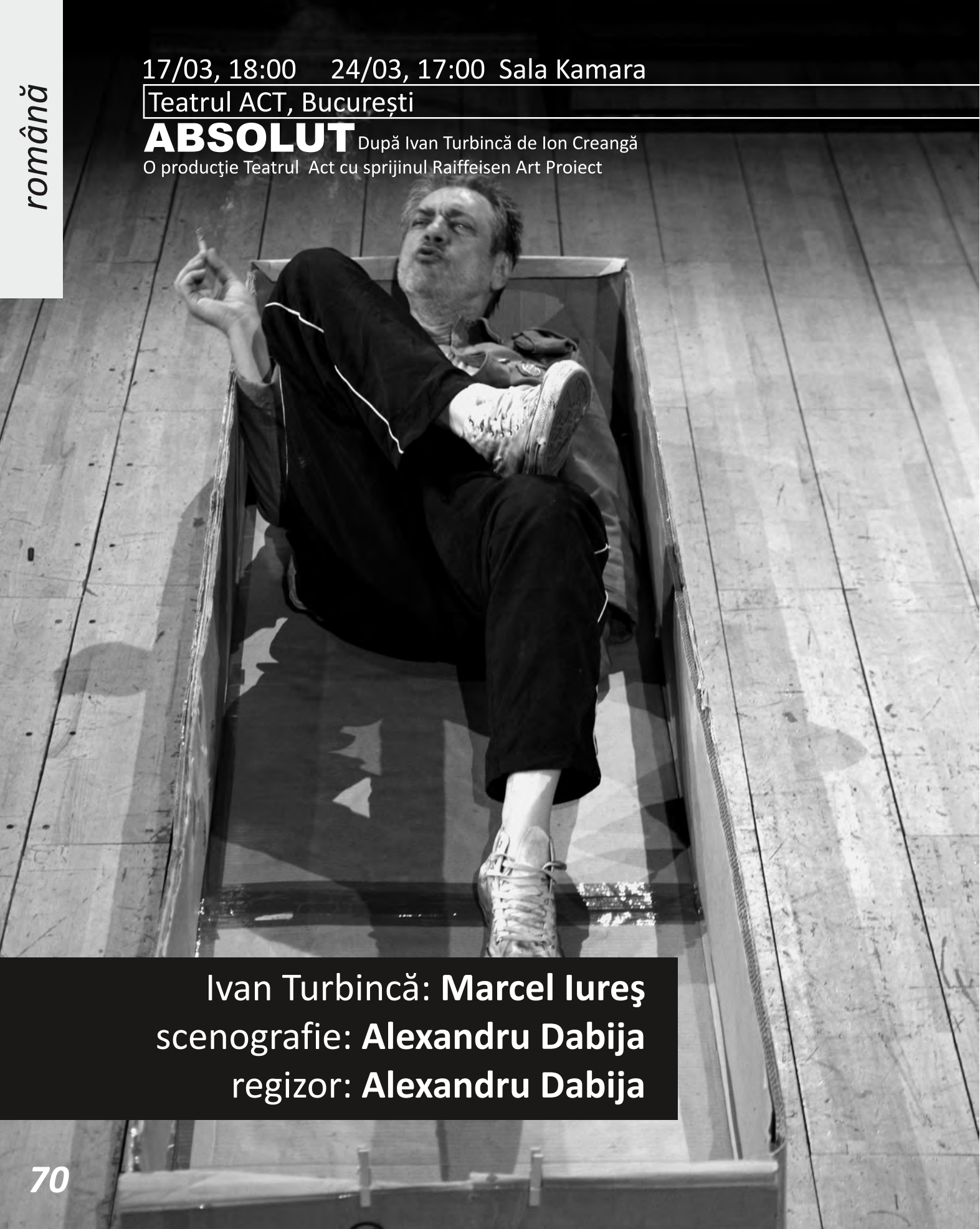
Spectacole selecționate

17/03, 18:00 24/03, 17:00 Sala Kamara

Teatrul ACT, București

ABSOLUT După Ivan Turbincă de Ion Creangă
O producție Teatrul ACT cu sprijinul Raiffeisen Art Proiect

română

Ivan Turbincă: **Marcel Iureș**
scenografie: **Alexandru Dabija**
regizor: **Alexandru Dabija**

Marile școli de film își învață scenariștii și regizorii să povestească. Să spună povești. Câți dintre noi au mai apucat să audă în copilărie povești spuse, nu citite? Poveștile s-au sfârșit, s-au făcut praf și pulbere, s-au risipit în filme, texte de cântece și telenovele.

Polemic și terapeutic ne încercăm puterile cu periculoasa artă a spunerii unei povești. Și nu una oarecare. E vorba despre o poveste printre personajele căreia se află Dumnezeu, Moartea, Dracul... Oamenii care or să o asculte își vor aminti, pentru o vreme, că se poate vorbi despre lucruri mari și esențiale fără fașoane, cu umor și nepăsare.

Dupa rolurile din „Creatorul de teatru”, „Ultima bandă a lui Krapp”, „Capra sau cine e Sylvia?” și „Acasă la tata”, Marcel Iureș se întâlnește cu Ion Creangă. Pentru multă lume va fi o surpriză. Mai puțină lume va spune însă: „Era și timpul!”

Alexandru Dabija

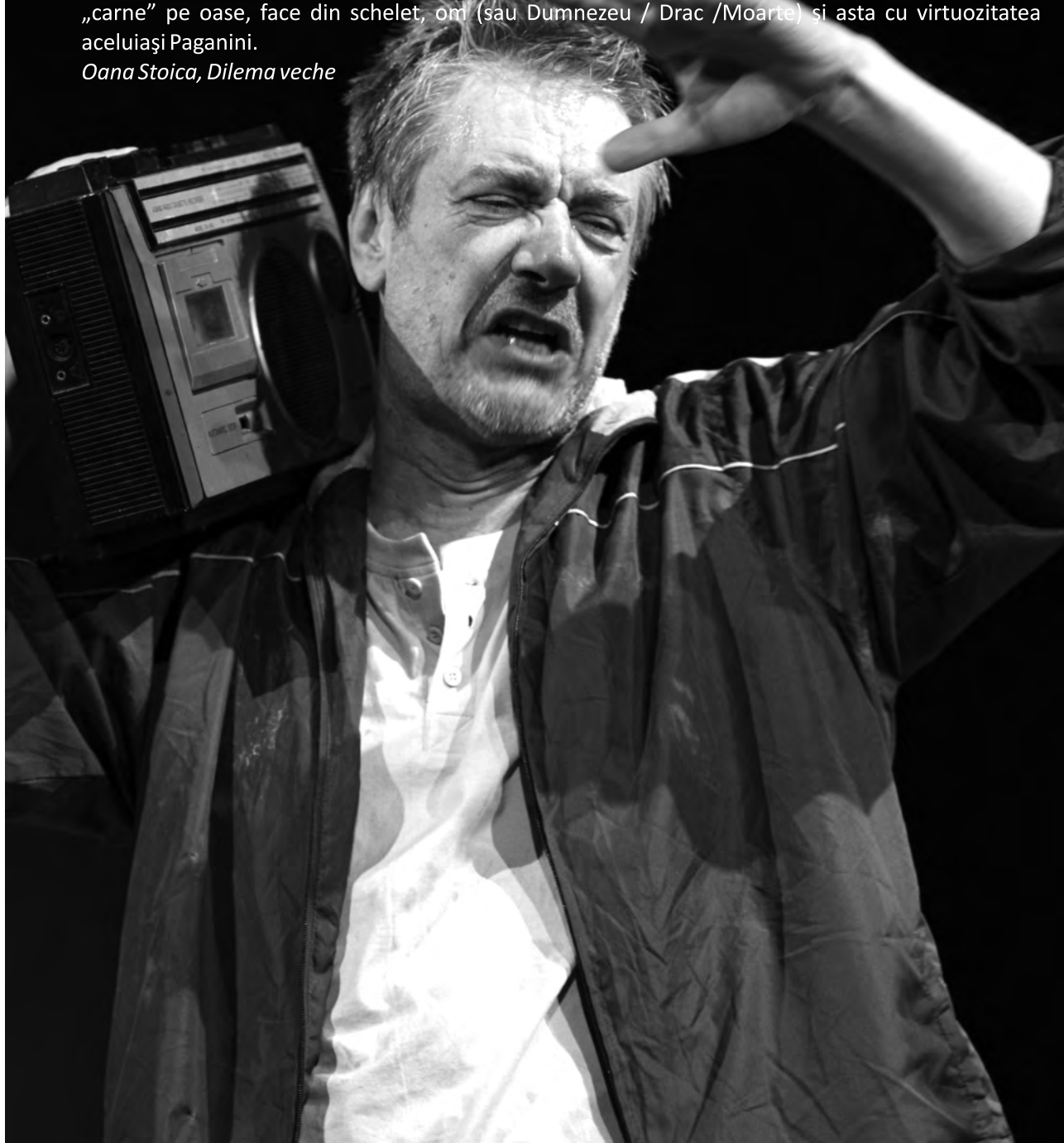
Show-ul epuizant scoate la iveală altruismul lui Marcel Iureș, actor total, care pur și simplu le face spectatorilor un cadou nesperat. Iar Alexandru Dabija ne ajută să reascultăm la maturitate o poveste veche de când lumea, prin care Creangă ne spune, foarte distrat, că nici Raiul, nici Iadul și nici Moartea nu sunt mare scofală.

Dan Boicea, Adevărul literar și artistic

Cu Ivan Turbincă, Teatrul Act începe un proiect gândit cu mult timp în urmă, o serie de povești spuse de mari actori. Primul episod, cu Marcel Iureș sub îndrumarea lui Alexandru Dabija, pare continuarea unui spectacol mai vechi, tot un solo, *Ultima bandă* a lui Krapp de Samuel Beckett. Decrepitul Krapp, rememorând la nesfârșit un anume moment din existența sa în timp ce se descompune în mizerie, are acum un avatar în Ivan, un homeless cu imaginație care își resetează existența (probabil) banală într-o formulă fabuloasă. De la blestemul omului care nu poate să uite la blestemul omului care nu poate să moară, de la încremenirea într-un eveniment la risipirea într-un prezent continuu, de la regret la lipsa de regrete, de la blocarea personală la libertatea absolută a imaginației, de la un trecut care nu se poate schimba la un prezent pe care nu îl poate anula, Krapp – Ivan este un vagabond al memoriei. (...)

Marcel Iureș scormonește în povestea lui Ivan după mituri și simboluri populare pe care le topește într-o fabuloasă carte a vieții și a morții. Actorul joacă simfonic, alunecă elegant dintr-un personaj în altul ca un Paganini extaziat, distribuie cu precizie tușe multiple unor caractere schematice, punând „carne” pe oase, face din schelet, om (sau Dumnezeu / Drac / Moarte) și asta cu virtuozitatea aceluiași Paganini.

Oana Stoica, Dilema veche

Înființată în 1995, FUNDAȚIA CULTURAL ARTISTICA TEATRUL ACT este prima instituție cultural-artistică independentă din România. Scopul principal al Fundației a fost amenajarea unui spațiu propriu, multifuncțional, destinat spectacolelor de teatru, muzică, film, dans și expoziții – spațiu care a fost inaugurat în septembrie 1998, pe Calea Victoriei la numărul 126.

ACT este primul teatru independent, de proiecte, din România, producător de spectacole, coproducător și scenă gazdă, respectiv promotor de acțiuni culturale (lansări de carte, de numere ale unor reviste culturale, emisiuni radiofonice, întâlniri pe teme sociale, întâlniri cu personalități ale vieții culturale naționale și internaționale,) – toate în încercarea de a-și diversifica oferta și de a-și atrage spectatori fideli din toate mediile, oferindu-și cu înțelepciune spațiul pentru orice exercițiu de cultură bine intenționat și de calitate.

Pe lângă spectacole de teatru, ACT a fost interesat să promoveze dramaturgie contemporană, propunând spectacole-lectură ale unor texte deja activate pe

scenele internaționale. Multe din piesele care au fost citite și descoperite în Programul ACTul Lecturii, au fost ulterior montate de teatre precum: Teatrul Odeon, Teatrul Național București, La Scena - Teatrul ARCA etc.

Teatrul ACT – ca instituție culturală independentă, nesubvenționată până în prezent – s-a născut, supraviețuiește și își derulează activitatea prin bunăvoința și generozitatea companiilor. Vodafone – sponsor fondator; ABB – sponsor general din 2001 până în prezent, ERICSSON – sponsor general 2001/2002 și Romtelecom – sponsor proiecte culturale 2006, Raiffeisen Bank – sponsor al proiectelor culturale pentru stagiunile 2009 – 2011. Sumele astfel obținute sunt folosite, cu multă chibzuință, la întreținerea tehnico-administrativă a spațiului, modernizarea lui, producerea de noi spectacole și angajarea de noi proiecte – Teatrul ACT sprijinind proiectele culturale care încurajează asocierea și colaborarea între instituțiile independente.

17/03, 20:00 Casa de Cultură

Rimini Protokoll / Berlin

RADIO MÜEZZINO producție a Hebbel An Ufer, Berlin și
Goethe-Institut Egypt.

Participă:

ABDELMOTY ABDELSAMIA ALI HINDAWY
HUSSEIN GOUDA HUSSEIN BDAWY
MANSOUR ABDELSALAM MANSOUR NAMOUS
MOHAMED ALI MAHMOUD FARAG
SAYED ABDELLATIF MOHAMED HAMMAD

concept și regie: **STEFAN KAEGI**muzica, montaj sunet: **MAHMOUD REFAT**video design: **BRUNO DEVILLE, SHADY GEORGE FAKHRY**dramaturgia: **LAILA SOLIMAN**decorul: **MOHAMED SHOUKRY**consultant artistic: **JULIANE MÄNNEL**luminile: **SVEN NICHTERLEIN, SAAD SAMIR HASSAN**asistent regie: **DIA HAMED**regia tehnică: **SVEN NICHTERLEIN, SAAD SAMIR HASSAN**tehnician video: **BODO GOTTSCHALK**producători: **LENA MODY, KATINKA VAHLE, JULIANE MÄNNEL, LANA MUSTAQH (Kairó/Cairo)**manageri turneu: **SAMAH SAMIR, MOHAMED SLEIMAN, MOHAMED MOSTAFA**traducere și supratitrare: **EBTIHAL SHEDID, AHMED SAID, GHADA EL-SHERBINY**

mulțumiri lui:

Mohamed Sleiman, Sakina Abushi,
 Neuköllner Begegnungsstätte Berlin e.V., Doa Aly, Khaled Samy,
 Ahmed El Attar, Mourad Sadek, Heba Afifi.

Coproducători:

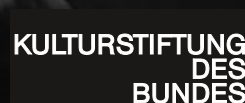
Festival d'Avignon, Bonlieu Scène nationale Annecy,
 Festival d'Athènes et Épidaure, Steirischer Herbst Festival,
 Graz and Zürcher Theater Spektakel.

spectacol realizat cu sprijinul: German Federal Cultural Foundation,

Swiss Arts Council Pro Helvetia,

Department of the Mayor of Berlin – Senate Chancellery – Cultural Affairs.

În partenriat cu El Sawy Culturewheel, Cairo

Cel dintâi muezzin a fost un sclav eliberat, datorită vocii sale de înger. Până în anii 1950, muezzini orbi chemau credincioșii la rugăciune cu strigătul lor îndreptat înspre patru direcții.

În Cairo de astăzi, cei mai mulți dintre muezzini sunt angajați ai statului. Dorm deseori în moschei, vizitându-și familia doar din când în când. Pe lângă datoria de a-i chema pe credincioși la rugăciune, ei îndeplinesc și sarcina de portari și îngrijitori ai moscheilor.

Cairo este denumit „orașul celor o mie de moschee”. În realitate, orașul numără în jur de treizeci de mii de astfel de locașuri de cult. Vocea muezinilor se așterne peste oraș ca o bulă de sunete. Această atmosferă este pe cale să se schimbe odată cu decizia Ministrului Cultelor de a introduce sistemul centralizat de chemare la rugăciune. Cu ajutorul unei stații-radio, o singură voce va anunța momentul rugăciunii în toate moscheele aflate în proprietatea statului. Nu este

sfârșitul diferenței în cultura credinței, doar sfârșitul cacofoniei. Și astfel, mii de muezzini egipteni vor fi reduși la tăcere?

Patru muezzini sunt protagoniștii producției Rimini Protokoll, **Radio Muezzin**: un învățător nevăzător, interpret al Coranului, care în fiecare zi pierde două ore pe autobuz pentru a ajunge la moschee; fiul unui agricultor egiptean, fost conducător de tanc, care curăță zilnic covoarele din moschee; un electrician care înainte muncise în Arabia Saudită și după ce a fost implicat într-un grav accident a început să recite Coranul pe dinafară; cel de-al patrulea, un vicecampion mondial la recitarea Coranului, fost bodybuilder, ale cărui înregistrări cu texte din Coran sunt cunoscute și de taximetriști.

După trei luni de cercetări, repetiții și o avanpremieră în Cairo, Radio Muezzin a avut premiera mondială în martie 2009, la Berlin, unde chemările publice la rugăciune nu sunt permise.

Companiile de teatru experimental rareori atrag atenția media sau se bucură de un interes major din partea publicului. Lucrurile cu Rimini Protokoll stau însă un pic altfel. Prin exercițiul lor de a face teatru cu „oameni reali”, într-o formă care subminează toate noțiunile noastre despre talentul actoricesc sau despre linia de demarcație între performer și spectator, ei și-au câștigat în ultimul deceniu o reputație care lasă fără conținut orice afirmație referitoare la un anume spirit artistic de gașcă. (...) Radio Muezzin provine dintr-o tradiție teatrală care spulberă barierele dintre jurnalism, spectacol teatral, acțiune politică și artă vizuală. (...) În loc să ne prezinte o lamentație asupra unei instituții sociale aflată în pragul dispariției, Radio Muezzin folosește diferențele dintre protagoniști pentru a explora complexitatea societății Egiptului de astăzi. (...) Și împreună cu această diversitate, vin tensiuni pe care spectacolul nu încearcă să le împace, mai bine le prezintă într-o formă transparentă. (...) Piesa ne oferă o imagine veritabilă despre îmbinarea și intersectarea instituțiilor religioase, despre categoriile sociale, transformărilor politice și influențele acestora asupra unui stat musulman contemporan. Iar ceea ce avem de învățat din acest spectacol trece mult peste cele două maluri ale Nilului, sau peste dilemele ridicate de un anume decret guvernamental.

Al Masry, Peter Snowdon

În locul unei lamentări simpliste asupra luptei între vocea umană și tehnologie, primim astfel o reflecție stratificată asupra relației dintre trecut și prezent, credință și modernitate, autentic și reproducere mecanică, local și global. Și în mijlocul acestui complex de relații stă problema cea mai teatrală dintre toate: prezența.

Fascinația chemării la rugăciune constă în faptul că, din considerente religioase, ea trebuie emisă de o voce reală, nefiind permisă înregistrarea acesteia. Contează oare, ne întreabă spectacolul, dacă această performanță live este produsă de un om nevăzut, care stă cu microfonul în mână în fiecare dintre moschei, sau de un om la fel de nevăzut, dar prin undele unei stații radio? Ciudățenia răspunsului este că da, contează. Dar să explicăm de ce ar trebui să fie așa, să ne gândim asupra acelei experiențe pe care o trăim într-o formă cât se poate de intensă în fiecare spectacol de teatru: prezența individuală a performerului uman. Într-un oraș aglomerat, cum este Cairo, chemările răsun din toate direcțiile, formând o cacofonie de sunete, deseori disonante. Introducerea sistemului centralizat a pornit de la ideea de a curăța această murdărie sonoră.

În spatele sunetului cacofonic stau însă voci individuale. Ceea ce răsună prin văzduh nu sunt doar frazele binecunoscute, dar și poveștile personale pe care le auzim pe Radio Muezzin. Încet dar tulburător, piesa ne transmite ideea prezenței umane ireductibile. Așa stând lucrurile, ce devine din ce în ce mai real, devine din ce în ce mai teatral.

Irish Times, Fintan O'toole

Stefan Kaegi / Rimini Protokoll

Stefan Kaegi realizează spectacole de teatru documentar, emisiuni radio și lucrări în spații urbane în cadrul unor proiecte în parteneriat. Folosind metoda cercetării, a audițiilor publice și a proceselor, el aduce în spectacolele sale 'experți' care, deși nu sunt de formație actori, au ceva de spus.

Helgard Haug (1969), Stefan Kaegi (1972) și Daniel Wetzel (1969) au studiat la Institut für Angewandte Theaterwissenschaft din Giessen și au lucrat împreună (în diferite combinații) sub numele de Rimini Protokoll.

Scopul Rimini Protokoll este de a descompune conceptul de realitate și de a-l prezenta sub toate nuanțele și din perspective neconvenționale. Pornind de la această viziune, trio-ul a refăcut în întregime o sesiune a Parlamentului Federal German, cu participarea a 200 cetățeni din Bonn (*Deutschland 2*). În spectacolul *Deadline*, ei au prezentat cinci figuri, experți în domeniul pompelor funebre, și au reconstruit evenimentele care au dus la falimentul companiei belgiene de transport aerian Sabena din Bruxelles (*Sabonation*). Ultimele lor producții sunt *Call Cutta in a Box* – un spectacol telefonic unu-la-unu, realizat live de la un call-centre din India, *100% Berlin* – o înțelegere pe viu despre statistici referitoare la 100 cetățeni, și *Hauptversammlung (Adunarea anuală a acționarilor)* – o intervenție parazit cu ocazia întrunirii anuale a acționarilor Daimler. În 2007, Rimini Protokoll a fost distins cu premiul teatral Faust, în 2008 cu Premiul European Noi Realități Teatrale, iar în 2011 cu Leul de Argint pentru artele spectacolului, la Bienala de la Veneția.

Din 2003, Stefan Kaegi și Rimini Protokoll sunt artiști rezidenți ai HAU / Hebbel am Ufer Berlin.

18/03, 15:00

18/03, 19:00

19/03, 15:00

Teatrul Tamási Áron Noul Studio

Teatrul Maghiar de Stat Cluj

Henrik Ibsen: HEDDA GABLER

versiune scenică de Andrei Șerban și Daniela Dima

Hedda Gabler: **KÉZDI IMOLA**Jörgen Tesman: **BOGDÁN ZSOLT**Doamna Elvsted: **GYÖRGYJAKAB ENIKŐ / PETHŐ ANIKÓ**Judecătorul Brack: **HATHÁZI ANDRÁS**Ejlert Lövborg: **SZÚCS ERVIN**Juliane Tesman: **VARGA CSILLA**Berte: **CSUTAK RÉKA**regia: **ANDREI ȘERBAN**

decorul și costumele:

CARMENCITA BROJBOIUasistent regie: **DANIELA DIMA**dramaturgia: **BIRÓ ESZTER**lumini: **MAIER SÁNDOR, NAGY ALPÁR**sound design: **KEREKES ZSOLT**regia tehnică: **KEREZSY IMOLA**

Asistenți:

JAMES RUTHERFORD**ALEXANDRU GHERMAN****ALEXANDRA FELSEGI****EMILY GLEESON****ANDA SALTELECHI**

Personajele ibseniene nu-și pot accepta propria mediocritate, doar Hedda vede minciunile și ipocrizia celorlalți, dar cum nu se cunoaște pe sine, se comportă când cu aroganță aristocratică, când ca un copil pierdut într-o lume dominată de false idealuri. Hedda se refugiază treptat în iluzia narcisistă că e deasupra celorlalți și devine din ce în ce mai izolată, incapabilă de o relație adevărată.

Realitatea o lovește pe eroină drept în față. Ea nu încearcă să se adapteze, ca ceilalți, dimpotrivă, se refugiază într-o lume secretă a fantasmelor și iluziilor, până când tot edificiul se prăbușește. Exigența Heddei de sinceritate, de noblețe, de puritate morală dispare treptat și, spre deosebire de Nora, ea nu are curajul să evadeze, ci cade tragic în cursa pe care singură și-a creat-o.

Într-o lume în care se vorbește doar de salvarea prin bani, de frică de a-ți pierde statutul social, unde lipsește dragostea și relațiile conjugale sunt dezastruoase, în care nu există alte interese decât grijile materiale, tot ce le rămâne personajelor e să încerce să dea un sens vieții crezând în aceste pseudo-valori. De fapt ei sunt oglinda omului din ziua de azi, drama potențialului uman rămas neîmplinit. Întrebarea piesei: se poate trăi fără idealuri?

Regizorul nu înlocuiește povestea originală – burghezia mijlocie norvegiană a sfârșitului de secol XIX – cu propria propunere, totuși se distanțează de ea. Eterna Hedda este nemulțumită de eterna lume, eterna Hedda îl va distruge pe acela pe care l-ar fi putut iubi, și va pierde tot, chiar și lucrurile fără nicio legătură cu ea.

Zappe László, Népszabadság

Rigiditatea Nordului este americanizată de Andrei Șerban în stilul filmelor și reclamelor cu familii burgheze din anii '50, din SUA; dar există și o pecete rusească, oarecum cehoviană, așa spune, care face din spectacolul lui Andrei Șerban un triumf al melancoliei și al grotescului tragic.

Mesmea Cuttita

Magia scenelor stă în detalii, în gesturile actorilor, în jocul și mimica lor. Într-unul dintre episoadele în care Brack se insinuează în viața Heddei, actorii se mișcă aprinzând și stingând succesiv veiozele de pe peretele salonului. E ca și cum neuronii din mintea complicată a Heddei s-ar excita și ar păli la stimulii care-i guvernează firea: banii, onoarea, frumusețea.

Bianca Felseghi, Ora de Știri

Andrei Șerban

În plină carieră internațională în teatru și operă, în cele mai importante centre culturale din America și Europa, Andrei Șerban a acceptat să revină în țară după decembrie '89 și a preluat direcția Teatrului Național din București.

Trilogia greacă a fost doza de oxigen care a repus pe picioare un mecanism aflat în agonie. Dar după trei ani a fost obligat să renunțe, din cauze care nu mai merită comentate. În cadrul Academiei Itinerante, regizorul a continuat să lucreze în România, în workshopuri de vară cu actori foarte tineri și studenți, în căutarea unor noi modalități de expresie.

Șerban este profesor titular și director artistic al Hammerstein Center for Theater Studies la Columbia University din New York. A primit numeroase premii și distincții: Tony Award, Drama Desk și Obie Awards, George Abbott Award pentru contribuția sa în teatrul american, Premiul de Excelență Elliott Norton și Premiul Robert Brustein pentru întreaga carieră; multiple premii UNITER pentru Cel Mai Bun Spectacol al Anului, Steaua României, două titluri Doctor Honoris Causa – al Universității Babeș-Bolyai și al Universității de Artă și Design, cinci nominalizări la prestigiosul Golden Mask la Moscova.

Teatrul Maghiar de Stat Cluj

Înființat în anul 1792, Teatrul Maghiar de Stat Cluj este cea mai veche companie teatrală de limbă maghiară. Instituția este astăzi în subordinea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național și funcționează ca teatru de repertoriu.

Momentele de vârf ale Teatrului au fost marcate de artiști, directori și regizori de prestigiu internațional, care au intrat pe bună dreptate în istoria teatrului maghiar, dar și a celui european, cum ar fi: Gyula E. Kovács, inițiatorul ciclului dramelor shakespeariene (1865–1899); Jenő Janovics, fondatorul primului studio cinematografic maghiar (1905–1930), sau György Harag, regizor de talie europeană (1973–1985), unul din marii maeștri ai scenei din România.

Din anul 1990, Teatrul Maghiar de Stat Cluj este condus de regizorul Gábor Tompa, sub directoratul căruia instituția continuă tradiția inovatoare a maestrului Harag, cu un repertoriu construit pe capodopere ale literaturii autohtone și universale, cu o trupă de excepție alcătuită din actori din mai multe generații, și cu spectacole realizate de regizori de elită ai scenei românești și internaționale, ca: Andrei Șerban, Vlad Mugur, Silviu Purcărete, Elie Malka, Mihai Măniuțiu, Patrick Le Mauff, Victor Ioan Frunză, Mona Chirilă, David Zinder, David Grant.

Din aprilie 2008, Teatrul Maghiar de Stat Cluj este membru al Uniunii Teatrelor din Europa.

18.03 / 16:00

18.03 / 20:00

Teatrul Tamási Áron, Sala Mare

Compagnia Sud Costa Occidentale, Teatro Stabile di Napoli
Centro di Ricerca per il Teatro, Théâtre du Rond Point – Paris

Emma Dante: **LA TRILOGIA DEGLI OCCHIALI** (Trilogia ochelarilor)

Cu

CARMINE MARINGOLA
CLAUDIA BENASSI
STÉPHANIE TAILLANDIER
ONOFRIO ZUMMO
MANUELA LO SICCO
SABINO CIVILLERI

scenariul și regia: **EMMA DANTE**

decorul: **EMMA DANTE, CARMINE MARINGOLA**

costumele: **EMMA DANTE**

lumini: **CRISTINA FRESIA**

1. Acquasanta (Agheasmă)

Un om stă în fața noastră, ancorat de scenă, de prora unei corăbii imaginare. Îl vedem mânuind cu iscusință mecanismele acestei nave, prinsă în furtuna inchipuită de O'Spicchiato, cel care își re trăiește memoriile de ucenic. El s-a urcat pe navă când avea 15 ani și de atunci nu a mai coborât. Pentru el, pământul este doar o iluzie. Trăiește suspendat într-un timp al amintirilor, printre treizeci de temporizatoare care ticăiesc fără oprire. Ele răsună, apoi totul e tăcere. Marea nu mai suflă, iar O'Spicchiato își amintește de momentul oribil când a fost abandonat. Într-o zi, corabia și-a ridicat ancora fără el, lăsându-l singur și sărac, pe malul unui teritoriu necunoscut: uscatul.

Emma Dante

2. Il castello della Zisa (Castelul de la Zisa)

Nicola are ochii deschiși, dar nu vede. Trăiește într-un azil, unde două femei îi poartă de grijă. Femeia tânără și una mai în vârstă, care, între rugăciuni, îl spală, îi dă de mâncare și încearcă să-l înveselească cu baloane, mingi și alte jucării. Nicola stă pe un scăunel, în starea catatonică în care a căzut din ziua când, copil fiind, a fost alungat din casa mătușii sale, din regiunea Zisa, unde a locuit, față în față cu un fabulos castel... Copilăria sa, zilele fără griji stau încuiate în acest castel, unde a petrecut atâtea zile numărând diavolii cățărați pe acoperiș, apărând castelul care la căderea serii se schimba în culori de argint, sclipind apoi sub coroana stelelor.

Emma Dante

3. Ballarini (Dansatorii)

În camera ei, o bătrână se aplecă peste un cufăr deschis. Se ridică, în mâini are o priză și un soclu pe care le conectează și bolta deasupra capului său se luminează. Dintr-un alt cufăr apare un bătrân, care se apropie de ea zâmbind drăgăstos. Ea îl ajută să îmbrace jacheta găsită într-unul din cufere. Apoi dansează. Printre sunetele nostalgicilor cântece, ei sărbătoresc prima zi a unui nou an, iar dansul îi poartă în trecuta poveste a iubirii lor.

Emma Dante

O lume a marginalilor – a sărmanilor, a bolnavilor, a bătrânilor – , la fel ca în mai toate spectacolele regizoarei din Palermo. Dar în această piesă, ea pare să cedeze unei râvnite tandreți, la limita fericirii.

Paolo Cervone – Corriere della sera

Teatru, dans, muzică și dialectele specifice ale limbii italiene compun Trilogia ochelarilor, o viziune poetică prin care regizoarea Emma Dante ne invită în lumea bătrânilor, a bolnavilor și a singuraticilor.

Rodolfo Di Giammarco – La Repubblica

Emma Dante

Născută în 1967 în Italia, Emma Dante a fost studenta lui Michele Perriera la Teates School, terminând Academia de Artă Teatrală Silvio d'Amico din Roma, în 1990. Și-a început cariera ca actriță de teatru, film și TV, iar în cursul angajamentelor care au purtat-o prin Italia a colaborat cu artiști de valoare, ca Roberto Guicciardini, Andrea Camilleri, Gabriele Vacis, Davide Iodice, Aurelio Grimaldi, Nanni Loy, Francesco Martinetti, Vittorio Gassman, Valeria Moriconi și Marcello Mastroianni. Între 1993–1995, este membru al trupei Gruppo della Rocca; în 1999 întemeiază propria companie, Sud Costa Occidentale, al cărei director artistic, regizor și dramaturg este și în prezent.

Cu sediul în Palermo, Sud Costa Occidentale este compusă din artiști cu diferite stiluri de joc, iar căutările lor se concentrează asupra muncii cu actorul.

Pentru această trupă, Emma Dante a scris și a realizat piesele: *Il Sortilegio* (2000), *Odissea* (2000), *Insulti* (2000), *La principessa sul pisello* (2000), *Il filo di Penelope* (2000), *L'arringa* (2000), *La favola di Farruscad e Cherastani*, (2001), și spectacolul *mPalermu*, care a câștigat Premio Scenario în 2001 și cel mai important premiu teatral al Italiei, Premio Ubu pentru noua dramaturgie italiană. *Carnezzzeria*, din 2002, a fost jucată pe scene ale marilor orașe din Italia, Europa și America de Sud, iar în 2003, piesa îi aduce regizoarei al doilea premiu Ubu, la aceeași categorie – noua dramaturgie italiană.

În 2001, Emma Dante obține premiul Lo Straniero pentru tineri regizori. În 2004, primește premiile Donnadiscena și Gassman, la categoria cel mai bun regizor italian.

Lista spectacolelor sale include *La Scimia* (2004) *Vita mia* (2004), *Mishelle di Sant'Oliva* (2005), *Cani di Bancata* (2006), *Il Festino* (2007) și *Le pulle* (2009). În toamna lui 2009, deschide stagiunea Scala din Milano, cu spectacolul *Carmen* de Bizet, pe care îl realizează împreună cu dirijorul Daniel Barenboim.

Prezentată în ianuarie 2011 la Napoli, *Trilogia ochelarilor* este cel mai nou dintre spectacolele regizoarei, producția se află în prezent în turneu european.

19/03, 19:00 20/03, 16:00 Casa de Cultură

Marilyn: **SANDRA KORZENIAK**
Paula: **KATARZYNA FIGURA**
Andre: **PIOTR SKIBA**
Greenson: **WŁADYSŁAW KOWALSKI**
Francesco: **MARCIN BOSAK**
Antropologul: **HENRYK NIEBUDEK**
Salzman: **AGNIESZKA WOSIŃSKA**
Marele magician: **PAWEŁ MIŚKIEWICZ**
Caruso: **AGNIESZKA ROSZKOWSKA**
Regizorul: **KRZYSZTOF DRACZ**
Gabriel Balthasar: **ANDRZEJ SZEREMETA**

Cineast: **MARCIN TYROL**
Adepti: **ADAM GRACZYK**
MAŁGORZATA MAŚLANKA
JOLANTA OLSZEWSKA
Grid : **MAREK LISIK**

muzicieni:
MAGDALENA BOJANOWICZ (violoncel)
ANNA SIKORZAK-OLEK (harpă)
BARBARA SKOCZYŃSKA (instrumente de percuție)
DARIUSZ POGŁUD (contrabas)
KRZYSZTOF ZBIJOWSKI (clarinet)
sound design: **ANDRZEJ BRZOSKA**

scenariul și regia: **KRYSTIAN LUPA**
scenografia: **KRYSTIAN LUPA**
muzica: **PAWEŁ SZYMAŃSKI**
costume: **PIOTR SKIBA**
asistent dramaturgie: **MARCIN ZAWADA**
video: **JAN PRZYŁUSKI**
foto: **KATARZYNA PAŁETKO**
efecte speciale: **PIOTR KRZYCZMONIK**
producător: **MAŁGORZATA CICHULSKA**
asistent regie: **KATARZYNA KALWAT**
asistent scenografie: **JAN POLIVKA**
tehnicieni lumini: **KRZYSZTOF SOLCZYŃSKI,**
RAFAŁ RUDKOWSKI
inginer sunet: **PIOTR MASTALERSKI**
regia tehnică: **TOMASZ KAROLAK**
sufleur: **JAGA DOLIŃSKA, KRZYSZTOF SIEROCIŃSKI**

Teatr Dramatyczny, Varșovia

PERSONA.MARILYN

„Andy Warhol spunea că filmele sale sunt despre personalitate – nu despre istoria sau destinul unor indivizi, ci despre personalitate în tot inefabilul ei – deci, când subiectul este o persoană, este mai bine să privim, decât să spunem povești. Trei fantezii despre trei personaje (Gurdjieff, Marilyn Monroe, Simone Weil) constituie o încercare de a urma acest drum. Nu sunt povestiri, ci situații în care personalitatea devine manifestă și se poate intersecta cu cea a actorului care intră într-o relație personală, aproape intimă cu personajul: un experiment fantastic și riscant al transferului. Personalitatea nu este doar suma trăsăturilor unui individ, ci și aspirația radicală a acelei persoane, persona ei neîmplinită, dar potențială; personalitatea ca autosugestie și amăgire, dar și ca mit care apare în ochii altora. Pe lângă toate diferențele care le despart, aceste trei personaje împart aceeași dorință de a transcende granițe și – în ciuda tuturor incompatibilităților – sunt legate de viziunea unică, etern umană a transgresiunii”

Krystian Lupa

Teatr Dramatyczny, Varsovia

Teatrul Dramatic din Varșovia a fost fondat în 1949. De la înființarea sa teatrul a atras cei mai talentați artiști și regizori, care au lucrat pe texte clasice – Shakespeare, Ibsen sau Cehov – dar și piese ale unor autori polonezi contemporani ca Różewicz sau Gombrowicz. Teatrul nu a evitat niciodată implicarea politică, care s-a produs firesc, datorită poziției sale specifice, repertoriului și temelor care frământau societatea poloneză.

Istoria recentă a Teatr Dramatyczny este marcată de diverse experimente artistice. Ideea și dorința de înnoire s-au manifestat în lansarea a două concepte de festival. Primul, *Odkryte/Zakryte* (*Ascuns/Dezvăluit*) a explorat potențialul unor spații din vechea clădire a teatrului, transformând aceste încăperi în spații de joc. Al doilea proiect este Festivalul Internațional de Teatru *Varșovia Central* cu o primă ediție intitulată *Stygmaty ciała* (*Stigmatul corpului*), denumire sub care au fost reunite spectacole în formule și estetici diferite, dar care aveau o obsesie artistică comună: trupul, perceput ca spațiu de confruntare a vieții publice și a celei private

Teatrul desfășoară programe educaționale, menite a dezvolta imaginația sau a deschide noi posibilități artei teatrale: workshop-uri, spectacole de lectură, întâlniri. Merită reținut programul *Młoda scena* (*Scena tânără*), care, se înțelege, este dedicat tinerilor artiști și spectatorilor din aceeași categorie de vârstă.

Krystian Lupa

În timpul studenției, Krystian Lupa (n. 1943) a urmat cursuri de fizică, grafică și pictură, regie de cinema și teatru. Debutul său pe scena unui teatru profesionist se produce în 1976, la Teatrul Slovacki din Cracovia. Ca regizor al teatrului din Jelenia Gora, fascinat de opera lui Witkacy și psihologia lui Jung, Lupa a strâns în jurul său un grup de actori tineri cu care a explorat abilitățile de percepție ale teatrului.

La sfârșitul anilor 1980, se întoarce la Cracovia și realizează spectacole la Stary Teatr, respectiv adaptări după texte clasice germane și ruse – Rilke, Musil, Dostoevski. Activitatea sa artistică provoacă reacții entuziaste, în Polonia și în străinătate.

Lupa își îndreaptă atenția asupra artistului și a minciunilor și decepțiilor cu care viața îl confruntă. Textele lui Thomas Bernhard devin pentru regizorul polonez o importantă sursă de inspirație, el realizând la Cracovia, Wrocław și Varșovia spectacole după romanele și piesele scriitorului austriac.

Continuă explorarea problemelor și miturilor legate de dezvoltarea spirituală a ființei umane, realizând spectacole pe texte de Cehov, Gorki și scriitori contemporani – Dea Loher, Werner Schwab.

În cele mai recente montări – *Factory2* și *Persona.Marilyn* –, Lupa se concentrează asupra problemei identității artistului.

Krystian Lupa este unul dintre cei mai valoroși regizori de teatru din Polonia. Pe lângă numeroase premii obținute în Polonia și în străinătate, regizorului i-a fost acordat în 2009 și Marele Premiu al Europei pentru Teatru.

Lupa este autor al unei colecții de grafică intitulată *Utopia i jej mieszkańcy* (*Utopia și locuitorii săi*) și a două volume de proză *Labirynt* (*Labirint* – 2001) și *Podglądanie* (*Spionaj* – 2003).

20/03, 20:00, Teatrul Tamási Áron, Sala Mare

Mecklenburgisches Staatstheater Schwerin

Gerhart Hauptmann: BLANA DE BIBER

Von Wehrhahn: **JAKOB KRAZE**

Krüger: **KLAUS BIELIGK**

Fleischer: **MARCEL RODRIGUEZ**

Motes: **RÜDIGER DAAS**

Doamna Motes: **LUCIE TEISINGEROVA**

Doamna Wolff: **BRIGITTE PETERS**

Julius Wolff: **STÉPHANE MAEDER**

Leontine: **SONJA ISEMER**

Adelheit: **ISA WEIß**

Wulkow: **ANDREAS LEMBCKE**

Glasenapp: **JOHANN ZÜRNER**

Mitteldorf: **ÖZGÜR PLATTE**

regia și scenografia: **HERBERT FRITSCH**

Costumele: **BETTINA LAUER**

dramaturgia: **RALPH REICHEL**

În suburbiile Berlinului, doamna Wolff, împreună cu soțul și cele două fiice, a cumpărat o casă. Pe credit, desigur. Iar ca familia să scape cât mai repede de datorii, doamna Wolff recurge la orice mijloc, de la braconaj până la furtul de lemne sau al unei prețioase blăni. Infrațiunile minore pe care le comite nu bat la ochi, mai ales că principalul reprezentant al ordinii publice este preocupat în a găsi și demasca indivizi periculoși, inamici ai ordinii publice. De pildă, profesorul Fleischer, care devine suspect din cauza faptului că este abonat la 20 de ziare și se întâlnește în apartamentul său cu tot felul de intelectuali.

Comedia naturalistă a lui Gerhart Hauptmann este una dintre piesele cele mai populare ale teatrului german. Povestea sa – care se petrece “undeva în Berlin, cândva la sfârșitul anilor 1880” – se bazează pe întâmplări reale din viața autorului, în perioada când Hauptmann avea viziuni considerate “deviări social-democratice” și se afla în vizorul poliției secrete. Prezentată prima oară în 1893, comedia devine o ironică critică a societății de astăzi, prin actualitatea temelor sale referitoare la infractori mărunți și disidenți politici, furtul de lemne și teama de un inamic public imaginar.

Spectacolul a fost selecționat la ediția din 2011 a Theatertreffen din Berlin.

Colorat, agresiv, chiar strident – cu un joc atât de pasionat și vivace, teatrul poate avea într-adevăr un viitor. Gerhart Hauptmann însuși ar fi surprins să vadă cum o trupă întreagă începe spectacolul cu un răsunător “Jawohl, Herr Hauptmann!” sau îi rostește indicațiile scenice într-un mod atât de nostim. Personajele, machiate și costumate tipător, se năpustesc cu mult avânt de-a lungul și de-a latul scenei. Ele joacă un teatru între absurd și farsă, un teatru al dezordinii violente, al râsului amar și al privirii sociale tăioase

Dietrich Pätzold - Ostseezeitung

Fără minciună, înșelătorie și hoție, nimeni nu va ajunge prea departe. Și nimeni nu este mai competent decât Mama Wolfen, în acest domeniu al ilegalității. Protagonista comediei lui Hauptmann este dispusă să exploateze toate formele delincvenței, doar să-și asigure propria supraviețuire și pe cea a odraslelor sale. Herbert Fritsch regizează lupta pentru supraviețuire a acestor oameni obișnuiți într-un mod lipsit de orice kitsch social. Personajele lui Hauptmann devin o cameră a ororilor, unde formele fundamentale ale răului sunt atinse cu o viteză amețitoare. Iar Fritsch merge chiar mai departe în a deconstrui atât autoritatea auctorială cât și pe cea a statului, în acest joc de o feroare anarhică. Cu ritmul său alert, spectacolul este o declarație de război la adresa naturalismului și a autorităților de toate tipurile. Herbert Fritsch și Compania din Schwerin scot la suprafață ce este mai rău în oameni. Și ce este mai bun în ei. Și ne oferă una dintre cele mai amuzante spectacole de teatru ale anului.

Ellinor Landmann – www.berlinerfestspiele.de

Herbert Fritsch

Herbert Fritsch a studiat actoria la Otto Falckenberg Schule din München. După terminarea studiilor, el a jucat pe scenele mai multor teatre importante din Germania și de peste hotare. A fost membru al unor teatre din Berlin, ca Düsseldorfer Schauspielhaus și Volksbühne.

În același timp cu munca în teatru, Fritsch și-a construit și o carieră de artist multimedia, fiind autorul unei tehnici fotografice speciale. A început să lucreze filme de artă în anii 1980, iar din 2000 Fritsch reunește toate experiențele sale de până atunci în proiectul artistic multimedia *hamlet_X*, în cadrul căruia este prezent ca actor, regizor de film și teatru, autor, performer, fotograf și artist grafic.

Herbert Fritsch trăiește în Berlin și colaborează cu numeroase teatre germane: Staatstheater Wiesbaden, Kulturinsel Halle, Luzerner Theater și Opera Comică Berlin.

În primăvara lui 2009, artistul german a fost distins în Mulheim cu premiul Gordana-Kosanovic, „pentru mânia câteodată de temut a jocului său”, pentru „arta sa niciodată ușoară și permanenta căutare a perfecțiunii”.

Mecklenburgisches Staatstheater Schwerin

Teatrul de Stat din Mecklenburg este principala instituție teatrală din orașul Schwerin, capitala provinciei Mecklenburg din Germania. În sala sa mare, cu 650 locuri, sunt prezentate spectacole de teatru, operă, teatru liric și de balet. Construit între anii 1883–1886 de arhitectul Georg Daniel, peste fundațiile unei clădiri mai vechi, noul teatru își deschide porțile pe 3 octombrie 1886 cu opera *Iphigénie en Aulide* de Gluck, cu Marie Wittich în rolul titular. Complexul include Muzeul de Stat din Schwerin, precum și o sală de concerte de 240 locuri care servește și ca spațiu al unor spectacole studio.

În toamna anului 1944, toate teatrele din Germania sunt închise, trupele lor împrăștiindu-se. În ciuda bombardamentelor de noapte, Schwerin a suferit pagube relativ mici în timpul celui de Al Doilea Război Mondial. Primii care au ocupat orașul au fost americanii, care l-au cedat în primăvara lui 1945 forțelor britanice, până la sosirea armatei sovietice. Ofițerii Armatei Roșii, pasionați de spectacole muzicale și de operetă, dar în mare parte ducând lipsă de acestea în Rusia lui Stalin, au ordonat redeschiderea imediată a Teatrului.

În anii care au urmat, o mare parte a echipei a migrat către Vest, puțini având șansa de a-și continua cariera începută în teatru. Locurile celor plecați au fost preluate de artiști tineri, care și-au construit carierele în noul context al Germaniei de Est.

Distribuția:

**BAKSA IMRE, BARABÁS RICHÁRD,
BÁNKI GERGELY, DRÁGA DIÁNA,
FRIEDENTHÁL ZOLTÁN,
FÖLDI ÁDÁM, HERCZEG TAMÁS,
KISS DIÁNA MAGDOLNA, MÁTHÉ ZSOLT,
SZILÁGYI KATALIN,
TAKÁCS NÓRA DIÁNA, TERHES SÁNDOR**

regia: **POLGÁR CSABA**

scenariul: **GÁSPÁR ILDIKÓ, BÁNKI GERGŐ**

conducător muzical: **MATKÓ TAMÁS**

costumele și scenografia: **IZSÁK LILI, BORÓVI DÁNIEL**

lumini-sunet: **REMBECZKI JÁNOS**

*Spectacolul conține texte de W. Shakespeare,
B. Brecht, H. von Kleist, precum
și fragmente din piese
semnate de Cat Stevens, C. Monteverdi,
Bródy János, J. F. Handel,
J. Blitheman și Amanda Lear.*

*Premiul Criticilor de Teatru 2011:
„Cel mai bun spectacol independent”*

21/03, 17:00

21/03, 20:00

Sala Kamara

KORIJOLÁNUSZ

HOPPart, Budapest

După Coriolanus de W. Shakespeare

Coriolanusul Trupeii Hoppart este un spectacol maghiar. Și noi suntem personajele lui. Noi, romanii. Adică, maghiarii.

Noi, cei care am trăit socialismul în copilărie. Cei care am profitat de alternanța la putere, provocată de căderea regimului comunist, și ne-am făcut politicieni. Cei care am crezut în '89 că totul va fi altfel. Cei care de atunci am învățat, cu cel mai nerușinat cinism, să-i facem pe oameni chiar să creadă că totul va fi altfel. Avem nevoie de Coriolani, care să facă treaba murdară în locul nostru. Și nu mai avem nevoie de ei, când nu ne mai sunt de niciun folos.

Coriolanus nu înțelege ce este democrația, care nici nu este făcută pentru el. Pentru că democrația nu suportă eroii. Dar până la urmă ce este democrația? Pe ea o căutăm și noi de mai bine de douăzeci de ani. O dorim cu ardoare. În timp ce visăm la democrație, nu suntem în stare măcar să ajungem la o înțelegere cu vecinii pentru a ne repara acoperișul blocului. Să-l repare cui îi picură apa-n cap!

Polgár face uz în repetate rânduri de gestul deja epuizat de a-și îndrepta actorii către spectatori, pentru a li se adresa direct. Dar nu e vorba aici de soluții stereotipice, dacă au un conținut viu. Privirile care caută ochii spectatorilor nu sunt ale actorilor. Sunt ale unor cetățeni conștienți, care îi avertizează pe alți cetățeni din sală să nu fie creduli, să nu se lase păcăliți de sloganuri. Să fie întotdeauna treji. Și mai ales să gândească. Acești ochi vii au strălucire în Coriolanus. Nu sunt ochii de sticlă ai industriei teatrale. Nu sunt ochii adormiți ai rutinei. Nu sunt ferestre oarbe. Prin ochii lor se deschid ferestre către o lume nouă. "

MGP – www.szin haz.hu

Acești tineri vorbesc și joacă în spectacolul lor tocmai despre ce se petrece în jurul nostru. Este cea mai importantă misiune pe care un teatru contemporan și-o poate asuma.

Ce se-ntâmplă în Roma lui Coriolanus? Oamenii mănâncă, dorm, plătesc taxe, vor pâine mai ieftină, o monedă mai puternică, și reducerea ratei la dobânzi, scandează lozinci, îi urăsc pe vecini, și se dau în vânt după scamatorii politice. Fără doar și poate, la fel întâmplă și în Ungaria lui octombrie 2010.

Róbert Markó – www.szin haz.net

1. Membrii HOPPart au fost studenți ai facultății de teatru muzical, clasa Tamás Ascher și Eszter Novák, la Universitatea de Teatru și Film din Budapesta. Erau prima promoție specializată în teatru muzical. Dar când a sosit timpul de a se despărți, circumstanțe și întâmplări i-au determinat să nu o facă : hai să rămânem împreună, și-au zis, și astfel și-au fondat propria Companie.

2. Precum prea bine știm, majoritatea genurilor de teatru muzical sunt dominate de show-business. Compania HOPPart este însă reprezentanta unui limbaj teatral muzical alternativ greu de găsit, chiar și printre grupările artistice independente din Ungaria.

3. Fiecare membru al Companiei este actor, cântăreț și stăpânește un instrument muzical. Ei acoperă împreună întreaga arie a genului muzical, acompaniindu-se reciproc. Datorită umorului curajos, este imposibil să nu găsească vreo legătură între Amanda Lear și Shakespeare, dar nu se tem a include în spectacolele lor și

muzică corală barocă, să experimenteze cu *mashupuri* sau să se insinueze drept performeri de operă, câteodată ajungând la rock sau electro.

Versatilitatea artistică a Companiei nu se manifestă doar în abilitățile membrilor ei, ci și în gustul lor cu totul special. Cel mai relevant exemplu este chiar repertoriul lor, în care își găsește loc spectacolul *Chicago*, cu cântecele celebre ale lui Kander, Ebb și Fosse, *Korijolánusz* (Coriolanus), o tragedie incredibil de prozaică de Shakespeare, o adaptare scenică a primului episod din ciclul *Die Hard*, intitulată *Halálkémény* (*A mi dájhárdunk*), și piesa *Eljövök érted - A kezdet*, care fuzionează genul sitcom-ului cu cel al operei contemporane.

Producțiile HOPPart sunt străbătute de un adevărat sentiment al comunității. E vorba de o gașcă cu bogată experiență, de artiști care demult timp lucrează împreună. Ei trăiesc bucuria de a fi împreună, pe care orice spectator și-ar dori s-o împartă, iar măcar pentru câteva ore chiar li se oferă această șansă.

22/03, 20:00 Teatrul Tamási Áron, Sala Mare

Friedrich Dürrenmatt: REGELE IOAN

Teatrul Örkény, Budapesta

Dupa Shakespeare / În limba maghiara de: GÖRGEY GÁBOR

Ioan Plantagenet, Regele Angliei: **DEBRECZENY CSABA**

Regina Eleonora, mama regelui: **POGÁNY JUDIT**

Isabela de Angoulême, soția regelui: **TAKÁCS NÓRA DIÁNA**

Blanche de Castilia, nepoata regelui: **SZANDTNER ANNA**

Constantia, cumnata regelui: **FÜR ANIKÓ**

Plantagenet Arthur, nepotul regelui: **XXX**

Philip Falconbridge, bastardul: **POLGÁR CSABA**

Robert Falconbridge, fratele bastardului: **FICZA ISTVÁN**

Filip al II-lea, Regele Franței: **GÁLFFI LÁSZLÓ**

Ludovic, delfinul: **FICZA ISTVÁN**

Leopold, principe al Austriei: **CSUJA IMRE**

Pandulpho, cardinal, arhiepiscop de Milano,

Trimisul papei Inocent al III-lea: **MÁCSAI PÁL**

Contele de Pembroke, cancelar al regelui: **MÁTHÉ ZSOLT**

Chatillon, trimisul Regelui Filip: **MÁTHÉ ZSOLT**

Lord Bigot: **TAKÁCS NÓRA DIÁNA**

Lord Essex: **POGÁNY JUDIT**

Lord Salisbury: **FÜR ANIKÓ**

călugări, călăi, cetățeni:

CSIRE ZOLTÁN, ELM ZOLTÁN, KOCSÁN BÁLINT,

KÓNYA JÓZSEF, TÓTH CSABA

decorul: **BAGOSSY LEVENTE**

costumele: **IGNJATOVIC KRISTINA**

dramaturgia: **GÁSPÁR ILDIKÓ**

regia: **BAGOSSY LÁSZLÓ**

sufleur: **KANIZSAY ZITA**

regia tehnică: **BERTA TAMÁS GERGELY**

asistent: **ÉRDI ARIADNE**

Spectacolul Regele Ioan a fost distins în 2011 cu Premiul Criticii pentru cea mai bună regie.

REGELE IOAN:

Război, dacă asta vrei, război să fie!

REGELE FILIP:

Pace să fie, dacă pace Anglia cere!

Două puteri își măsoară forțele: Anglia și Franța. Prin adaptarea ironică a dramei shakespeariei, Dürrenmatt dezvăluie scenariul contemporan al jocurilor de putere. Protagonștii nu sunt domnitori cu viziuni seculare, ci politrucii care își folosesc tacticile pentru o vremelnică rămânere pe poziții. Istoria dramatizată devine comedie. Iar ceea ce rămâne după bătălii – mariaje, promisiuni, legi, tratative și străngeri de mâini – anunță un viitor tot mai subru, lipsit de speranță.

REGELE IOAN:

Filip al Franței! Noi, cu toată demnitatea noastră regească, vom fi acolo, în război, și sperăm să te găsim unde bărbați bravi luptă cu bravi bărbați!

REGELE FILIP

Ioan, tu te-ai simțit jignit?

Eu? În bătălie? O bătălie e întotdeauna dezgustătoare!

Această parafrază a unei piese istorice a devenit o amară comedie satirică în interpretarea celor de la Teatrul Örkény. Bagossy reușește să ne inducă un sentiment de dezgust față de toți politicienii care pozează în salvatori ai națiunii. Ceea ce învățăm din rivalitatea regilor Ioan și Filip este că, indiferent de culoarea politică a celor ce se răfuiesc deasupra capetelor noastre, singurul lor interes este puterea și prada pe care o pot obține odată cu ea.

Bedő J. István – olvassbele.hu

În timp ce hohotim pe seama celor văzute pe scenă, începem să realizăm cât de vulnerabili, mizerabili și mărunți suntem cu toții. Diforma oglindă pe care spectacolul Teatrului Örkény ne-o pune în față este de o rară acuratețe. Nu sunt actualizări directe, trimiteri intenționate către epoca noastră: doar o satiră după o poveste din secolul 13, cu accente subtile asupra timpului în care trăim. Ceea ce vedem este totuși dezamăgitor, ne poate chiar copleși. Mă și simt alunecând într-o letargică melancolie. Totuși, mă bucur să fi văzut un teatru atât de special și atât de grozav.

Bóta Gábor – Népszava

Bagossy László

Bagossy László (n. 1967), scriitor și regizor de teatru distins cu premiul Jászai Mari al Ministerului Culturii din Ungaria.

În 1991, a absolvit Facultatea de Literatură și Istoria Artei a Universității Janus Pannonius din Pécs. Din 1984, publică versuri și critică literară în revistele Forrás, Alföld și Jelenkor. Din 1990, este student al Universității de Teatru și Cinematografie din Budapesta, absolvind în 1995 facultatea de regie la clasa lui Székely Gábor. Între 1995–2011, Bagossy este regizor liber profesionist, colaborează cu teatre din Szolnok, Nyíregyháza, Kecskemét, Tatabánya, Eger, Pécs, Szeged, Budapesta și Stuttgart. Din 2011, este profesor la clasa de actorie a UATC din Budapesta.

Teatrul Örkény István

Örkény este un teatru tânăr în peisajul instituțiilor de teatru din Budapesta. În trecut, a funcționat ca teatru studio pe lângă Teatrul Madách – teatru mare, cu repertoriu comercial, aflat pe Bulevardul Mare al Budapestei. Örkény și-a câștigat independența în 2004, fiind condus din 2001 de apreciatul actor-regizor Pál Mácsai (n. 1961).

Cu o trupă de 17 actori, Örkény prezintă în jur de 30 reprezentații pe lună, în lunile cu premiere, numărul reprezentațiilor se reduce la 25.

Dramaturgia contemporană maghiară ocupă cel mai important loc în repertoriul teatrului: *Finito*, hilara comedie în versuri a lui István Tasnádi, sau piesa deja clasică - *Ibusár* de Lajos Parti Nagy, despre fata care vinde bilete într-o gară provincială și trăiește într-o lume de operetă care este rodul imaginației sale – acestea sunt două dintre piesele de mare succes ale teatrului.

Dar și texte cu mare circulație internațională își găsesc locul în repertoriul trupei Örkény, de pildă producții din stagiunile trecute sunt după texte de Roland Schimmelpfennig, Martin McDonagh, Nikolay Kolyada și Irmgard Kaun.

23/03, 16:00 Teatrul Tamási Áron, Sala Mare (spectacol studio)

Teatrul Andrei Mureșanu, Sf. Gheorghe

Line Knutzon: MAI ÎNTÂI TE NAȘTI

Traducere: Carmen Vioreanu

Lili: **FATMA MOHAMED**

Pipi: **CLAUDIA ARDELEAN**

Nymse: **ELENA POPA**

Toader: **DANIEL RIZEA**

Viktor: **SEBASTIAN MARINA**

Axel: **CEZAR ANTAL**

sora lui Viktor: **IOANA ALEXANDRINA COSTEA**

adaptarea și regia: **RADU AFRIM**

scenografia: **CRISTINA MILEA**

coreografia: **FATMA MOHAMED**

În "Mai întâi te naști" le veți cunoaște pe Lili și Pipi - două surori care din principiu și teama de exterior nu pleacă niciodată prea departe de casă, pe Viktor - cel veșnic bântuit de o migrenă îngrozitoare, pe Axel - un pesimist căruia-i e teamă că la un moment dat va dispărea, dar și pe Nymse - care nu înțelege cum pot exista mai multe feluri de iubire, fiind în cele din urmă convinsă de Toader că fiecare dintre noi are mii și mii de fire ce ne leagă de un alt om...

Ciudate și nerăbdătoare, lipsite de înțelegerea celor din jur, personajele danezei Line Knutzon ne însoțesc într-o comedie plină de stil, savoare și culoare, în care întrebările despre dragoste și singurătate nu-și găsesc mereu răspunsurile, ci mai degrabă ne pot arunca într-un joc periculos al căutării dreptății. O piesă-basm, o piesă-poem, fabricată de un regizor-poet prin definiție, care o să vă cucerească definitiv!

23.03. /18:30 Casa de Cultura
Teatrul Csiky Gergely, Timișoara

Tom Stoppard: **ROSENCRANTZ ȘI GUILDENSTERN SUNT MORȚI**

în limba maghiară de: Vas István, Eörsi István

Rosencrantz: **KATONA LÁSZLÓ** m.v.

Guildenstern: **BALÁZS ATTILA**

Actor: **BANDI ANDRÁS ZSOLT**

Alfred: **PÁLL GECSE ÁKOS**

Tragedieni: **BONCZIDAI DEZSŐ, VASS RICHÁRD,
TAR MÓNICA, NAGY SÁNDOR**

Sufleur: **CZUMBIL MARIKA**

Hamlet: **FARAGÓ ZÉNÓ**

Ophelia: **SZÚCS NOÉMI / BORBÉLY B. EMÍLIA**

Claudius: **KISS ATTILA**

Gertrud: **SZILÁGYI ÁGOTA**

Polonius: **KARDOS M. RÓBERT**

Horatio: **ASZALOS GÉZÁ**

Fortinbras: **KOCSÁRDI LEVENTE**

Osrick: **PÁLL ANIKÓ-KATALIN**

Laertes: **LŐRINCZ RITA**

Figuranți: **JIVAIN ILIE, POLONIC CRISTIAN,
LUKÁCS IMRE**

membrii orchestrei:

**SORINA ANGHELESCU, RADU GUȚI,
CĂLIN NANU**

asistent scenograf:

ALBERT ALPÁR, SZEKERES BERNADETTE

dramaturgia: **GYULAY ESZTER**

muzica: **CÁRI TIBOR**

scenografia: **ADRIANA GRAND**

regia: **VICTOR IOAN FRUNZĂ**

Cum să îți trăiești vinovăția? Cum să joci cap sau pajură și să îți pierzi viața? Cum să devii un nimeni?! Două personaje secundare în roluri principale: Ros și Guil. Nici ei nu știu cine sunt. Fac parte dintr-o întâmplare pe care nu o înțeleg. Se pomenesc în mijlocul unor evenimente care nu au legătură cu ei și care îi înghit. Piesa lui Tom Stoppard, *Rosencrantz și Guildenstern sunt morți* este un melanj între comedia și filozofia vieții, o farsă filozofico-tragică despre două personaje secundare shakespiariene.

Spectacolul a câștigat Premiul UNITER pentru cel mai bun spectacol în 2009; la ediția din 2010 a Festivalului de Teatru Interetnic din Arad, Premiul pentru cel mai bun spectacol și Premiul pentru cel mai bun actor în rol principal, acordat actorului Katona László (Rosencrantz).

Spectacolul a participat la Festivalul de Vară de la Esztergom (2010), la Festivalul Internațional Shakespeare de la Gyula (2010), precum și la Festivalul de Teatru Fără Frontiere de la Budapesta (2011).

(...) Impresionantă prin eșafodaj ideatic, prin substrat filosofic, prin coerența și autenticitatea viziunii regizorale - da, *Rosencrantz și Guildenstern sunt morți* e unul dintre cele mai autentice spectacole pe care le-am văzut în vremea din urmă - prin ingenioase rezolvări scenografice, prin unitatea și calitatea jocului actoresc. Montarea e, deopotrivă, o construcție monumentală. Această monumentalitate nu se obține nicidecum prin exces de decor. E chiar șocant să vezi cât de puține elemente „fizice” se află pe scenă - ele se înmulțesc, însă nicidecum în exces, în ultima parte a spectacolului. (...)

Mircea Morariu – Teatrul azi

25/03, 17:00 Teatrul Tamási Áron, Sala Mare
(spectacol studio)

Teatrul Tamási Áron, Sf. Gheorghe

William Shakespeare: **NEGUTĂTORUL DIN VENETIA**

în limba maghiară de Vas István

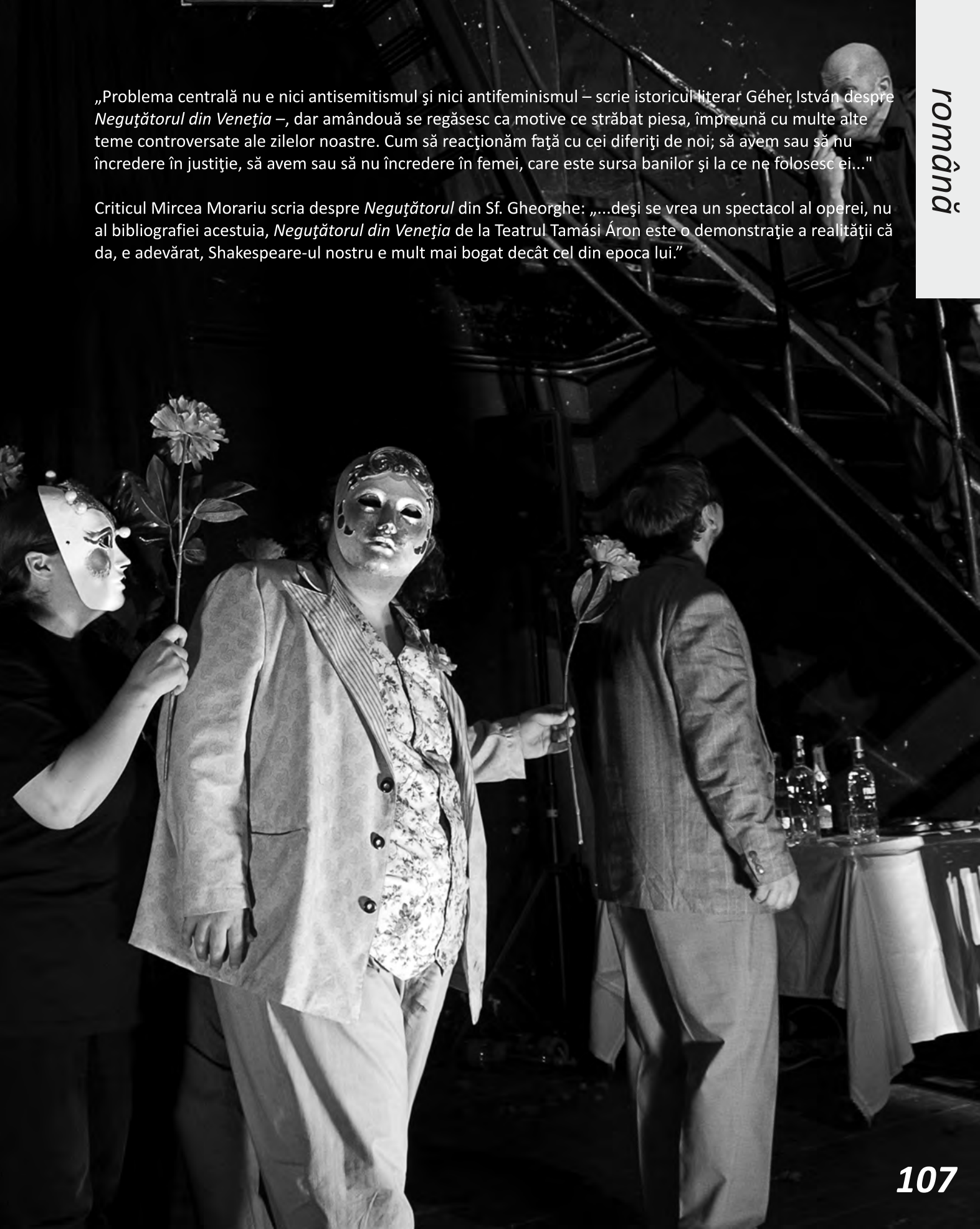
Dogele Venetiei: **NEMES LEVENTE**
Antonio, neguțătorul venețian: **MÁTRAY LÁSZLÓ**
Bassanio: **KOLCSÁR JÓZSEF**
Gratiano: **DIÓSZEGI ATTILA**
Salarino: **MÁRTON LÓRÁNT**
Salanio: **NAGY KOPECZKY KÁLMÁN**
Lorenzo, iubitul lui Jessica: **NAGY ALFRÉD**
Launcelot Gobbo, bufon,
sluga lui Shylock: **ERDEI GÁBOR**
Moș Gobbo, tatăl lui Ianzelo: **KŐMÍVES MIHÁLY**
Shylock, evreu bogat: **SZAKÁCS LÁSZLÓ**
Tubal, evreu,
Prietenul lui Shylock: **NAGY LÁZÁR JÓZSEF**
Portia, femeie bogată: **KICSID GIZELLA**
Nerissa, servitoare: **GAJZÁGÓ ZSUZSA**
Jessica, fiica lui Shylock: **FEKETE MÁRIA**
Prințul Marocului: **PÁLFFY TIBOR**
Prințul Aragonului: **PÁLFFY TIBOR**
Colaboratori: **SZILÁGYI ZSOLT** (vocal)
BOLDIZSÁR SZABOLCS (flaut)

regia: **BOCSÁRDI LÁSZLÓ**
asistent dramaturgie: **CZEGŐ CSONGOR**
scenografia: **BARTHA JÓZSEF**
costumele: **DOBRE KÓTHAY JUDIT**
conducător muzical: **INCZE G. KATALIN**
consultant lumini: **BÁNYAI TAMÁS**

regizor tehnic: **V. BARTHA EDIT**
sufleur: **MÁTHÉ MÁRIA MAGDOLNA**

„Problema centrală nu e nici antisemitismul și nici antifeminismul – scrie istoricul literar Géher István despre *Neguțătorul din Veneția* –, dar amândouă se regăsesc ca motive ce străbat piesa, împreună cu multe alte teme controversate ale zilelor noastre. Cum să reacționăm față de cei diferiți de noi; să avem sau să nu încredere în justiție, să avem sau să nu încredere în femei, care este sursa banilor și la ce ne folosesc ei...”

Criticul Mircea Morariu scria despre *Neguțătorul din Sf. Gheorghe*: „...deși se vrea un spectacol al operei, nu al bibliografiei acestuia, *Neguțătorul din Veneția* de la Teatrul Tamási Áron este o demonstrație a realității că da, e adevărat, Shakespeare-ul nostru e mult mai bogat decât cel din epoca lui.”

27/03, 17:00

Casa de Cultură, Sala Lajtha László

M Studio, Sf. Gheorghe

OTHELLO ȘI PREA IUBITA LUI DESDEMONA

după tragedia lui William Shakespeare
tragicomedie pentru vremuri de criză

Othello: **GYÖRGYJAKAB ANDRÁS**
Desdemona, soția lui Othello: **GYÖRGYJAKAB ENIKŐ**

Cei trei Iago: **DÁVID A. PÉTER,**
NAGY ATTILA, SZEKRÉNYES LÁSZLÓ

Emilia: **POLGÁR EMÍLIA**

Bărbat: **BAJKÓ LÁSZLÓ**

Femeie: **NAGY ESZTER**

scenariul și regia: **MIHAI MĂNIUȚIU**

coreograf: **URAY PÉTER**

dramaturgia: **MÁRTON IMOLA**

scenografia: **ADRIAN DAMIAN**

muzica: **ȘERBAN URSACHI**

„Am dorit să fac, împreună cu Péter Uray și excelenta trupă de la M Studio, un spectacol în care tragedia și comedia nu se resping, ci, dimpotrivă, se atrag una pe cealaltă. Un spectacol în care comicul dă naștere dramei, iar drama are profunde ecouri burlești. Precum la Shakespeare. Precum în filmele comice mute. Am dorit să facem un spectacol care se întreabă ce este adevărat și ce este iluzie în iubire, și care caută emoția tocmai în răsturnările neașteptate de situații care transformă adevărul în minciună și minciuna în adevăr. Un spectacol despre transformarea unei pasiuni arzătoare în contrariul ei (rizibil și totodată teribil): gelozia oarbă. Un spectacol despre oricare dintre noi – în vremuri de criză. Un spectacol în care râsul face casă bună cu tristețea.”

Mihai Măniuțiu

27/03, 19:00 Teatrul Tamási Áron, Sala Mare
Teatrul Oskaras Koršunovas / Teatrul Municipal din Vilnius

William Shakespeare: HAMLET

Bernardo, Rosencrantz, gropar:

TOMAS ZAIBUS

Horatio, Căpitan:

JULIUS ZALAKEVICIUS

Claudius, Duhul: **DAINIUS GAVENONIS**

Laertes: **DARIUS GUMAUSKAS**

Marcellus, Guildenstern, gropar:

GIEDRIUS SAVICKAS

Ophelia: **RASA SAMUOLYTE**

Polonius: **VAIDOTAS MARTINAITIS**

Hamlet: **DARIUS MESKAUSKAS**

Gertrudis: **NELE SAVICENKO**

regia și scenografia:

OSKARAS KORŠUNOVAS

decorul și costumele:

AGNĖ KUZMICKAITĖ

muzica:

ANTANAS JASENKA

Parteneri:

European Capital of Culture Stavanger 2008 (Norway)

European Capital of Culture Vilnius 2009 (Lithuania)

Ministry of Culture of the Republic of Lithuania

Manager turneu: Audra Zukaityte

„Simțim o acută nevoie de autoanaliză pentru a înțelege lumea înconjurătoare și deciziile pe care le luăm asupra vieții. Trebuie chiar să cultivăm o anumită paranoia, prin care să ne protejăm de erorile fundamentale în înțelegerea lumii. Trebuie să stăpânim calmul care ne înconjoară, trebuie să învățăm și să reînvățăm că acest calm este doar o iluzie.

Aceasta este realitatea care face din Hamlet cea mai actuală piesă a timpului nostru. Problema lui Hamlet pare absurdă la prima vedere. Existența noastră este atât de comodă, încât viitorul pare aproape garantat. Dar viitorul se află de fapt în fiecare dintre noi, și nu în lozinci politice sau reclame comerciale. Trebuie să sfâșiem voalul care ascunde viața de noi, trebuie să aruncăm în aer existența noastră aparent sigură. Siguranța poate fi foarte periculoasă.“

Oskaras Koršunovas

Regizorul transformă sensul arhetipal și puterea optică a oglinzii într-o poezie a misterului, a metafizicii reflexiei, și a ororii existențiale. Dar, în același timp, el creează o rețea de asocieri care captivează (sau nu) imaginația și amintirile spectatorului, care-și aduce (sau nu) aminte de ceea ce scria Shakespeare despre teatru și oglinzi, fiind (sau nu) conștient de fragilitatea liniei magice ce desparte teatrul de viață, căci Viața și Teatrul se oglindesc reciproc.

Ramune Marcinkeviciute – Kulturos barai

Iar Hamlet va spune: “scopul teatrului, de la începuturile sale și pînă astăzi, a fost și este să se păstreze drept oglinda firii”.

Dar firea suntem noi. Iar fiecare își ține oglinda propriei firi. Nu există rău în afară. El se află în sufletele noastre (...) Oskaras Koršunovas simte starea acestei epoci cu sensibilitatea unui seismograf. A înțeles: realitatea nu mai există. Sunt doar fragmente care se reflectă în multitudinea oglinzilor de machiaj. Și există artistul (actorul, regizorul, prințul danez), încercând fără succes să refacă piesele într-o imagine unică; punând cu disperare fiecărui fragment aceeași întrebare: “Cine ești?”, fără să afle vreun răspuns. Iar restul: e tăcere.

Marina Davydova – Izvestija.ru

Oskaras Koršunovas

S-a născut în 1969 în Vilnius. În 1993 a terminat facultatea de regie a Academiei de Muzică din Lituania, fiind studentul lui Jonas Vaitkus. Primele sale spectacole realizate ca student – o trilogie din lucrări semnate de doi autori ai avangardei ruse de la începutul secolului XX – au fost bine primite atât în Lituania cât și în străinătate. Aceste spectacole explorau totala absurditate a existenței, automatismul și inerția relațiilor umane, frica și alienarea.

Treptat, Oskaras Koršunovas și-a îndreptat atenția asupra prezentului, începând să monteze texte din dramaturgia contemporană. Fenomen nou în teatrul lituanian, care-și căuta încă propria identitate după schimbările sociale și politice radicale prin care trecea țara. În 1997, Oskaras Koršunovas montează piesa *P.S. File O.K.* de poetul și dramaturgul lituanian Sigitas Parulskis. Un spectacol complex care este o privire asupra trecutului sovietic, printr-o specială actualizare a mitului biblic al lui Abraham și Isac. În 1998, realizează tragicul și controversatul *Roberto Zucco* de Bernard-Marie Koltès.

Aceste spectacole erau propuneri mult în afara contextului teatral lituanian al vremii. În 1999, împreună cu un grup de artiști cu o gândire asemănătoare, regizorul a fondat propriul teatru independent, Teatrul Oskaras Koršunovas. Compania nu avea doar rostul de a răspunde unor provocări estetice, ci mai ales își propunea să creeze legături cu drama oamenilor prinși în vârtoarea unei lumi în schimbare. De-a lungul a doi ani, Compania și-a construit un bogat repertoriu, care includea, deopotrivă, piese clasice și contemporane

Oskaras Koršunovas aparține generației de regizori a căror activitate a stârnit interesul multor organizatori de proiecte, care după căderea Cortinei de Fier și-au întors privirile spre noul teatru din Estul post-comunist. Din 1990, regizorul a realizat peste 30 de spectacole, în Lituania și în străinătate.

Printre multele premii naționale și internaționale, Koršunovas este laureat al Premiului Național pentru Artă din Lituania și al premiului Meyerhold, fiind distins în 2001 și cu Premiul Europa pentru Noi Realități Teatrale.

Teatrul Oskaras Koršunovas

Teatrul Municipal Vilnius

Fondat în 1999, Teatrul Oskaras Koršunovas (în prezent purtând numele de OKT / Teatrul Municipal Vilnius) a fost de la început hotărât în decizia sa de a rămâne fidel ideii de teatru independent.

Teatrul și-a deschis porțile prezentând dramaturgie contemporană, proclamând că timpurile s-au schimbat iar teatrul contemporan trebuie să reflecte realitățile de astăzi. În ciuda unor reacții dure și opinii polemice, publicul a primit cu respect și grațitudine teatrul pe care OKT îl propunea.

OKT devine curând Trupa lituaniană cu cele mai multe turnee, fiind prezent pe scene și festivaluri majore din Franța, Germania, și Scandinavia, ajungând chiar și în țări din Asia, America de Nord și de Sud. Producțiile OKT au fost invitate în repetate rânduri în programul faimosului Festival din Avignon.

Este de remarcat faptul că Teatrul Oskaras Koršunovas și-a dedicat activitatea ideii de teatru independent, dar mereu atent la obiectivele strategice din programul artistic inițial. În locul unor proiecte disperate, Trupa a construit un repertoriu puternic, în care dramaturgia contemporană și literatura clasică se întâlnesc în mod firesc. Este vorba de crezul OKT, potrivit căruia trupa lituaniană se va apropia de dramaturgia contemporană ca și cum ar fi clasică, iar textele clasice vor fi aduse pe scenă ca și cum ar fi contemporane. Astfel s-a reușit ca spectacole diferite ca structură să pară a avea legături organice : *Chip de foc* de Mayenbourg se înrudește într-un fel cu *Romeo și Julieta* de Shakespeare, *Visul unei nopți de vară* – cu *Crave* a lui Sarah Kane. Iar aceste spectacole coexistă fără discordie cu *Shopping and Fucking* de Mark Ravenhill, *Edip rege* de Sofocle, sau *Maestrul și Margarita* după romanul lui Bulgakov.

28/03, 18:00

28/03, 20:00

Sala Kamara

Teatrul Oskaras Koršunovas / Teatrul Municipal din Vilnius

Maxim Gorki: AZILUL DE NOAPTE

Szatin: **DAINIUS GAVENONIS**

Nastia: **RASA SAMUOLYTE**

Actorul: **DARIUS GUMAUSKAS**

Bubnov: **JULIUS ZALAKEVICIUS**

Baronul: **DARIUS MESKAUSKAS**

Klešci: **JONAS VERSECKAS**

Tătarul: **TOMAS ZAIBUS**

Alioška: **GIEDRIUS SAVICKAS**

Kvašnia: **NELE SAVICENKO**

Medvedev: **RYTIS SALADZIUS**

regia:

OSKARAS KORSUNOVAS

scenografia:

DAINIUS LISKEVICIUS

costumele:

AGNE KUZMICKAITE

muzica:

ANTANAS JASENKA

manager turneu:

AUDRA ZUKAITYTE

„*Azilul de noapte* este un spectacol-atelier în care subiectele experimentului sunt chiar actorii. Realizarea spectacolului a început din perioada când încă repetam *Hamlet*. E primul nostru spectacol în care nu ne concentrăm asupra rezultatului, ci asupra căutării și descoperirii propriei personalități, astfel încât actorii nu doar creează roluri, ci și păstrează realitatea, rămânând ei înșiși. Textul lui Gorki devine relevant doar când actorul este capabil a-și plămădi personajul din substanța intimității sale profunde, ridicându-l pe fundația propriilor experiențe. Acesta este rostul profund al laboratorului. O intersectare între personalitatea actorului și străinul pe care el îl creează. Astfel, am ales un spațiu special și ne-am descotorosit de acțiune și de intrigă.”

„Mai mult, în *Azilul de noapte*, fizic vorbind, actorii sunt foarte apropiați de spectatori. În *Hamlet*, ei erau așezați în fața unor oglinzi în care nu se mai vedeau doar pe ei înșiși. Oamenii pe care i-au văzut în oglindă i-au tulburat și i-au împiedicat să mintă. Aici am îndrăznit să ne așezăm atât de aproape de public, altfel spus, am așezat publicul la o distanță atât de mică de actori, încât nici spectatorul, nici actorul să nu poată evita confruntarea. În acest spațiu, magia teatrului nu are nici un efect. Totul este direct și deschis.

Am fost inspirat și încurajat să construiesc spectacolul în această manieră datorită eșecului parțial al montării *Azilului de noapte* la Teatrul Dramatic din Oslo. Acolo, scena mult prea vastă, reconstrucția unei anume epoci și, într-o anumită măsură, așteptările ne-au împiedicat să dăm frâu liber conținutului uman pe care Gorki mizează în această dramă”

Oskaras Koršunovas

29/03, 19:00 Teatrul Tamási Áron, Sala Mare
Teatrul Csokonai, Debrecen

Serghei Medvedev: COAFEZA

Distribuția:
**SZÚCS NELLI, TRILL ZSOLT,
TÓTH LÁSZLÓ, KRISTÁN ATTILA**

Traducerea și dramaturgia: **KOZMA ANDRÁS**
scenografia: **VIKTOR RIJAKOV**
Regia: **VIKTOR RIJAKOV**

Regia tehnică: **SÁKÁNY GYULA**
Asistent: **SÓVÁGÓ CSABA**

*Piesa a câștigat premiul pentru cel mai bun spectacol la
Festivalul Național de Teatru de la Pécs, ediția 2010
premiul pentru cea mai bună actriță într-un rol principal (Szűcs Nelli)*

O frizerie într-un oraș aflat într-un colț pitoresc, dar poate prea îndepărtat al Pământului, unde oamenii intră să li se aranjeze părul. Se duc des și cu bucurie, coafeza fiind o persoană drăguță: strălucirea ei perpetuă eliberează energii. Mai devreme sau mai târziu, inimile bărbaților se deschid în fața ei. Șoferul, pompierul și mulți alții ar dori s-o cucerească, dar nu reușesc.

Inima acestei doamne energice bate pentru un singur bărbat: iubitul aflat la pușcărie, pe care îl așteaptă să revină în orice clipă. Bărbatul viselor sale, pe care nu l-a văzut niciodată. S-a îndrăgostit de el prin corespondență.

După *Furtuna* lui Ostrovski, Victor Rizhakov (regizor și profesor de teatru, personalitate importantă a teatrului rusesc contemporan) continuă seria colaborărilor cu Teatrul Csokonai, realizând *Coafeza* tânărului dramaturg rus, Serghei Medvedev.

Viktor Rijakov, figură emblematică a teatrului contemporan din Rusia, este artistul care a lansat mișcarea teatrală „Kislod” (Oxygen).

Prima colaborare a regizorului rus cu teatrul Csokonai din Debrecen a avut drept rezultat spectacolul *Vihar.Opus.Posth*, după *Furtuna* de Ostrovski. Apoi a realizat *Aida* lui Verdi la Opera din Debrecen, iar acum revine pentru a treia oară pe scenele maghiare cu spectacolul *Coafeza*.

Viktor Rijakov a fost laureat în 2011 al Premiului Stanislavski. În prezent este director al Centrului Meyerhold din Moscova și profesor la școala de teatru MHAT, Studioul Nemirovici-Dancenko.

„Dorința noastră este să construim o instituție cu un limbaj teatral contemporan, cu un repertoriu de calitate, deschis către experimente și noile tendințe în arta teatrală” – a spus regizorul Vidnyánszky Attila, în urmă cu șase ani, când i-a fost încredințată conducerea Teatrului Csokonai din Debrecen.

Între timp, Vidnyánszky chiar a reușit să construiască la Teatrul Csokonai una din cele mai valoroase trupe din Ungaria, cu spectacole apreciate și în lumea teatrală europeană. Stilul acestei trupe și complexitatea repertoriului său i-au făcut pe criticii din Ungaria să vorbească despre „modelul Debrecen”.

Teatrul are pe lista invitaților permanenți prestigioși regizori, ca Silviu Purcărete, Viktor Rijakov, Andzej Bubien, Vladislav Troitzkiy, Valère Novarina, Nadine Duffaut.

Festivalul DESZKA, organizat în primăvara fiecărui an, este orientat spre dramaturgia maghiară contemporană și a devenit treptat un atelier de creație deschis scriitorilor, regizorilor și oamenilor de teatru.

30.03. / 19:00 Teatrul Tamási Áron, Sala Mare
Teatrul Bulandra, București

Gogol: CĂSĂTORIA

O întâmplare absolut incredibilă în două acte

Traducerea: Lucia Demetrius, Izolda Vârsta

Agafia Tihonovna:

ANDREEA BIBIRI / ANCA ANDRONE

Arina Panteleimonovna: **IRINA PETRESCU**

Fiokla Ivanovna: **MARIANA MIHUȚ**

Podkolesin: **CORNEL SCRIPCARU**

Kocikariov: **RĂZVAN VASILESCU**

Ivan Pavlovici Omletă: **DORU ANA**

Anucikin: **IONEL MIHĂILESCU**

Jevakin: **VICTOR REBENGIUC**

Panteleiev: **MARIUS CHIVU**

Duniașka: **ANA IOANA MACARIA**

Stepan: **ȘERBAN PAVLU**

regia: **YURI KORDONSKY**

decoruri: **MIHAI MĂDESCU**

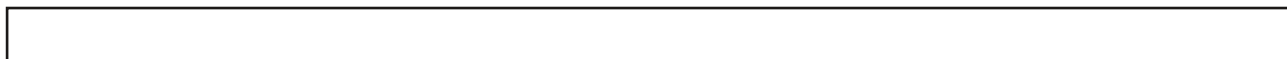
costume: **MARIA MIU**

asistent regie: **ANCA SIGARTĂU**

Gogol a scris *Căsătoria* în anul 1833, dar piesa trece prin anumite transformări și ajunge în fața publicului abia în 1835, când este prezentată la Moscova.

Acțiunea se petrece în St. Petersburg, unde o fată cu ceva zestre dorește să se mărite cu un domn bine văzut în societate, un om de caracter, dacă se poate, un nobil. Se găsesc destui pretendenți la mâna domnișoarei Agafia, dar fata are de luat o hotărâre grea: toți pretendenții au cu ce se lăuda, dar nici unul dintre ei nu posedă toate calitățile bărbatului perfect pe care ea și-l dorește ca soț.

Funcționarul Kocikariov, prieten cu Podkolesin, s-a însurat tot cu ajutorul unei pețitoare, dar mariajul nu s-a dovedit a fi unul tocmai reușit. Acum, Kocikariov vrea să-și ajute prietenul și stârnește tot felul de intrigă între Agafia și ceilalți patru aspiranți la mâna ei. Deși Podkolesin rămâne singurul pretendent valabil, căsătoria nu mai are loc... Frica și lașitatea bărbatului provoacă un final neașteptat.

E o lecție de teatru de public de cea mai bună calitate, cum atât de rar poți vedea în Capitală; se râde cu lacrimi și sughituri la *Căsătoria*. (...)

Soluțiile regizorale sunt excelente – mai ales transformarea monologului ezitantei Tihonovna într-o înfruntare instrumentală a posibililor logodnici, în care cei cinci actori încropesc o orchestră ad hoc la talgere (Rebengiuc), acordeon (Ana), fluier (Scripcaru), trombon (Chivu), chitară (Mihăilescu) – și, culmea!, toți cântă minunat.

Iulia Popovici - Ziua

La *Căsătoria* am râs cu lacrimi, m-am bucurat pentru plăcerea formidabilă a actorilor de a juca spumos și, în același timp, incredibil de riguros. Am văzut cu ochii mei, iarăși, miracolul coexistenței unui regizor cu o trupă într-un interval binecuvîntat. Am simțit cum legătura aceasta, între Yuri Kordonsky și cei câțiva actori ai Teatrului Bulandra aflați în distribuție, este definitivă.

Marina Constantinescu - România literară

Yuri Kordonsky

Actor și regizor de teatru, s-a născut la Odessa, Ucraina, în 1966. A absolvit Universitatea din Odessa, Facultatea de Matematică, secția de Informatică. Absolvent în 1995 al Academiei de Teatru, Facultatea de regie, clasa profesorului Lev Dodin, secția Actorie și regie de teatru și film. În prezent este profesor asociat al Wesleyan University din Middleton, SUA.

Colaborează cu Teatrul Bulandra din 2001, realizând până în prezent cinci spectacole: *Unchiul Vanea* de Cehov, (2001), *Căsătoria* de Gogol (2003) *Sorry* de Alexandr Galin (2004), *Crimă și pedeapsă* după Dostoevski (2006) și *Îngropați-mă pe după plintă* după romanul lui Pavel Sanaev (2011).

Teatrul Bulandra

Teatrul Bulandra s-a înființat în 1947, în jurul personalității remarcabile a doamnei Lucia Sturdza Bulandra. O dată cu sosirea lui Liviu Ciulei la Bulandra, teatrul cunoaște o perioadă de emancipare artistică și de resincronizare la spiritul de avangardă al artelor. Este perioada marilor spectacole, realizate de Liviu Ciulei și Lucian Pintilie, perioada în care Bulandra devine teatru de elită.

Anii '70 și '80 continuă seria spectacolelor importante, create de Alexandru Tocilescu, Liviu Ciulei, Cătălina Buzoianu, Valeriu Moisescu.

În anii '90, BULANDRA cunoaște o perioadă fastă, montându-se spectacole de mare anvergură în regia lui Liviu Ciulei, Silviu Purcărete Alexandru Darie, Alexandru Tocilescu, Tompa Gábor, Mihai Măniuțiu, Cătălina Buzoianu.

Din 1991, Bulandra devine membru al Uniunii Teatrelor din Europa.

Seria montărilor importante continuă și în noul mileniu cu *Hamlet* în regia lui Liviu Ciulei (2000), *Unchiul Vanea* (2001) și *Căsătoria* (2003) în regia lui Yuriy Kordonskiy, *Anatomie. Titus. Căderea Romei* (2003) în regia lui Alexandru Darie, *Oblomov* (2003) în regia lui Alexandru Tocilescu.

RFFIFX 2 2012

Evenimente conexe

16/03, 20:00 Teatrul Tamási Áron, Sala Mare

BALANESCU QUARTET

Concert

ALEXANDER BALANESCU: vioară

JAMES SHENTON: vioară

KATIE WILKINSON: violă

NICK HOLLAND: violoncel

inginer sunet: DAVID KENT

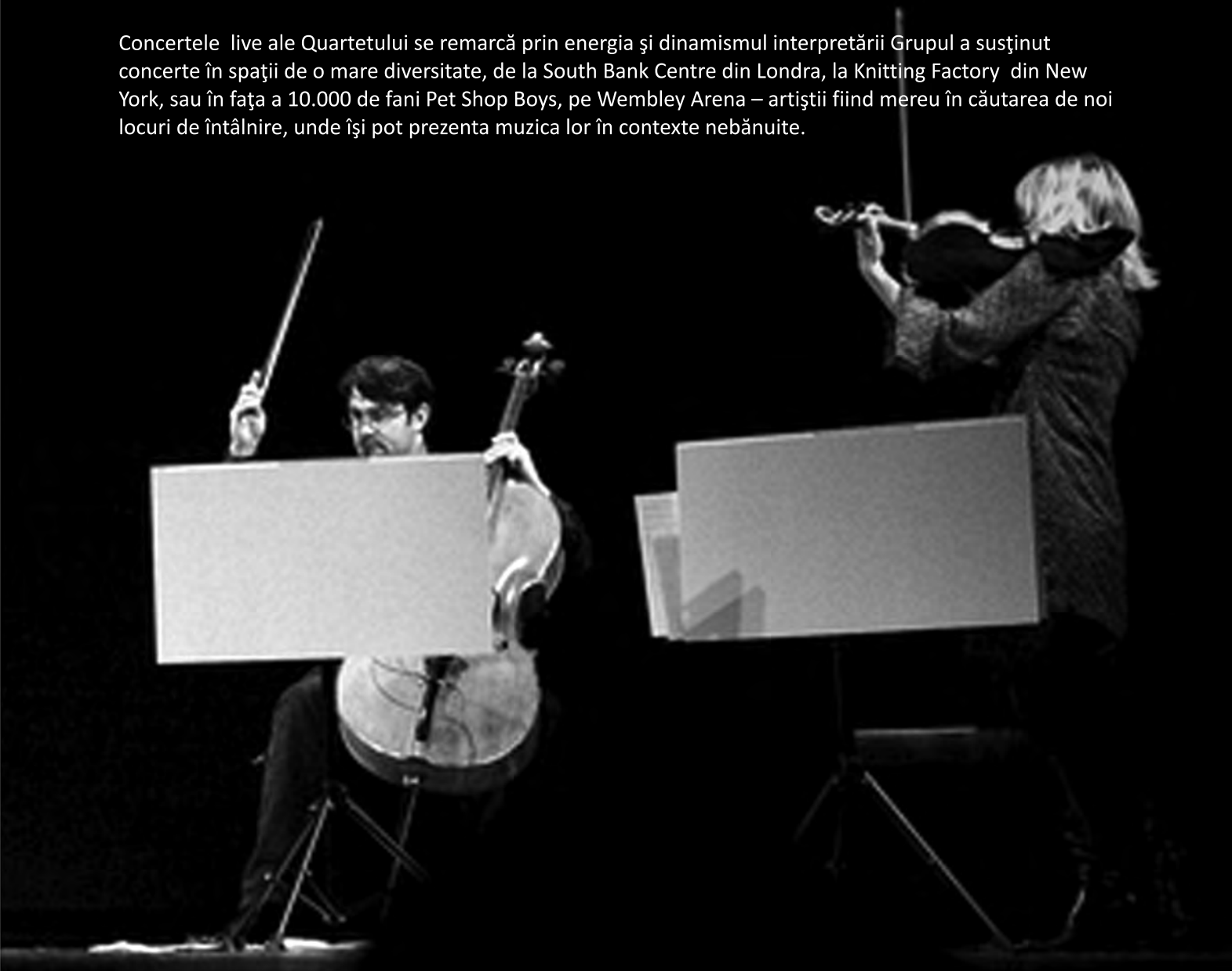

Înființat în 1987, Balanescu Quartet este recunoscut drept unul dintre cele mai valoroase grupuri de muzică contemporană.

Conducătorul lui este violonistul de origine română Alexander Balanescu. Prin căutările celor patru artiști, Quartetul s-a apropiat mai mult de conceptul de grup de jazz sau de muzică contemporană – concept ce exprimă puternica credință a lui Balanescu în intercomunicarea și fluiditatea diferitelor genuri muzicale.

Grupul și-a dezvoltat un stil propriu de a scrie și de a interpreta muzica, care le conferă unicitate între quarteturile de muzică contemporană. Un stil pe care Balanescu Quartet l-a cultivat prin colaborări cu compozitorii Michael Nyman și Gavin Bryars, prin proiecte cu Lounge Lizard, John Lurie, Jack de Johnette, Ornette Coleman, David Byrne, the Pet Shop Boys, Spiritualized, Kate Bush și Kraftwerk.

Concertele live ale Quartetului se remarcă prin energia și dinamismul interpretării. Grupul a susținut concerte în spații de o mare diversitate, de la South Bank Centre din Londra, la Knitting Factory din New York, sau în fața a 10.000 de fani Pet Shop Boys, pe Wembley Arena – artiștii fiind mereu în căutarea de noi locuri de întâlnire, unde își pot prezenta muzica lor în contexte nebănuite.

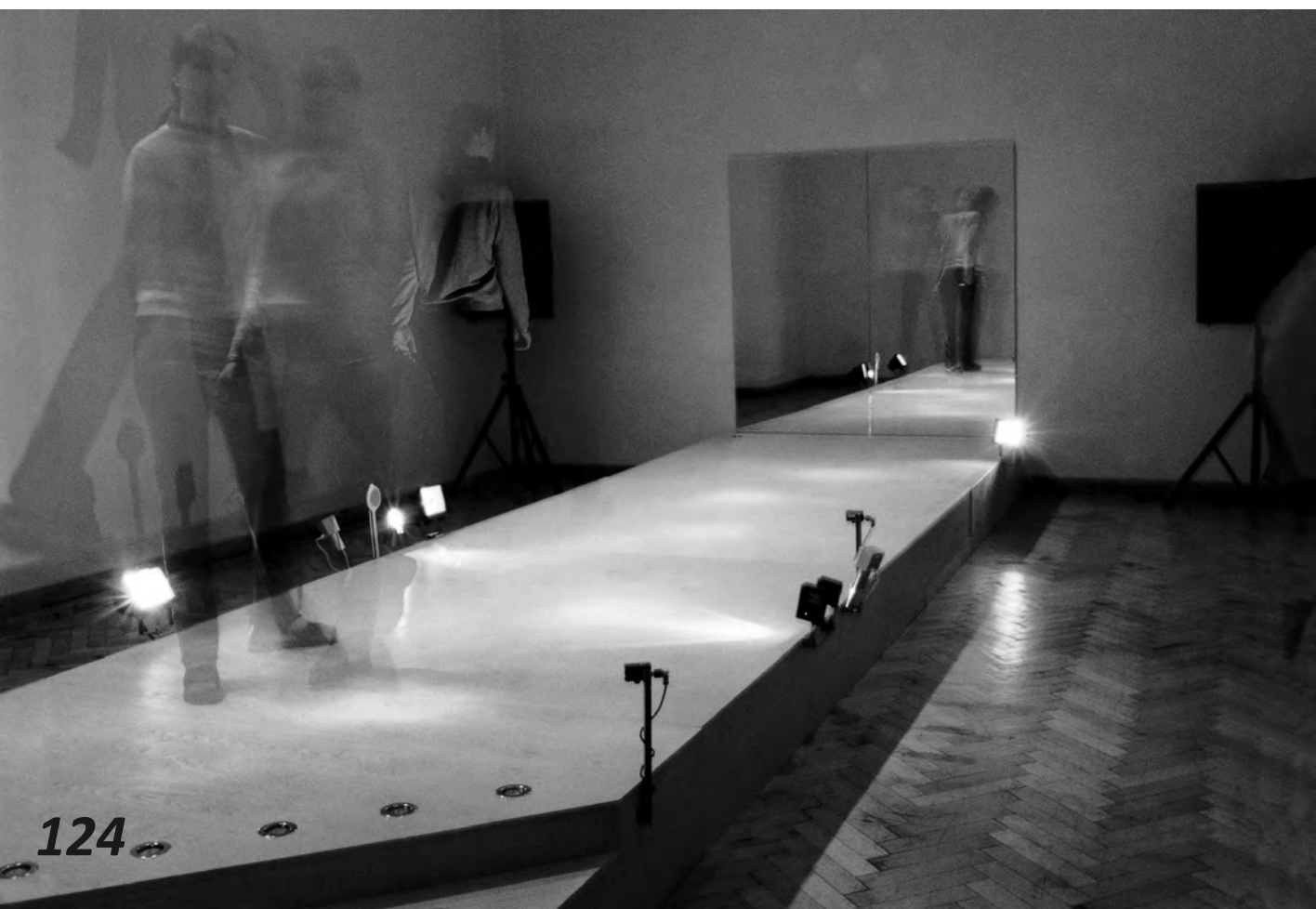

16.03. / 18:00 Spațiul Expozițional Magma

MAESTRUL și UCENICUL 4 Vernisaj**Németh Ilona**

Este unul dintre artiștii cei mai de seamă în Europa Centrală, 2 în domeniul public art-ului și al postfeminismului. A studiat arta la Colegiul de Artă Aplicată din Ungaria. Și-a expus lucrările în cadrul următoarelor expoziții: *Aspekten/Positionen* (1999, MMK – Viena), *After the Wall* (1999, Moderna Museet – Stockholm), *Another World* (2002, Kunstmuseum – Luzern), *A Gender Check* (MUMOK – Viena), respectiv la bienalele din Praga, Valencia și București. În anul 2001 a reprezentat Slovacia la a 49-a Bienală de la Veneția cu proiectul intitulat *Invitation for a Visit*. Este conducător de atelier și conferențiar la Colegiul de Arte Plastice din Bratislava, trăiește la Dunajská Streda, Slovacia. Cu ocazia primei sale expoziții individuale (1990), s-a îndepărtat de genurile tradiționale ale artei plastice și a pornit pe calea instalației, a performance-ului și al proiectelor multimedia. Datorită sensibilității sale unice și feminine au rezultat instalații și obiecte, cu care și-a câștigat un rol important în viața artistică contemporană atât în Slovacia, cât și în Ungaria. Astăzi există deja referiri în literatura de specialitate internațională la instalațiile *Oprobiu public* (1994), *Coloana* (1995), *Femeie polifuncțională* (1996), *Cabinetul meu privat de ginecologie* (1996), sau *Exhibition Room* (1998). Pe lângă punctul de vedere al gender-ului, în arta sa au ocupat un loc din ce în ce mai important conflictul dintre sfera publică și privată, respectiv critica conștiinței istorice colective și individuale. Spațiul public reprezintă în ultimii ani o provocare artistică pentru ea în sens sociologic și politic al acestuia. Unele lucrări ale sale sunt meditații asupra relației actuale ungaro-slovace *Lupte în nămol*, 2010, respectiv asupra condițiilor prezente din Ungaria (*Dilemma*, 2011).

Gábor Hushegyi

Jaro Varga

Artist, curator al Galleriei HIT din Bratislava. Din 2010, urmează studii postgraduale la Academia Arte Plastice și Design din Bratislava la secția Intermedia și Multimedia, sub îndrumarea docentului Ilona Németh. Expoziții individuale (selecție): 2010 *Explorării urbane*, Open Gallery Bratislava, SK; 2009: *Biblioteca în bibliotecă*, Bailey Library, Slippery Rock University, USA. Expoziții de grup (selecție): 2011: *Delete*, Slovak National Gallery, Bratislava, SK; *Public Folklore*, Grazer Kunstverein, Graz, AT; *Al unsprezecelea ceas*, Futura Gallery, Prague, CZ; *Librarianism*, Gallery NTK, Prague, CZ; 2010: *Transart Communication- Public Dialog*, Komarno, SK; 2010: *„Unde mergem de aici?”*, Secession Viena, AT; 2010: *Romanța tinereții mele, viitorul nostalgiei mele*, Central Slovakian Gallery, Banska Bystrica, SK; 2009: *Exit Ghost*, Gallery Valentina Moncada, Rome, IT; 2009: *Fanteziile începutului*, Billboard Gallery Europe, Bratislava.

Lucrările lui Varga sunt de regulă înregistrări vizual-documentare, sau transcrieri ale înregistrărilor, care surprind fenomenele, temele, aspectele sociologice resimțite de către autor ca fiind controversate, și prin urmare relevante. Astfel, arta sa poate fi considerată angajată, deoarece reflectează și atrage atenția asupra unor probleme generale ale societății. El își proiectează îndoiala asupra importanței fenomenelor studiate. Transmite către privitor rezultatul cercetării sale în speranța, că acesta îi va continua ideea, și că vor ieși la iveală întrebările controversate legate de tema abordată. El studiază fenomenul experienței trăite ca spectacol, reconsiderând convențiile medierii. Meritul artei sale constă în dialogul polemic cu faptul cotidian.

Lucia Gavulová

21/03, 17:00 24/03, 17:00 Teatrul Tamási Áron, Noul Studio

PINA BAUSCH *proiecție film*
dansați, dansați, altfel suntem pierduți

Un film pentru Pina Bausch. Filmat cu ansamblul companiei de dans Pina Bausch din Wuppertal, acest lungmetraj ilustrează amețitoarea și inimitabila artă a mării coregrafe germane.

Gândit inițial alături de Pina Bausch, documentarul era plănuisit să intre în producție în vara lui 2009. Însă, cu doar două zile înainte de începerea filmărilor, lumea dansului și nu numai a pierdut-o brusc pe Pina Bausch, la cinci zile după ce a fost diagnosticată cu cancer. Regizorul Wim Wenders a dorit să abandoneze proiectul, dar a revenit asupra lui la insistențele dansatorilor, prietenilor și familiei coregrafei Pina Bausch. Astfel s-a născut PINA - un film pentru și despre Pina Bausch.

Port.ro

03/25, 20:00 Teatrul Tamási Áron, Sala Mare
**ÎNTÂLNIRE CU ACTRIȚA
TÖRŐCSIK MARI**

„Talentată, dar habar nu are de meserie”, spunea despre Mari Törőcsik primul său director de la Teatrul Național, Major Tamás.

Vedeta din *Merry-Go-Round* și *Dulcea Anna*, la cei 77 de ani pe care i-a împlinit în 2011, a rămas ceea ce a fost întotdeauna: o actriță cu foarte puține mijloace de expresie, dar cu o prezență scenică extrem de autentică.

Reflex2 oferă publicului o întâlnire inedită cu marea Doamnă a teatrului maghiar, un dialog moderat de criticul de teatru Nánay István.

23/03, 22:00 Sala Kamara

Ada Milea: QUIJOTE

concert

BOBO BURLĂCIANU: Sancho Panza, chitară electrică

ADRIAN CRISTESCU: Sancho Panza, pian

ADA MILEA: Quijote

Ada Milea

A absolvit Universitatea de Artă Teatrală din Târgu Mureș, secția “actorie”, experimentează un fel de concerte în care muzicienii și instrumentele sunt personaje; a lucrat muzica unor spectacole de teatru; i-au apărut pe piață mai multe CD-uri, o carte și un DVD; a avut multe concerte în țară și în străinătate.

Bobo Burlăcianu

E membru fondator al formației “Fără zahăr”, studiază Regie Film și TV la Universitatea Hyperion din București; are o rubrică în “Suplimentul de cultură” și Editura Polirom i-a publicat articolele într-un volum, colaborează cu diferite teatre pentru muzica unor spectacole, are concerte în țară și în străinătate, a colaborat cu Ada Milea în concertele “Quijote” și “Nasul”.

Adrian Cristescu

A studiat “Jazz și Compoziție” la Universitatea Națională de Muzică, compune și produce muzică, e inginer de sunet la “Maxima Records” și colaborează ca pianist cu: Alina Manole, Ovidiu Mihailescu, Circa șapte, Ada Milea etc.

26/03, 21:00 Noul Studio

Santa Diver *concert*

KÉZDY LUCA: vioară

SZESZTAY DÁVID: chitară bass

SÁRVÁRI KOVÁCS ZSOLT: percuție

Muzica celor de la Santa Diver ne fascinează prin complexitatea ei : mai întâi, prin seria de melodii frumoase construite una peste cealaltă; apoi, prin valul de efecte digitale, care dezlănțuie energii copleșitoare. Totul poate fi comparat cu un aventuros și intens vis de iubire, în care vrem imediat să ne întoarcem când ne trezim și am dori să nu se mai termine. Înainte de a ajunge în această formulă muzicală, cei trei instrumentiști au fost implicați într-o sumedenie de proiecte, Santa Diver născându-se din nesecata lor energie și creativitate.

28/03, 23:00 Noul Studio

Pink Freud *concert*

În 1998, patru muzicieni tineri au format o trupă cu scopul de a experimenta noi posibilități ale improvizației muzicale, numindu-și proiectul Pink Freud. Muzica lor este proaspătă și modernă, fiind inspirată din jazz, folk, rock, jungle, drum'n'bass etc. O muzică subtilă, pe care Pink Freud o interpretează mizând pe sensibilitatea și concentrarea publicului său. La sfârșitul anilor 1998, Gdańsk era centru de renume mondial al jazzului polonez. Totuși, Pink Freud își lansează primul album despărțindu-se de stilul practicat de formațiile consacrate ale jazzului polonez. Albumul lor de debut, "Zawijassy", a fost primit însă cu ovații de critici: "reîmprospătează concepția noastră despre jazzul polonez", "Tradiția muzicii de improvizație din Gdańsk se îmbogățește cu noi și surprinzătoare sunete". Atmosfera concertelor PF a devenit și mai fierbinte, când formația a dezvoltat un stil propriu în prezentarea pieselor, prestațiile lor live fiind curând catalogate ca "trance-jazz-dance". Dezvoltând acest stil, Pink Freud a susținut mai mult de 100 giguri în Polonia, Germania și Cehia. Din 2003, PF a lansat șase noi albume, în care este prezentă întreaga paletă de instrumente specifice trupei (bass, tobe, trompetă, vibrafon și saxofon), adăugându-se și instrumente electronice personalizate.

WOJTEK MAZOLEWSKI - bass

ADAM MILWIW-BARON - trompetă

TOMASZ DUDA - saxofon

RAFAŁ KLIMCZUK - tobe

21/03, 18:00 21/03, 20:00

Biblioteca Județeană, Sala Gábor Áron

Teatrul Independent Osonó, Sf. Gheorghe

CHIPUL DIN OGLINDA APEI

Distribuția: **BARTHA LÓRÁND**, **DARAGICS BERNADETTE**, **JÁNOSI VIVIEN**,
KORODI JANKA, **MUCHA OSZKÁR**, **OLÁH ESZTER**

Lumini și sunet: **BARTHA LEVENTE**

regia: **FAZAKAS MISI**

22/03, 17:00 Casa de Cultură, Sala Lajtha László

M Studio, Sf. Gheorghe

CA VÂSCUL

după romanul Femeia nisipurilor de Abe Kobo

Distribuția: **VERES NAGY ATTILA**, **NAGY ESZTER**,
BAJKÓ LÁSZLÓ, **POLGÁR EMÍLIA**, **SZEKRÉNYES LÁSZLÓ**

muzica: **MEZEI SZILÁRD**; dramaturgia: **MÁRTON IMOLA**;

asistent regie: **TASNÁDI KINGA**

regia: **GEMZA PÉTER**

26/03, 19:00 Casa de Cultură, Sala Lajtha László

Ansamblul de dansuri Háromszék

O SUTĂ DE ANI!

In memoriam Fodor Sándor „Netti”

Formația Heveder: **FAZAKAS LEVENTE** (vioară), **MOLNÁR SZABOLCS**
(vioară), **FAZAKAS ALBERT** (violă), **SZILÁGYI LÁSZLÓ** (violă, accordeon),
BAJNA GYÖRGY (cello, contrabas), **ERŐSS JUDIT** (cântec)

dansatori: **TÓKÉS ZSOLT**, **VASZI LEVENTE**, **FÜLÖP CSABA**, **VAJDA KATALIN**,
PILINGER MÓNICA, **KISGYÖRGY ENIKŐ**

costume: **SIMÓ JÚLIA**; asistent: **TÓKÉS ZSOLT**; montaj muzical: **KÖNCZEI**

ÁRPÁD, **KÖNCZEI CSONGOR**; colaborator artistic: **KÖNCZEI CSONGOR**;

costume, scenografie, regizor-coregraf: **KÖNCZEI ÁRPÁD**

18/03. / 11:00, Galeria Gyárfás Jenő

NEBUNII COTIDIENE *bursă de piese teatrale*

Agencia Literară Creativ Média

Agencia literară Creativ Media este o agenție privată, fondată la Budapesta în 1991, iar domeniul său de activitate este unul singur : intermedierea drepturilor de autor pentru scriitorii contemporani, din Ungaria și din străinătate. Agenția este organizatorul Festivalului de Dramaturgie Contemporană din Budapesta.

Bursa pieselor de teatru din Reflex2 se deschide cu prezentarea Creativ Media Literary Agency, care, pornind de la propria activitate, va răspunde la întrebările : ce este o agenție literară? când și de ce trebuie să apelăm la serviciile unei astfel de agenții?

Totodată, pentru cei interesați, Agenția Literară Creativ Media va prezenta piese de teatru din Europa Centrală și de Est, texte de autori tineri, respectiv de: Elzbieta Chowaniec (Polonia), Petr Zelenka (Cehia), Viliam Klimacek (Slovacia), Simona Semenec (Slovenia), Felicia Zeller (Germania) Sofi Oksanen (Finlanda). Pe lista textelor de teatru promovate de Agenție în Reflex2 se află și piese ale unor dramaturgi consacrați internațional, ca Marius von Mayenburg, Roland Schimmelpfennig, Sarah Kane, Elfriede Jelinek, Jon Fosse, Lukas Bärfuss și April de Angelis.

IN/BETWEEN REFLEX(IONS) *workshop pentru studenții la teatrologie*

In/between Reflex(ions) este un workshop deschis studenților la teatrologie, care vin din țările participante în Bienala Reflex2. Atelierul se va desfășura în limba engleză, pe întreaga durată a Reflexului2, iar producțiile teatrale din Programul Bienalei vor constitui subiecte de dezbateră pentru tinerii critici, alături de teme ca : Teatrul contemporan între Europa de Est și Vest, Curente și tendințe în teatrul european, Discursul despre spectacol.

Conducătorii Atelierului sunt Alice Georgescu - președintele secției române a IATC-AICT, Marian Popescu - Profesor la Universitatea din București și Maria Shevtsova - Profesor la Goldsmiths University of London. Tinerii participanți la workshop vor redacta și un blog al Bienalei, unde vor fi arhivate reflexiile lor despre ofertelor teatrale din Reflex2.

Clubul Festivalului / (Restaurantul Bastion – str. Oltului nr. 6) REFLEX SESSIONS

Clubul Bienalei Reflex 2 este găzduit de Restaurantul Bastion în recent-renovata lor vilă burgheză din strada Oltului Nr. 6.

După întâlnirile cu publicul, care succed spectacolele din programul principal al Bienalei, nopțile Reflex 2 vor fi animate de concerte și giguri ale celor mai valoroși muzicieni și DJ din regiune.

Performerii Reflex Sessions vor fi: **KÜB_beat** (vineri, 16/03) **DuBase** (sâmbătă, 17/03) **Dzsakko** (duminică, 18/03), **Formația Jedam** (joi, 22/03), **DJ Beast** (vineri, 23/03), **DJ Goranga** (sâmbătă, 24/03), **Éltes Áron Quintet** (duminică, 25/03), **FlaC LOSSLESS** (luni, 26/03), **SNAPS & Luiza Zan** (marți, 27/03), și mulți alții pe care urmează să descoperiți.

RFFI FX 2
2012

eng
lish

RFFIFX 2 2012

Selected performances

17.03 / 18:00

24.03 / 17:00

Chamber Hall

Teatrul ACT, Bucharest

ABSOLUT

based upon the tale Ivan Turbincă by Ion Creangă
An Act Theatre production supported by the Raiffeisen Art Project

Ivan Turbincă: **MARCEL IUREȘ**
directed by: **ALEXANDRU DABIJA**
set and costume design: **ALEXANDRU DABIJA**

Great cinema schools teach their screenwriters and directors how to tell stories. How to tell a tale. How many of us have grown up listening to tales recounted instead of being read from a book? All tales have fallen to pieces, turned to ashes and dust, all wasted in movies, lyrics and soap operas.

Polemically and therapeutically, we test our strengths: telling a tale is a dangerous art nowadays. And not an ordinary tale. It's a tale in which there is a role to play for God, Death, the Devil... People will listen and will remember for a while that one can speak of big and important things without empty manners, with humour and indifference.

After playing 'Histrionics', 'Krapp's Last Tape', 'The Goat, or Who is Sylvia?' and 'At Home at Dad's', Marcel Iureș meets Ion Creangă. For many an audience this will be a surprise. Fewer, though, will say: 'It was about time!'

This exhausting show emphasizes Marcel Iureș's altruism, a total actor who, in the most simple way possible offers an unexpected gift to his audience. And on his turn Alexandru Dabija helps us to re-listen at a grown age a tale that is old as the world itself, through which Creangă tells us, very distractedly, that neither Heaven, nor Hell, not even the mighty Death, are in fact a big deal.

Alexandru Dabija

Dan Boicea, Adevărul literar și artistic

With Ivan Turbincă, the Act Theatre starts a long-thought of project: tales told by great actors. This first episode, with Marcel Iureș playing under Alexandru Dabija's direction, seems like a continuation of an older project, another solo of the actor, Krapp's Last Tape by Samuel Beckett. The enfeebled Krapp, endlessly remembering a particular moment of his existence while decomposing into misery, has a new avatar, Ivan: a homeless of an imagination that resets his own (probably) banal existence into a new, fabulous formula. From the cursedness of the man unable to forget to the equal curse upon the man unable to die, from the man stuck in a single event to wasting oneself into a continuous present, from regrets to a complete lack of remorse, from personal blockade to the absolute freedom of imagination, from an unchangeable past to a present that can by no means be cancelled, this Krapp-Ivan is a tramp of memory. (...) Marcel Iureș scavenges in Ivan's tale, melting the popular myths and symbols he finds into a fabulous book of life and death. The actor plays symphonically, sliding elegantly from one character into another like an extatic Paganini, drawing sketchy characters with precise cuts, mounting flesh onto the bones, converting these skeletons into a man (or God, Devil, Death), all this with the virtuosity of a Paganini.

Oana Stoica, Dilema veche

Founded in 1995, the Teatrul ACT Arts and Culture Foundation is the first independent cultural institution in Romania. The Foundation's main goal was the opening of an independent, multifunctional venue capable to host theatre and dance performances, exhibitions, concerts and movie screenings, a venue opened in september 1998 at 126 Victoriei Avenue, Bucharest.

ACT Theatre is the first independent project-theatre in Romania, independent producer, coproducer, host venue and promotor of cultural initiatives (book and review launches, radio shows, meetings with outstanding figures of the artistic life), all in an attempt to broaden its offer and to attract a devoted audience from all media, offering its spaces to all well-intented and valuable cultural exercises.

Besides theatre performances ACT Theatre is interested to promote contemporary dramaturgy as well, offering lectures of texts already active on

international stages. Many of the plays lectured during the program ACTul Lecturii (The ACT of reading) have later been put on stage by companies like the Odeon Theatre, the National Theatre of Bucharest, La Scena - ARCA Theatre etc.

As an independent cultural institution, ACT Theatre was born from, relies on and still functions thanks to the benevolence and generosity of private-owned companies. Vodafone – founding sponsor; ABB - general sponsor since 2001, ERICSSON - general sponsor 2001/2002 and Romtelecom – sponsor of cultural projects 2006, Raiffeisen Bank – cultural project sponsor for the seasons 2009 - 2011. The money thus obtained has been used with much parsimony to upkeep and develop the venue, to produce new performances and take on new projects as ACT Theatre supports cultural projects that encourage collaboration and cooperation between independent cultural institutions.

17/03, 20:00, Cultural Centre

Rimini Protokoll / Berlin

RADIO MÜEZZIN

A production by Hebbel An Ufer Berlin
and Goethe-Institute Egypt

With:

ABDELMOTY ABDELSAMIA ALI HINDAWY
HUSSEIN GOUDA HUSSEIN BDAWY
MANSOUR ABDELSALAM MANSOUR NAMOUS
MOHAMED ALI MAHMOUD FARAG
SAYED ABDELLATIF MOHAMED HAMMAD

concept & direction: **STEFAN KAEGI** (Rimini Protokoll)

composition & sound design: **MAHMOUD REFAT**

video design: **BRUNO DEVILLE, SHADY GEORGE FAKHRY** (Cairo)

dramaturgy: **LAILA SOLIMAN**

stage design: **MOHAMED SHOUKRY**

artistic collaboration: **JULIANE MÄNNEL**

light design: **SVEN NICTERLEIN, SAAD SAMIR HASSAN** (Cairo)

director's assistance / performance: **DIA HAMED**

technical direction: **SVEN NICTERLEIN, SAAD SAMIR HASSAN** (Cairo)

video operator: **BODO GOTTSCHALK**

production management: **LENA MODY, KATINKA VAHLE, JULIANE MÄNNEL, LANA MUSTAQH**
(Cairo)

touring support: **SAMAH SAMIR, MOHAMED SLEIMAN, MOHAMED MOSTAFA**

translation & subtitles: **EBTIHAL SHEDID, AHMED SAID, GHADA EL-SHERBINY**

thanks to:

MOHAMED SLEIMAN, SAKINA ABUSHI, Neuköllner Begegnungsstätte Berlin
e.V., DOA ALY, KHALED SAMY, AHMED EL ATTAR, MOURAD SADEK, HEBA AFIFI

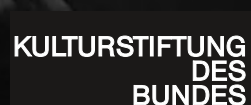
In co-production with:

Festival d'Avignon, Bonlieu Scène nationale Annecy, Festival d'Athènes et Épidaure,
Steirischer Herbst Festival, Graz and Zürcher Theater Spektakel

Funded by

the German Federal Cultural Foundation, Swiss Arts Council Pro Helvetia and the Department of the
Mayor of Berlin – Senate Chancellery – Cultural Affairs

In cooperation with El Sawy Culturewheel, Cairo

The first muezzin was a slave freed because he had such a sweet voice. Until the Fifties blind muezzins often climbed up in minarets to perform the call to prayer (Azhan) towards the four cardinal points. In present-day Cairo most muezzins are employed by the State. They often sleep in the mosque and only seldom visit their families living in the countryside. Apart from calling to prayer they are also frequently the janitors of the house of worship, they lock up the building and organize its cleaning.

Cairo is called the city of the thousand mosques. In reality there are some 30,000 of them. Above the town the cries become one big, manifold layer of sound. This is supposed to change now: The Minister for Religious Affairs is currently introducing the centralized muezzin.

Via one radio station one caller will be heard in all state-owned mosques. This is not the end of diversity in a religious culture but the end of cacophony. And thousands of Egyptian muezzins will be silenced? Four Egyptian muezzins are the main characters in "Radio Muezzin": a blind Qur'an teacher who spends

two hours daily on the mini-bus to get to the mosque; an Egyptian farmer's son and former tank driver who vacuum-cleans the mosque's carpet on a daily basis; an electrician who, after having been a migrant worker in Saudi Arabia and having been involved in a serious accident started to recite the Qur'an by heart, and a former weightlifter and Qur'an-reciting vice champion of the world whose Qur'an cassettes are very popular among taxi drivers. "Radio Muezzin" makes them meet an engineer who learned how to encrypt radio signals at the Aswan High Dam.

In a mosque with carpets and ceiling-fans they all become protagonists in a reconstruction of their life, individual representatives of a religious culture, many facets of which are often being reduced to simple foe images in Europe. Between their words and the video images of their everyday-life new voice images come into being, speaking about the transformation of the call to prayer in the age of its technical reproduction. After three months of research, rehearsals and a try-out in Cairo, "Radio Muezzin" had its world premiere in March 2009 in Berlin where loud calls to prayer are prohibited.

Experimental theater collectives rarely attract much media attention or public acclaim, but Rimini Protokoll is a bit different. By making theater with "real people" in a way that undermines the very idea of specialized acting skills, or of any clear separation between the people on stage and those in the audience, they have garnered a reputation for themselves over the last decade that goes well beyond a narrow artistic coterie. (...) Radio Muezzin comes from this tradition of theater which breaks the boundaries between journalism, performance, political action, and the visual arts. (...)

Rather than lament a vanishing social institution, Radio Muezzin uses the differences between its protagonists to explore the complexity of contemporary Egyptian society. (...) And with that diversity, came tensions, too, which the show seeks to make transparent, rather than conceal. (...) The piece does give a very real insight into how religious institutions, social class and political processes intersect and influence one another in a contemporary Muslim state. And the lessons extend far beyond the banks of the Nile, or the particular dilemmas posed by a specific governmental decree.

Al Masry, Peter Snowdon

Instead of a simplistic story about the struggle between the human voice and technology, therefore, we get a multi-layered reflection on the whole relationship between past and present, faith and modernity, authenticity and mechanical reproduction, the local and the global. And at the heart of that relationship is the most theatrical issue of all: presence.

The fascination of the call to prayer is that, for religious reasons, it has to be performed live and cannot be recorded. Does it matter, the show asks, whether that live performance is delivered by an unseen man in the local mosque singing into a microphone or an unseen man singing into a microphone at a radio station? The strange answer is that it does matter. But to explain why that should be so, we have to fall back on something we experience most directly in the theatre: the individual human presence of the performer. In a crowded city such as Cairo, the calls to prayer come from every direction, forming a cacophony of often dissonant voices of varying quality. The idea of centralising the system is to clean up this mess.

Behind the cacophony, however, are the individual voices. What is present in the air is not just a set of well-known forms, but the kind of personal stories that we hear on Radio Muezzin. Quietly and movingly, the play draws out that idea of the irreducible human presence. As it does so, it becomes even more theatrical for being ever more real.

Irish Times, Fintan O'Toole

Stefan Kaegi / Rimini Protokoll

Stefan Kaegi produces documentary theatre plays, radio shows and works in the urban environment in a diverse range of collaborative partnerships using research, public auditions and conceptual processes, giving voice to 'experts', who are not trained actors but have something to tell.

Kaegi also works together with Helgard Haug and Daniel Wetzel under the label "Rimini Protokoll". Rimini Protokoll's purpose is to take apart the sense of reality and present all its facets from unusual perspectives. In this way the trio of directors reproduced a full session of the German Parliament using 200 citizens from Bonn ("Deutschland 2"). In "Deadline" they presented five experts of the central European way of dying and reconstructed the bankruptcy of the Belgian national airline Sabena in Brussels ("Sabonation"). The latest productions include "Call Cutta in a Box", a one-to-one telephone performance that takes place live from a call centre in India, "100% Berlin", a living arrangement of statistics for 100 citizens on a revolve and "Hauptversammlung" ("Annual General meeting"), a parasitic intervention at a shareholders' meeting at Daimler.

In 2007, Rimini Protokoll was awarded with the Faust prize for theatre, in 2008 with the European prize "New Realities in Theatre" and in 2011 with the silver Lion in the Venice Biennale for performing arts.

Since 2003 Stefan Kaegi and Rimini Protokoll are Artists-in-Residence at HAU / Hebbel am Ufer Berlin.

18.03 / 15:00

18.03 / 19:00

19.03 / 15:00

Tamási Áron Theatre, New Studio

Hungarian Theatre of Cluj

Henrik Ibsen: HEDDA GABLER

Adaptation by Andrei Șerban and Daniela Dima

Hedda Gabler: **KÉZDI IMOLA**

Jörgen Tesman: **BOGDÁN ZSOLT**

Doamna Elvsted: **GYÖRGYJAKAB ENIKŐ / PETHŐ ANIKÓ**

Judgel Brack: **HATHÁZI ANDRÁS**

Ejlert Lövborg: **SZÚCS ERVIN**

Juliane Tesman: **VARGA CSILLA**

Berte: **CSUTAK RÉKA**

directed by: **ANDREI ȘERBAN**

set and costume design:

CARMENCITA BROJBOIU

the director's assistant: **DANIELA DIMA**

dramaturg: **BIRÓ ESZTER**

lights: **MAIER SÁNDOR, NAGY ALPÁR**

sound design: **KEREKES ZSOLT**

stage manager: **KEREZSY IMOLA**

Assistants:

JAMES RUTHERFORD

ALEXANDRU GHERMAN

ALEXANDRA FELSEGHI

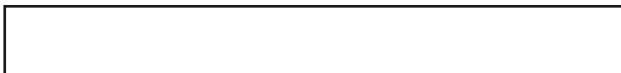
LY GLEESON

ANDA SALTELECHI

Ibsenian characters cannot accept their mediocrity. Hedda, alone, is aware of the lies and hypocrisy of others, but since she does not know herself, she behaves either with aristocratic arrogance, or as a child lost in a world based on false ideals. Hedda gradually retreats into a narcissistic illusion, thinking that she is above everyone else and becoming more and more isolated, incapable of a true relationship.

Reality hits her in the face. She does not try to adapt like the others, but escapes into a secret world of fantasies and illusions, until the whole edifice collapses. Slowly, the exigency of her sincerity, nobility and moral purity disappears and, unlike Nora, Hedda does not have the courage to escape but, in a tragic way, falls into the net that she herself has created.

In a world where everybody talks only about salvation through money, about the fear of losing his or her social status, where love is lacking and conjugal relations are disastrous, where there are no other interests except material ones, nothing is left to the characters but to try to find meaning for their lives in these pseudo-values. In fact, they are mirrors for mankind today, of unfulfilled human potential. The question of the play is: can we live without ideals?

The director does not substitute the original story – the bourgeoisie milieu of the norwegian fin de siècle – with his own, yet he does not stick to it.

The eternal Hedda is disgruntled with the eternal world, an eternal Hedda will devour the man she could have loved, to loose eventually even those things that she had nothing to do with.

Zappe László, Népszabadság

The rigidity of the North is americanized by Șerban in the style of the 1950's movies and middleclass ads from the USA; yet there is a certain Russian stamp, a rather chekhovian one, that transforms Andrei Șerban's performance into a triumph of melancholy and tragical grotesque.

Mesmeea Cuttita

The mesmerizing power of the scenes consists in the details, gestures of the actors, their play and mimic. In one of the episodes, when Brack sneaks into Hedda's life the actors move around turning on and off the veiled lanterns of the saloon. It is just like we'd see the neuron cells in Hedda's mind charging and discharging in response to the impetuses that govern her nature: money, honour, beauty.

Bianca Felseghi, Ora de Știri

Andrei Şerban

A successful theatre and opera director, working in the world's most important cultural centres, Andrei Şerban accepted to return home, after the 1989 events in Romania becoming director of the Bucharest National Theatre.

The Greek Trilogy proved to be a vital dosis of oxygen that resurrected a dying mechanism. But after only three years, for reasons not worth commenting he was forced to resign his position. Yet, he continues his activity in Romania with his Itinerary Academy, a summer workshop series for young actors and students searching for new ways of expression.

Şerban is tenured professor and artistic director of the Hammerstein Center for Theater Studies at New York's Columbia University. He has received many prestigious awards: Tony Award, Drama Desk and Obie Awards, George Abbott Award for his contribution to american theatre, the Elliott Norton Award for excellence and the Robert Brustein award for lifetime achievement. Receiving several UNITER awards for Best Performance of the Year, he is decorated with the National Order „Star of Romania”, he is Doctor Honoris Causa of the Babeş-Bolyai University and of the Art and Design Cluj, and five time nominee of the Russian Golden Mask award.

The Hungarian Theatre of Cluj

Founded in 1792 the Hungarian Theatre of Cluj is the oldest Hungarian theatre company. It functions as a repertory theatre, entirely subsidized by the Romanian Ministry of Culture and National Heritage.

The defining periods of the theatre were shaped by directors of international fame who are considered key figures of Hungarian and European theatre, including Gyula E. Kovács (between 1865–1899), the initiator of the Shakespeare-series, Jenő Janovics (1905–1930), founder of the first Hungarian film studio, and György Harag (1973-1985), a great Maestro of the theatre in Romania.

In 1990 Gábor Tompa was appointed artistic director of the Hungarian Theatre of Cluj. Under his leadership, the theatre has continued Harag's tradition of innovation, based on a repertoire that includes classic masterpieces as well as contemporary plays. During the last 20 years the Hungarian Theatre of Cluj has aligned with the new trends of contemporary theatre and taken its place in the circuit of European theatres. This has been largely due to international co-productions and collaborations with world renowned professionals: directors such as Vlad Mugur, Silviu Purcărete, Andrei Șerban, Mihai Măniuțiu, Victor Ioan Frunză, David Zinder, Dragoș Galgoțiu, Patrick Le Mauff, and Elie Malka.

Since April 2008, the theatre is member of the Union of the Theatres of Europe.

18.03 / 16:00 18.03 / 20:00 Tamási Áron Theatre, Main Hall

Compagnia Sud Costa Occidentale, Teatro Stabile di Napoli
Centro di Ricerca per il Teatro, Théâtre du Rond Point – Paris

Emma Dante: THE SPECTACLES TRILOGY

With

CARMINE MARINGOLA
CLAUDIA BENASSI
STÉPHANIE TAILLANDIER
ONOFRIO ZUMMO
MANUELA LO SICCO
SABINO CIVILLERI

text and direction: EMMA DANTE
set design: EMMA DANTE, CARMINE MARINGOLA
costumes: EMMA DANTE
light design: CRISTINA FRESIA

1. Acquasanta (Holy Water)

A man has anchored himself to the stage, at the prow of an imaginary boat. There he stands. Skilled in working the mechanisms that move this ghostly boat, O'Spicchiato survives the mock storm that he plays out on stage so as to recall the memory of his life as a ship's apprentice. He embarked on a boat at the age of fifteen, and has never stepped off since. He does not believe in land, it is an illusion for him. Below his head hangs the time of memory, thirty countdown timers relentlessly ticking. They ring and then all is silent. The sea stops breathing, and O'Spicchiato remembers the horrible moment of abandonment. One day the boat took up anchor and left without him, leaving him alone and poor on the quayside of a foreign country: the earth.

Emma Dante

2. Il castello della Zisa (The Castle of Zisa)

Nicola has his eyes open but he does not see. He lives in an institute, assisted by two women. The young woman and the older woman, who, between prayers, feed him, wash him, scold him and attempt to animate him with toys, a hula-hoop, throwing balls and balloons. He sits on a little chair, he has been in a catatonic state ever since the day, when as a child, he was wrenched from his aunt's house, in the popular area of La Zisa, where he was living in front of a fabulous castle... his childhood, his carefree days, are locked up in this castle. From morning to evening, he spent his time counting the devils perched on the roof and defending this castle that turned silver in the night, with all the little stars making a crown upon it.

Emma Dante

3. Ballarini (The Dancers)

In a room, an old woman is bending over an open chest. She stands, holding an electric plug and socket in her hands and as soon as she connects them the firmament lights up above her head. From another chest, an old man appears, looking towards her and smiling lovingly. He walks closer. She helps him to put on the dinner jacket that she takes from the chest. They dance. To the sound of nostalgic songs they celebrate the beginning of a new year, dancing backwards their love story.

Emma Dante

A world of marginal people poor, sick, old characters that can always be found in the Palermitan director's theatre, even though this time she seems to yield to the desire for tenderness, almost joy.

Paolo Cervone, Corriere della sera

Theatre, dance, music, songs and various dialects compose the Spectacles Trilogy that the Palermitan director Emma Dante dedicates to old, sick and lonely people. Sounds like a poetic admonishment.

Rodolfo Di Giammarco - La Repubblica

Emma Dante

Born in 1967 in Italy, Emma Dante first studied theatre at the Teatès School directed by Michele Perriera, and then graduated at the Accademy of Dramatic Arts Silvio d'Amico of Roma in 1990. She begins her artistic career as a theatre, cinema and television actress, travelling all over Italy, and working under the direction of several major theatre directors and film makers such as Roberto Guicciardini, Andrea Camilleri, Gabriele Vacis, Davide Iodice, Aurelio Grimaldi, Nanni Loy, Francesco Martinetti, Vittorio Gassman, Valeria Moriconi and Marcello Mastroianni. From 1993 to 1995, she is part of the Gruppo della Rocca, then she funds in 1999 her own theatre company Sud Costa Occidentale for which she is the artistic director, playwright and director.

Based in Palermo, the Sud Costa Occidentale company is composed of actors from varied horizons and focuses its exploration on the actor's work.

Emma Dante wrote and directed for the company: *Il Sortilegio* (2000), *Odissea* (2000), *Insulti* (2000), *La principessa sul pisello* (2000), *Il filo di Penelope* (2000), *L'arringa* (2000), *La favola di Farruscad e Cherastani*, (2001), *mPalermu*, which won the Premio Scenario 2001 and the premio Ubu for best new Italian play for 2002, followed by *Carnezzzeria* in 2002, to win again the Ubu award for best new Italian play in 2003, touring with *mPalermu* in Italy, Europe and South America.

In 2001, Emma Dante obtained the Lo Straniero award, in the emerging young directors category. In 2004 she is awarded the Donnadiscena prize and the Gassman prize in the best Italian director category.

Emma Dante also directed *La Scimia* (2004) *Vita mia* (2004), *Mishelle di Sant'Oliva* (2005). In 2006, she directed *Cani di Bancata* and *Il Festino* in 2007.

Recently, Emma Dante directed *Le pulle* (2009) which toured in Italy, France and Europe, and later on in that year she inaugurated the Scala season in Milan with the direction of *Carmen* by Bizet with Daniel Barenboim.

La trilogia degli occhiali, first opened in January 2011 in Naples is her newest piece, currently on tour in Italy and Europe.

19.03. /19:00 20.03. 16:00 Cultural Centre

Marilyn: **SANDRA KORZENIAK**
 Paula: **KATARZYNA FIGURA**
 Andre: **PIOTR SKIBA**
 Greenson: **WŁADYSŁAW KOWALSKI**
 Francesco: **MARCIN BOSAK**
 The Anthropologist: **HENRYK NIEBUDEK**
 Salzman: **AGNIESZKA WOSIŃSKA**
 The Greatm Magus: **PAWEŁ MIŚKIEWICZ**
 Caruso: **AGNIESZKA ROSZKOWSKA**
 The director: **KRZYSZTOF DRACZ**
 Gabriel Balthasar: **ANDRZEJ SZEREMETA**
 The Cinematographer: **MARCIN TYROL**
 The Adepts: **ADAM GRACZYK,**
MAŁGORZATA MAŚLANKA,
JOLANTA OLSZEWSKA
 Grid: **MAREK LISIK**

Teatr Dramatyczny, Warsaw

PERSONA. MARILYN

musicians:

MAGDALENA BOJANOWICZ (cello)
ANNA SIKORZAK-OLEK (harp)
BARBARA SKOCZYŃSKA (percussion instruments)
DARIUSZ POGŁUD (double bass)
KRZYSZTOF ZBIJOWSKI (clarinet)
 saund design: **ANDRZEJ BRZOSKA**

text and direction: **KRYSTIAN LUPA**

stage design: **KRYSTIAN LUPA**

music: **PAWEŁ SZYMAŃSKI**

costume design: **PIOTR SKIBA**

dramaturgy assistant: **MARCIN ZAWADA**

video: **JAN PRZYŁUSKI**

photography: **KATARZYNA PAŁETKO**

special effects: **PIOTR KRZYCZMONIK**

production: **MAŁGORZATA CICHULSKA**

assistant director: **KATARZYNA KALWAT**

stage design assistant: **JAN POLIVKA**

light engineers:

KRZYSZTOF SOLCZYŃSKI, RAFAŁ RUDKOWSKI

sound engineer: **PIOTR MASTALERSKI**

stage manager: **TOMASZ KAROLAK**

prompter: **JAGA DOLIŃSKA, KRZYSZTOF SIEROCIŃSKI**

"Andy Warhol said that his films were about personality – not the history or the fate of individuals, but personality in all its ineffability – so when your subject is a person, it's better to watch than to tell stories. Three fantasies about three characters (Gurdjieff, Marilyn Monroe, Simone Weil) are an attempt to follow that lead. They are not stories, but situations in which personality becomes manifest and might intersect with the personality of the actor who enters into a personal, almost intimate relation with it: into a fantastic and risky experiment of transference. Personality is not merely the character of an individual, but also that individual's radical longing, his or her unfulfilled yet potential persona; personality is also a matter of autosuggestion and self-deceit, as well as a myth that sometimes erupts among others. For all their differences, all three individuals shared a desire to transcend boundaries, and – for all their incompatibility – there can only be one, eternally human, vision of transgression."

Krystian Lupa

Teatr Dramatyczny, Warsaw

The Dramatyczny Theatre was established in 1949. Since then it has attracted the most talented actors and directors who staged classical plays of Shakespeare, Ibsen or Chekhov, but also contemporary Polish playwrights, such as Różewicz or Gombrowicz. The theatre has never avoided political involvement that was reflected not only in its meaningful location but also its repertoire that touched upon current issues discussed in the public debate.

The theatre has recently become open to artistic experimentation. The idea is expressed in two festivals. One of them *Odkryte/Zakryte* (Sealed/ Revealed) explored the potential of new places within the historical building of the theatre used as performative areas. The other one is the International Festival *Warszawa Centralna* with its first edition called „*Stygmaty ciała*” (Stigmata of the Flesh), where performances of different aesthetic and formal approaches presented various aspects of the body understood as the clash of a private and public sphere, and as a place where both oppressive culture and freedom appears.

The theatre runs educational programs aimed at developing imagination and opening to new opportunities of the theatre, such as lectures, workshops and meetings. There is also a project called „*Młoda scena*” (Young Stage) devoted to young audience, where performances of young artists are staged.

Krystian Lupa

Krystian Lupa (b. 1943) studied physics, painting, graphics as well as film and drama direction. Lupa made his professional theatre debut in 1976 at the Teatr J. Slowacki Theatre in Cracow. While working in the C. K. Norwid Theatre in Jelenia Gora, Lupa, fascinated with Witkacy and Jungian psychoanalysis, gathered a group of young actors with whom he explored theatre's perceptive abilities.

In the late 80s Lupa moved to Cracow for good. He started working for Stary Teatr (The Old Theatre), introducing adaptations of German and Russian literature classics: Rilke, Musil, Dostoyevsky. His artistic attitude elicits enthusiastic responses, both in Poland and abroad.

Next subject that draws the director's attention are artists and all hoaxes and lies that life confronts them with. Thomas Bernhard's prose significantly inspires Lupa, who stages his novels and dramas in Cracow, Wrocław and in Teatr Dramatyczny in Warsaw.

He keeps on exploring problems and myths connected with spiritual development of the human being, staging Chekhov, Gorky and contemporary literature – Dea Loher, Werner Schwab.

In his latest performances: *FACTORY 2* at Cracow's Stary and *PERSONA. MARILYN* at Teatr Dramatyczny, Lupa concentrates on the issue of artist's identity.

One of the most outstanding theatre directors Poland has today, his work beeing awarded many prizes both in Poland and abroad, Lupa is the laureate of the Europa Theatre Award in 2009.

Krystian Lupa is the author of a collection of sketches titled *“Utopia i jej mieszkańcy”* (Utopia and Its Inhabitants) and two volumes of prose – *“Labirynt”* (Labyrinth - 2001) and *“Podglądanie”* (Spying - 2003).

20.03, 20:00, Tamási Áron Theatre, Main Hall
Mecklenburgisches Staatstheater Schwerin

Gerhart Hauptmann: THE BEAVER COAT

Von Wehrhahn: **JAKOB KRAZE**
Krüger: **KLAUS BIELIGK**
Fleischer: **MARCEL RODRIGUEZ**
Motes: **RÜDIGER DAAS**
Motesné: **LUCIE TEISINGEROVA**
Wolffné: **BRIGITTE PETERS**
Julius Wolff: **STÉPHANE MAEDER**
Leontine: **SONJA ISEMER**
Adelheit: **ISA WEIß**
Wulkow: **ANDREAS LEMBCKE**
Glasenapp: **JOHANN ZÜRNER**
Mitteldorf: **ÖZGÜR PLATTE**

director and set design:
HERBERT FRITSCH
Costume design: **BETTINA LAUER**
dramaturgy: **RALPH REICHEL**

At the outskirts of Berlin Lady Wolff has bought herself and her family- her husband and two grown-up daughters – a house. On debt, of course. And she will use any means she comes upon in order to get rid of the weight of the loan they took: be it selling of a poached roebuck, wood-theft or stealing a valuable coat. These petty acts however, go on unnoticed by the police, interested only in discovering and deactivating sinister people and elements hostile to the government. Like Doctor Fleischer, a private teacher who draws suspicion over himself by receiving twenty various newspapers and meeting with intellectuals at his home.

Gerhart Hauptmann's naturalistic thief-comedy is one of the most popular play of German stages. Its story, "happening somewhere in Berlin, sometime in the late 1880-s", is based upon moments from Hauptmann's life from the time when he was watched by police due to alleged "social-democratic deviances". The comedy, first presented in 1893, with its theme spanning between criticism towards the social establishment and the life of petty thieves, the fear of a created enemy and the life of petty bums is a stunningly contemporary text.

The performance has been selected to the programme of the 2011 Theatertreffen.

Shrill, colourful, aggressive - with this vividness and passion, theatre really has a future.

Gerhart Hauptmann would be surely surprised that a whole ensemble starts the performance with a roared "Jawoll, Herr Hauptmann!" or declaim his stage direction so dearly sympathetic.

It seems like the figures of Georg Grosz' severest caricatures are getting alive. Now they dash over the stage with a fevered temper, being loud painted and costumed. They play a wild anarchistic, bitter funny and social sharp-eyed theatre between absurdity and farce.

Dietrich Pätzold - Ostseezeitung

Without lying, cheating and stealing, no-one will get very far. But nobody is as expert in these core skills of illegality as Mother Wolffen. The protagonist of Hauptmann's comedy is willing to exploit all forms of delinquency in order to guarantee the survival of herself and her brood. Herbert Fritsch directs these little people's battle for survival in a manner far removed from social kitsch. Hauptmann's characters become a chamber of horrors practicing the fundamentals of evil at breakneck speed. And Fritsch goes further to deconstruct both the author and the authority of the state in his play with anarchic fervour. This pacy and exaggerated evening is a declaration of war on naturalism and on authorities of all kinds. Herbert Fritsch and the Schwerin company bring out the worst in people. And the best. And they also present one of the funniest theatre performances of the year.

Ellinor Landmann – www.berlinerfestspiele.de

Herbert Fritsch

Herbert Fritsch trained as an actor at the Otto Falckenberg Schule in Munich. He subsequently performed at a number of major theatres in Germany and abroad. He has been a company member at theatres including Düsseldorfer Schauspielhaus and the Berlin Volksbühne.

At the same time Fritsch has pursued a parallel career as a media artist, developing a patented photographic technique of three dimensional analogue distortion, and exhibiting numerous photographic and digitally animated works in Germany and Switzerland. He began working on art films in the 1980s. The links between a range of arts and media in Fritsch's work has become increasingly apparent and visibly more intense. Since 2000 these have all come together in his intermedia art project '*hamlet_X*'. Fritsch works here as an actor, film and theatre director, author, performer, photographer and graphic artist.

Herbert Fritsch lives in Berlin and works at a number of German-speaking theatres: Staatstheater Wiesbaden, Kulturinsel Halle, Luzerner Theater and Komische Oper Berlin.

In spring 2009 he was awarded the Gordana-Kosanovic-Preis in Mulheim for his "occasionally fearsome anger of his playing" and his "craft which is never smooth and always searching for perfection."

Mecklenburgisches Staatstheater Schwerin

The Mecklenburg State Theatre is the principal theatre of Schwerin in Germany. Its main theatre (or Grosses Haus) seats 650 people and is used for the performance of plays, opera, musical theatre and ballet. Designed by Georg Daniel, it was built between 1883 and 1886 after the previous theatre had been destroyed by fire in 1882. The theatre was inaugurated on 3rd of October 1886 with a performance of Gluck's *Iphigénie en Aulide* with Marie Wittich in the title role. The complex also includes the State Museum in Schwerin (Staatliches Museum Schwerin) and a 240 seat concert hall, now used for performances of chamber works.

All theatres were closed for the Autumn season of 1944, with the staff drafted wherever possible. By German WW2 standard, wartime casualties and destruction by bombing in Schwerin were small, in spite of nightly RAF raids and the droning of massive bomber pulks as silver specks on the sky during the day on their way to Berlin. Americans were the first to enter the town in the spring of 1945, handing it over to the British until the Russians arrived. These ordered the immediate reopening of the theatre, taking great interest in light operas and operettas as an art they very much appreciated, but until then out of their reach in most parts of Stalin's Soviet Union.

In the immediate years to follow, there was a gradual exodus of key staff to the West, where few found equivalent employment. The ensuing vacancies provided new chances for many musicians, who were prepared to stay in East Germany, to gain important positions there in their later careers.

Cast:
BAKSA IMRE, BARABÁS RICHÁRD,
BÁNKI GERGELY, DRÁGA DIÁNA,
FRIEDENTHÁL ZOLTÁN,
FÖLDI ÁDÁM, HERCZEG TAMÁS,
KISS DIÁNA MAGDOLNA, MÁTHÉ ZSOLT,
SZILÁGYI KATALIN,
TAKÁCS NÓRA DIÁNA, TERHES SÁNDOR

Directed by: **POLGÁR CSABA**
textbook: **GÁSPÁR ILDIKÓ, BÁNKI GERGŐ**
musical director: **Matkó Tamás**
set and costume design: **IZSÁK LILI, BORÓVI DÁNIEL**
sound-lights: **REMBECZKI JÁNOS**

*The performance contains texts by
W. Shakespeare, B. Brecht, H. von Kleist
as well as excerpts from works of Cat Stevens,
C. Monteverdi, Bródy János, J. F. Handel,
J. Blitheman and Amanda Lear.*

21.03 / 17:00

21.03 / 20:00

Chamber Hall

KORIJOLÁNUSZ

HOPPart, Budapest

based upon Coriolanus by Shakespeare

Hoppart's Coriolanus is a Hungarian performance. And we are playing its leading roles. All of us, Romans. I mean Hungarians. Those who experienced socialism in their childhood. Those who took the opportunity risen by the change of the regime and became politicians. Those who believed back in '89 that from that time on everything will be different. Those who have learned since then the most shameless cynicism of making others believe that everything will indeed be different from now on. We need Coriolans, who do the dirty job for us. And when we don't need them anymore, there is no need for them indeed.

Coriolanus does not understand what democracy stands for. It is not made up for him. Because democracy does not bear heroes.

But what is in fact democracy? This is what we, Hungarians, have been seeking for the last twenty years. And yet we are unable to come to an agreement with our neighbours regarding the mending of the common roof. Let it be taken care of by the man who is bothered by the rain.

Hungarian Theatre Critics' Award 2011: „Best Independent Performance“

Polgár makes multiple use of the sluggish gesture of turning his actors to address directly the audience. Yet there is no laziness in any solution fueled by a most living content. It is not the actor's gaze seeking the viewer's eyes. These are conscious citizens, here to warn the citizens seated in the auditorium not to be unsuspicious, not to fall for bluffs. Warning us to be aware. And first of all, to think. Living eyes are lighting this performance of Coriolanus. Not the glassy eyes of the average theatremaker. Not sleepy from routine. No dead windows. Through their eyes we can look into a new world.

MGP, www.szinhas.hu

Through the whole performance, these young men talk and play about what's happening around us these days, the most fitting mission contemporary theatre can ever assume.

What's happening in Coriolanus's Rome? People eat, sleep, pay taxes, demand cheaper bread, and of course, a stronger currency, a lower rate of interest, they shout slogans, they hate their neighbours and they fall for all kinds of political eye-wash. No doubt, it is just like in Hungary in October 2010 ..."

Markó Róbert, www.szinhas.net

1. The members of HOPPart went to Tamás Ascher's and Eszter Novák's class at the University of Theatre and Film, Budapest. They graduated from the first class specialised in musical acting. When the time came to split, circumstances dictated that they didn't: „let's all stay together” , they thought, and so they did.

2. As we all know, most territories of the musical theatre are occupied by the entertainment industry. In contrast, HOPPart represents an alternative style in musical theatre unheard of in Hungary, even among independent theatrical companies.

3. Every member of the company is a professional actor, singer, and multi-instrumentalist. They do everything, including accompanying themselves. Due to their bold humour it is impossible not to draw an analogy between them, Amanda Lear and Shakespeare, but they aren't afraid to include baroque choral music in their performances, experimenting with mashups or giving an opera-

esque impression, sometimes ending up in the genre of rock, or even electro.

Their versatility shows not only in their skills, but also in their taste. Nothing exemplifies this better than having in their repertoire both *Chicago*, a genuine musical play by Kander, Ebb and Fosse with the well-known, catchy songs, and *Korijolánusz* (Coriolanus), an unbelievably prosaic tragedy by William Shakespeare, a stage adaptation of the classic first episode of the *Die Hard* series entitled *Halálkemény* (Our Diehard), and their own *Eljövök érted - A kezdet* (I'll Be There For You – The Prequel) which fuses sitcom with contemporary opera.

There's a real sense of community in HOPPart's productions. We're talking about an experienced bunch who have been working together for a long time. They reflect a sense of togetherness every viewer would like to be part of and, for a few hours they sure can be.

22.03 20:00 Tamási Áron Theatre, Main Hall

Friedrich Dürrenmatt: KING JOHN

Örkény István Theatre, Budapest

From Shakespeare's play

Hungarian translation: GÖRGEY GÁBOR

John Plantagenet, King of England: **DEBRECZENY CSABA**
 Queen Eleonor, mother of the King: **POGÁNY JUDIT**
 Isabela of Angoulême, wife of the King: **TAKÁCS NÓRA DIÁNA**
 Blanche of Castile, niece of the King: **SZANDTNER ANNA**
 Plantagenet Arthur, nephew to the king: **XXX**
 Constantia, his siter in law: **FÜR ANIKÓ**
 Philip Falconbridge, the bastard: **POLGÁR CSABA**
 Robert Falconbridge, the bastard's brother: **FICZA ISTVÁN**
 Philip II. King of France: **GÁLFFI LÁSZLÓ**
 Louis, the dauphin: **FICZA ISTVÁN**
 Leopold, Prince of Austria: **CSUJA IMRE**
 Pandulpho, cardinal, archbishop of Milano,
 legate of Pope Innocent III.: **MÁCSAI PÁL**
 the Count of Pembroke, Chauncellor: **MÁTHÉ ZSOLT**
 Chatillon, King Philip's emissary: **MÁTHÉ ZSOLT**
 Lord Bigot: **TAKÁCS NÓRA DIÁNA**
 Lord Essex: **POGÁNY JUDIT**
 Lord Salisbury: **FÜR ANIKÓ**
 monks, hangmans, citizens:
CSIRÉ ZOLTÁN, ELM ZOLTÁN,
KOCSÁN BÁLINT, KÓNYA JÓZSEF, TÓTH CSABA

set design: **BAGOSSY LEVENTE**

costume design: **IGNJATOVIC KRISTINA**

dramaturgy: **GÁSPÁR ILDIKÓ**

directed by: **BAGOSSY LÁSZLÓ**

prompter: **KANIZSAY ZITA**

stage manager: **BERTA TAMÁS GERGELY**

assistant: **ÉRDI ARIADNE**

Hungarian Theater Critics' Award, Best direction, 2011

KING JOHN:

Let it be war, if war is what you ask for.

KING PHILIP:

Peace, if England demands peace.

Two superpowers measure their forces: England and France. The Shakespearean chronicle in Dürrenmatt's ironic transscript reveals the dramaturgy of contemporary games of political power. His heroes do not think on a century-wide horizon; they are politicians using short-term tactics to remain players in their puny games. The verse chronicle becomes a comedy. And what remains when all battles, royal marriages, promises, laws, handshakes and treaties are gone: a sober and even more desperate future.

KING JOHN:

Philip of France! We, in our kingly shape
shall be there in the battle, looking for you,
where brave men fight brave men!

KING PHILIP

John, you are offended?

Me? In battle? A battle is always disgusting!

This paraphrase of a chronicle play has become a bitter satirical comedy performed by the Örkény Theatre's company. Bagossy achieves to induce a disgust in us towards all kinds of saviours that present themselves to a nation. What we learn from the rivalry of kings John and Philip is that any political colour, any flag starting a debate over our heads is only interested in the power they aim to achieve and the loot they hope to bag.

Bedő J. István olvassbele.hu

While we guffaw upon what we see on stage we start to realize what vulnerable, miserable and petty bastards we all are. The Örkény Theatre's performance faces us with a distorted mirror of a rare accuracy. There is no direct link to our time, no puns that adress the present: just a satire based on a 13th century story, with subtle rhymes to the time we live in. What we see is disappointing, even crushing. I do feel inclined to some lethargic despair. Yet, I am glad to have witnessed such a great performance.

Bóta Gábor Népszava

Bagossy László

Bagossy László (b. 1967) writer, theatre director awarded with the Jászai Mari award by the Hungarian Ministry of Culture.

He graduates high school in 1985 in Pécs. In 1991 he graduates at the faculty of literature and arts history at the Janus Pannonius University in Pécs. Since 1984 he is publishing poetry and literary review in the *Forrás*, *Alföld* and *Jelenkor* reviews. Starting with 1990 he studies theatre directing at the Budapest University of Theatre and Cinema, attending Gábor Székely's directing class, from which he graduates in 1995. Between 1995 and 2011 he works as a freelance theatre director, directing at theatres in Szolnok, Nyíregyháza, Kecskemét, Tatabánya, Eger, Pécs, Szeged, Budapest and Stuttgart. Since 2011 he is a leading teacher of acting at the Budapest University of Theatre and Cinema.

His *King John* won the 2011 Critics' Award for best director.

Örkény István Theatre

Örkény Theatre is a very young theatre in the heart of Budapest. Formerly the studio of the Madách Theatre, a large house with a commercial repertory on the Grand Boulevard, Örkény won its independence as a fairly small theatre in 2004 and has been led since 2001 by the acclaimed actor-director Pál Mácsai (b. 1961).

A medium-sized company of 17 actors, Örkény boasts around 30 shows a month with no premiere and 25 when a new show is opening.

New Hungarian plays are of crucial importance to this theatre: István Tasnádi's hilarious award-winning comedy in verses, *Finito* and Lajos Parti Nagy's modern classic, *Ibusár* about the railway ticket-selling girl who dreams of an operetta life are two of the most popular shows in the repertory.

New international plays also play a central role in the Örkény's repertory. Productions of the past few years include texts by Roland Schimmelpfennig, Martin McDonagh, Nikolay Kolyada and Irmgard Kaun.

23.03/16:00 Tamási Áron Theatre, Main Hall
(studio performance)

Andrei Mureșanu Theatre, Sfântu Gheorghe

FIRST YOU'RE BORN

Translated by: CARMIEN VIOREANU

Lili - **FATMA MOHAMED**

Pipi - **CLAUDIA ARDELEAN**

Nymse – **ELENA POPA**

Toader - **DANIEL RIZEA**

Viktor - **SEBASTIAN MARINA**

Axel – **CEZAR ANTAL**

Viktor' sister – **IOANA ALEXANDRINA COSTEA**

adapted and directed by: **RADU AFRIM**

scenography: **CRISTINA MILEA**

choreography: **FATMA MOHAMED**

Lili and Pipi, two sisters who, for fear of the outer world, but also as a principle, never go too far from home; Viktor, perpetually tortured by a terrible headache; Axel, a pessimist, afraid that he will disappear; Nymse, who does not understand why there are so many ways to love, but eventually will be persuaded by Toader that each of us is connected by thousands of threads to another human being...

Bizarre, impatient, misunderstood and misunderstanding, the characters invented by the Danish author Line Knutzon, who is also an actress, play a melancholic comedy full of color and zest, in which questions about love and loneliness do not always find answers, but throw us into a quest – a dangerous, yet thrilling game. A fairy play, a poem play.

23.03. /18:30 Cultural Centre
Csiky Gergely Theatre, Timișoara

Tom Stoppard: ROSENCRANTZ AND GUILDENSTERN ARE DEAD

Rosencrantz: **KATONA LÁSZLÓ**
Guildenstern: **BALÁZS ATTILA**
Actor: **BANDI ANDRÁS ZSOLT**
Alfred: **PÁLL GECSE ÁKOS**
Tragedians: **BONCZIDAI DEZSŐ,
VASS RICHÁRD, TAR MÓNICA, NAGY SÁNDOR**
Prompter: **CZUMBIL MARIKA**
Hamlet: **FARAGÓ ZÉNÓ**
Ophelia: **SZÜCS NOÉMI / BORBÉLY B. EMILIA**
Claudius: **KISS ATTILA**
Gertrud: **SZILÁGYI ÁGOTA**
Polonius: **KÁRDOŠ M. RÓBERT**
Horatio: **ASZALOS GÉZA**
Fortinbras: **KOCSÁRDI LEVENTE**
Osrick: **PÁLL ANIKÓ KATALIN**
Laertes: **LŐRINCZ RITA**
Figurants: **JIVOIN ILIE,
POLONIC CRISTIAN, LUKÁCS IMRE**

members of the orchestra:
**SORINA ANGHELESCU,
RADU GUȚI, CĂLIN NANU**

set and costume designer's assistant:
ALBERT ALPÁR, SZEKERES BERNADETTE
dramaturg: **GYULAY ESZTER**
music: **CÁRI TIBOR**
set and costume design: **ADRIANA GRAND**
directed by: **VICTOR IOAN FRUNZĂ**
*UNITER Award for Best Performance 2009,
Best Performance and Best Actor (Katona László)
at the 5th Interethnic Theatre Festival, Arad, 2010*

How to experience your guilt? How to play heads or tails and lose your life? How to become nobody? Two episodic characters in main roles: Ros and Guil. They do not know who they are. They are part of a story they don't understand. They find themselves in the middle of events they have no connection with, and which swallows them. Philosophical-tragic farce about two secondary Shakespearean characters. A blend of comedy and life-philosophy.

The performance was presented at the Esztergom Summer Festival (2010), the Gyula International Shakespeare Festival (2010), and at the No Border Theatre Festival in Budapest (2011).

Impressive in everything: its foundation of ideas, philosophical layers, coherence and the authenticity of the director's vision - yes, „Rosencrantz and Guildenstern are dead” is one of the most authentic performances I have seen lately - through its ingenious set of design solutions, its unity and the quality of acting. At the same time, the performance is a monumental construction. This monumentality is not at all achieved through excessive elements of setting. It is even shocking to see how few "physical" elements are on the stage; their number increases, but in no way in excess, in the last part of the show.

Mircea Morariu, Teatrul azi

25.03./17:00 Tamási Áron Theatre,
Main Hall (studio performance)

Tamási Áron Theatre, Sfântu Gheorghe

William Shakespeare: THE MERCHANT OF VENICE

Hungarian translation by: Vas István

Duke of Venice: **NEMES LEVENTE**
Antonio, a merchant of venice: **MÁTRAY LÁSZLÓ**
Bassanio: **KOLCSÁR JÓZSEF**
Gratiano: **DIÓSZEGI ATTILA**
Salarino: **MÁRTON LÓRÁNT**
Salanio: **NAGY KOPECZKY KÁLMÁN**
Lorenzo, in love with jessica: **NAGY ALFRÉD**
Launcelot Gobbo, Shylock's servant: **ERDEI GÁBOR**
Old Gobbo, father of Launcelot: **KŐMÍVES MIHÁLY**
Shylock, a rich Jew: **SZAKÁCS LÁSZLÓ**
Tubal, a Jew, Shylock's friend: **NAGY LÁZÁR JÓZSEF**
Portia, a rich heiress: **KICSID GIZELLA**
Nerissa, Portia's servant: **GAJZÁGÓ ZSUZSA**
Jessica, daughter of Shylock: **SZALMA HAJNALKA**
Prince of Morocco: **PÁLFFY TIBOR**
Prince of Aragon: **PÁLFFY TIBOR**

Collaborators:
SZILÁGYI ZSOLT (singer),
BOLDIZSÁR SZABOLCS (flute)

directed by: **BOCSÁRDI LÁSZLÓ**
dramaturgy assistant: **CZEGŐ CSONGOR**
set design: **BARTHA JÓZSEF**
costume design: **DOBRE KÓTHAY JUDIT**
music conductor: **INCZE G. KATALIN**
lighting consultant: **BÁNYAI TAMÁS**
stage manager: **V. BARTHA EDIT**
prompter: **MÁTHÉ MÁRIA MAGDOLNA**

„The central problem is neither antisemitism nor antifeminism but both are present as recurring motives along the play, together with other controversies of the present time. How to react to those different from us? Should we trust the justice system or not? Should we trust women or not? Where does money come from, how is it useful to us?...”, writes literary historian Géher István about *The Merchant of Venice*.

The critic Mircea Morariu wrote about the production: „...although intended as a performance of the play, not of its bibliography the Tamási Áron Theatre's *The Merchant of Venice* demonstrates the reality that yes, our Shakespeare is much richer than that of his time.”

27.03. /17:00

Cultural Centre, Lajtha László Hall

M Studio, Sfântu Gheorghe

OTHELLO AND HIS BELOVED DESDEMONA

based on William Shakespeare's play
a tragicomedy in times of crisis

Othello: **ANDRÁS GYÖRGYJAKAB**
Desdemona, Othello's wife: **ENIKŐ GYÖRGYJAKAB**
The three Iago-s: **PÉTER DÁVID,**
ATTILA NAGY, LÁSZLÓ SZEKRÉNYES
Emilia: **EMÍLIA POLGÁR**
Man: **LÁSZLÓ BAIKÓ**
Woman: **ESZTER NAGY**

Directed by: **MIHAI MĂNIUȚIU**
Script: **MIHAI MĂNIUȚIU**
Choreography: **PÉTER URAY**
Dramaturgy: **IMOLA MÁRTON**
Set design: **ADRIAN DAMIAN**
Music: **ȘERBAN URSACHI**

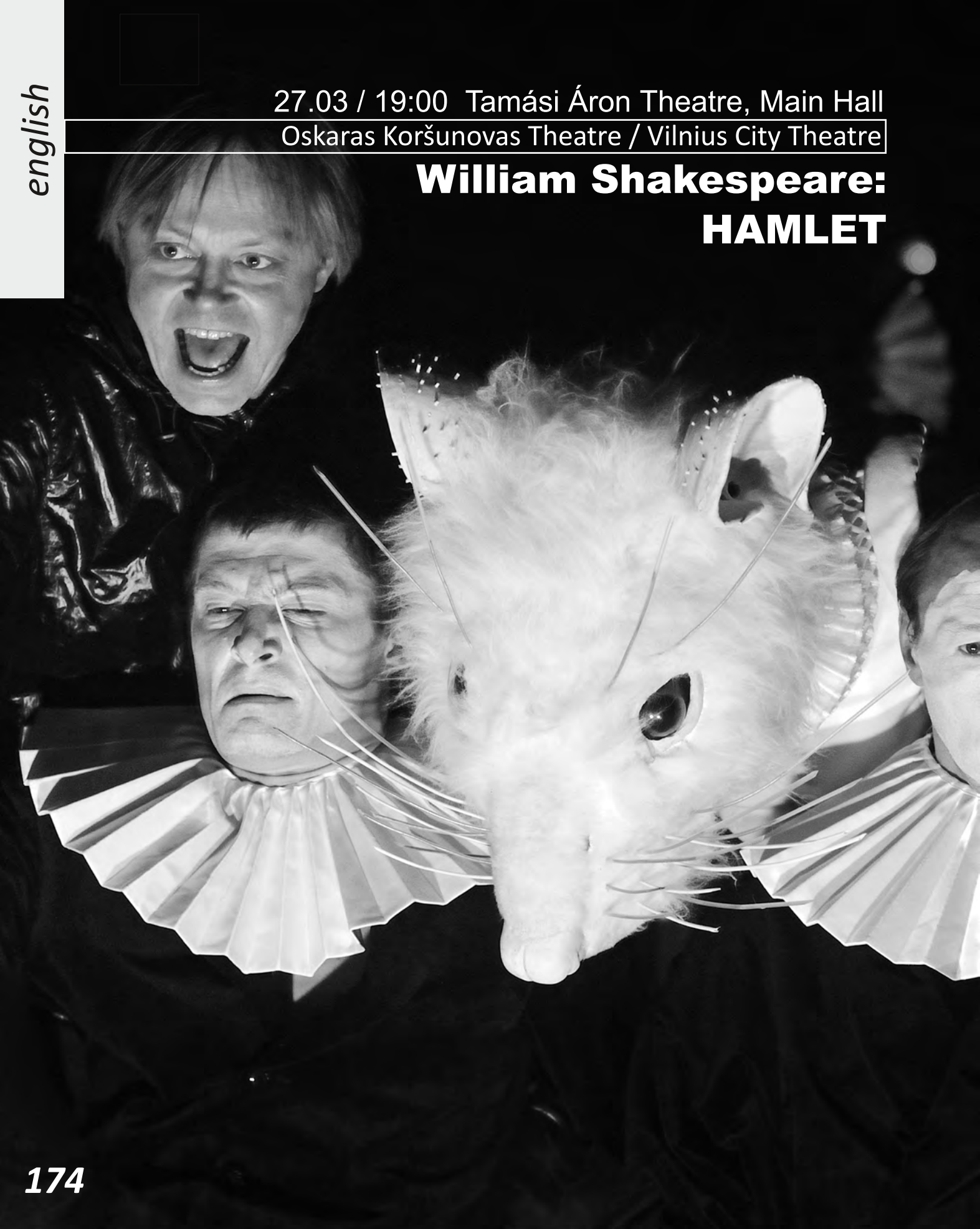

I wanted to create a show, together with Péter Uray and the brilliant company of M Studio, in which tragedy and comedy are not exclusive, but on the contrary – they attract each other. A play in which comedy induces tragedy, and the tragedy has profound burlesque resonances. Like in Shakespeare. Like in the silent comedies. We wanted to create a show, in which we ask ourselves: what is true and what is illusion in love; a show that searches for the excitement in the unexpected twists, in which the truth turns into a lie, and the lie into the truth. A show about the transformation of a burning passion into its contrary (both absurd and terrible): into blind jealousy. A show about any of us – in a time of crisis. A show in which laughter goes hand in hand with sorrow.

Mihai Măniuțiu

27.03 / 19:00 Tamási Áron Theatre, Main Hall
Oskaras Koršunovas Theatre / Vilnius City Theatre

William Shakespeare: HAMLET

Bernardo, Rosencrantz, Gravedigger:
TOMAS ZAIBUS
Horatio, Norwegian captain, Fortinbras:
JULIUS ZALAKEVICIUS
King Claudius, Ghost:
DAINIUS GAVENONIS
Laertes: **DARIUS GUMAUSKAS**
Marcellus, Guildenstern, Gravedigger:
GIEDRIUS SAVICKAS
Ophelia: **RASA SAMUOLYTE**
Polonius: **VAIDOTAS MARTINAITIS**
Hamlet: **DARIUS MESKAUSKAS**
Queen Gertrude: **NELE SAVICENKO**

director and set designer:
OSKARAS KORŠUNOVAS
costume and set designer:
AGNĖ KUZMICKAITĖ
composer: **ANTANAS JASENKA**

Touring manager: **AUDRA ZUKAITYTE**

co-producers:
European Capital of Culture Stavanger 2008 (Norway)
European Capital of Culture Vilnius 2009 (Lithuania)
Ministry of Culture of the Republic of Lithuania

“We're in acute need of self-analysis, in order to understand our environment and the decisions we make about living. We may even need to nurture a certain 'paranoia' in ourselves, in order to protect ourselves from making fundamental errors in understanding the world. We need to overcome the calm that surrounds us, we need to learn and relearn that it's an illusion.

That's why Hamlet is the most topical play for our times. The Hamlet question seems absurd to us at first. Our existence is so comfortable, and the future seems almost guaranteed. But actually the future is to be found inside each of us, and not in political slogans or commercial advertising. We need to tear the veil that hides life from us, we need to rip up our supposedly safe existence. Security can be very dangerous.”

Director Oskaras Korsunovas

The director transforms the archetypal meanings and optical power of the mirror into the poetics of mystery, metaphysics of reflection, and existential horror. But, at the same time, he creates a network of associations, which engages (or not) the audience's imagination and memory, which remembers (or not) Shakespeare's words about theatre and mirrors, and is aware (or not) of the delicacy of the magical line between theater and life, as Life and Theatre are mirror images of each other.

Ramune Marcinkeviciute – Kultūros barai

And Hamlet will say “The purpose of playing, whose end, both at the first and now, was and is, to hold, as 'twere, the mirror up to nature.”

But nature is us. And one should hold the mirror up to oneself. There is no external evil. It lies in our souls. (...) Oskaras Koršunovas sensed the state of this era like a sensitive seismograph. He's understood: reality no longer exists. There are only its fragments reflected in numerous make-up mirrors. And there's also the artist (the actor, director, the Danish prince), unsuccessfully trying to connect the pieces in order to make a single image; desperately asking each of the fragments: “Who are you?” and receiving no response. And the rest is silence.

Marina Davydova – Izvestija.ru

Oskaras Koršunovas

Born in 1969 in Vilnius. In 1993 graduated Lithuanian Music Academy, theatre directing (under direction of Jonas Vaitkus). His first performances, created while yet studying - a trilogy based on works of early 20th century Russian avantguardists Daniil Kharms and Aleksander Vvedensky won acknowledgement in Lithuania and abroad. These performances explored total absurdity of being, automatism and inertia in relationships, fear and alienation.

Gradually Oskaras Koršunovas turned to the analysis of the socio-cultural environment of his contemporaries – he started directing contemporary drama performances. This was a new phenomenon in the Lithuanian theatre of the time, which struggled to find its identity after radical social and political changes. In 1997 Oskaras Koršunovas directed a play *P.S. File O.K.* by Sigitas Parulskis, Lithuanian poet and playwright of his generation. The artistically complex performance reflected on the Soviet past through a distinctive actualisation of the Biblical myth of Abraham and Isaac. In 1998 the director took up the tragic and controversial *Roberto Zucco* by Bernard-Marie Koltès.

These performances stood out sharply in the context of the Lithuanian theatre of the time, and were the last ones to be created by Koršunovas under the roof of the National Academic Drama Theatre. In 1999 the director together with other like-minded artists established an independent theatre – Oskaras Koršunovas Theatre or OKT. It had to be the theatre that would not limit itself to aesthetic quests, but rather search for contacts with the people undergoing drama in the vicinity of new time. Within two years a large repertoire of the new theatre was prepared. It includes both modern dramaturgy and the classics.

Oskaras Koršunovas belongs to the generation of directors that attracted attention of organizers of many international projects and initiatives after the fall of the Berlin Wall as the source of energy of new theatre. Since 1990 he has staged almost thirty performances both in Lithuanian theatres and theatres abroad.

Koršunovas is a winner of the Lithuanian National Art and Culture prize, Meyerhold prize, European New Reality prize, and the laureate of Lithuanian theatre seasons as well as many international festivals.

Oskaras Koršunovas Theatre Vilnius City Theatre

Established in 1999, Oskaras Koršunovas Theatre (currently bearing the name of OKT / Vilnius City Theatre) was determined to remain independent from the outset.

The theatre began to stage new dramaturgy, thus proclaiming that the times had changed and contemporary theatre had to reflect the reality of the day. Despite a sharp reaction and controversial opinions, the audience received this brave venture with respect and acknowledgement.

Soon OKT also became the most frequently touring Lithuanian theatre. Performances were presented on major stages and in major festivals in France, Germany, and Scandinavia, and even in countries of South and North America and Asia, its productions being included several times in the main program of the famous Avignon Festival.

It is also important that while remaining independent, Oskaras Koršunovas Theatre has always referred to a purposeful strategy of artistic program. Rather than producing disparate projects, it created a strong repertory embracing both contemporary dramaturgy and classical works. The main credo of the OKT repertory is the following: to produce contemporary dramaturgy as classical, and to present classical works as if it were contemporary dramaturgy.

That's why separate performances organically come one from another: *Fireface* by Mayenburg is somehow related to Shakespeare's *Romeo and Juliet* and Shakespeare's *A Midsummer Night's Dream* – to *Crave* by Kane. These performances don't discord with Ravenhill's *Shopping and Fucking* or *Oedipus Rex* by Sophocles, or *The Master and Margarita* from the novel of M. Bulgakov.

28.03./18:00

28.03./20:00

Chamber Hall

Oskaras Koršunovas Theatre / Vilnius City Theatre

Maxim Gorky: THE LOWER DEPTHS

Satine: **DAINIUS GAVENONIS**

Nastya: **RASA SAMUOLYTE**

Actor: **DARIUS GUMAUSKAS**

Bubnov: **JULIUS ZALAKEVICIUS**

Baron: **DARIUS MESKAUSKAS**

Kleshtch: **JONAS VERSECKAS**

Tartar: **TOMAS ZAIBUS**

Alyoshka: **GIEDRIUS SAVICKAS**

Kvashnya: **NELE SAVICENKO**

Miedviedieff: **RYTIS SALADZIUS**

director:

OSKARAS KORSUNOVAS

set designer:

DAINIUS LISKEVICIUS

costume designer:

AGNE KUZMICKAITE

composer:

ANTANAS JASENKA

touring manager:

AUDRA ZUKAITYTE

The Lower Depths is a laboratory where we are the ones on whom experiments are carried out. We started creating it already while working on *Hamlet*. This is our first theatrical performance, in which we don't concentrate on the result, but seek to test and discover ourselves, so that the actors not only create their characters, but also retain the reality and remain themselves. Gorky's text becomes relevant only when the actor is able to grow his or her character in his or her soil, so to speak, basing it on his or her own experience. This is the highest aim of the laboratory. It is an intersection between the actor's personality and the character he or she is creating, a stranger. Therefore, we have chosen a special space and got rid of the storyline and plot.

Oskaras Koršunovas

Moreover, in *The Lower Depths*, the actors are physically very close to the audience. In *Hamlet*, the actors were put in front of mirrors, in which they no longer saw themselves. The people they saw troubled them and prevented them from lying. Yet, here we have dared to sit so close to the audience or, in other words, seated the audience so close to the actors that neither the actors nor the audience have a chance to avoid the confrontation. The theatrical screens, the lighting, or the magic of the theatre have no effect here. Everything is extremely open.

I was inspired and encouraged to create the performance in this manner by a partial failure of *The Lower Depths* at the Oslo National Drama Theatre. There, the vast stage, the reconstruction of a certain epoch prevented us from actually opening up the humanity, which Gorky points out in his play."

Oskaras Koršunovas

eng
lish

29.03. / 19:00 Tamási Áron Theatre, Main Hall
Csokonai Theatre, Debrecen

Szerghey Medvedyev: **THE HAIRDRESSER**

Cast:
SZÚCS NELLI, TRILL ZSOLT,
TÓTH LÁSZLÓ, KRISTÁN ATTILA

translation and dramaturg: KOZMA ANDRÁS
set and costume design: VIKTOR RIZHAKOV
directed by: VIKTOR RIZHAKOV

technical director: SÁKÁNY GYULA
assistant: SÓVÁGÓ CSABA

*Best performance, X. POSZT 2010,
Best actress (Szűcs Nelli) , Maszk Actors' Union*

A hairdresser's parlor in a secluded but scenic corner of the Earth where people go to have their hair cut. They do it with pleasure because the hairdresser is a charming person: she's bursting with happiness that radiates on male clients making them open their hearts to her. The driver, the fireman and many others would like to date her but they don't succeed. There's someone else in the heart of this energetic woman: she's waiting for her beloved to get out of prison. The man of her dreams, who she has never seen. She fell in love with him through letters.

After staging Ostrovsky's *The Storm*, Victor Rizhakov (director and theatre-pedagogue, a significant personality of contemporary Russian theatre) continues the creative process he started in Csokonai Theatre with *The Hairdresser*, a play by the young Russian playwright, Sergei Medvedev.

Viktor Rizhakov

Graduated from the Far-Eastern Arts College and the Shchukin Drama School. In 1991, he started to work at the Moscow Theatre for Young Spectators (TYuZ) under the supervision of Genrietta Yanovskaya and Kama Ginkas. From 1995 till 2001 he was the Artistic Director of the Kamchatka Drama and Comedy Theatre.

In 2000 he created and carried out an international theatre project *Karaul No.8*, presented at international festivals at Edinburg, Los Angeles, Tbilisi, Lodz, Vena, Magnitogorsk and others. Since 2001 Viktor teaches at the Nemirovich-Danchenko School-Studio of the Chekhov Moscow Art Academic Theatre.

Viktor Ryzhakov works in close partnership with Ivan Vyrypaev. He has directed Vyrypaev's *Oxygen*, *Genesis No.2*, *Valentina's Day*, *July*, etc. Viktor Ryzhakov is a prize-winner of many theatre festivals, including the Golden Mask Performing Arts Festival (Innovation Award), the New Drama Festival (Gran-Prix), Kontakt (Poland, Gran-Prix), New Theatre (Poland, Best Director), Zolotoy Konyok, (Tyumen, Best Director).

Csokonai Theatre, Debrecen

The Csokonai Theatre hosts both a dramatic and an opera ensemble. „We wish to build an institution that speaks a contemporary theatrical language, is open to contemporary forms of theatre, to maintain a high-standard repertory open to experiments and new tendencies in theatre.” This is how Attila Vidnyánszky stated his aims as a director when he took over the management of the Debrecen theatre complex six years ago.

During his management the theatre became one of Hungary's best theatres, their work being appreciated internationally as well. The style and the transformations in their repertory soon became labelled as „the Debrecen model” by Hungarian theatre critics. The theatre collaborates with outstanding European directors like Silviu Purcărete, Viktor Rizhakov, Andrzej Buben, Vladislav Troitsky, Valere Novarina, and Nadine Duffaut on a regular basis.

The DESZKA festival, Hungary's leading contemporary drama festival hosts 10–12 stagings of Hungarian playwrights' plays each season. Through round-table disputes, stage-readings, drama-translation seminars and meetings with the audience the festival gradually evolved into a an artistic workshop that inspires both playwrights, actors and directors.

30.03. / 19:00 Tamási Áron Theatre, Main Hall

Bulandra Theatre, Bucharest

Nikolai Gogol: THE MARRIAGE

An absolutely unbelievable story in two acts

Translation: Lucia Demetrius, Izolda Vârsta

Agafya Tihonovna:

ANDREEA BIBIRI / ANCA ANDRONE

Arina Panteleymonovna: **IRINA PETRESCU**

Fyokla Ivanovna: **MARIANA MIHUȚ**

Podkolesin: **CORNEL SCRIPCARU**

Kochkaryov: **RĂZVAN VASILESCU**

Ivan Pavlovich Omelet: **DORU ANA**

Anuchkin: **IONEL MIHĂILESCU**

Zhevakin: **VICTOR REBENGIUC**

Panteleyev: **MARIUS CHIVU**

Duniashka: **ANA IOANA MACARIA**

Stepan: **ȘERBAN PAVLU**

directed by: **YURI KORDONSKY**

set design: **MIHAI MĂDESCU**

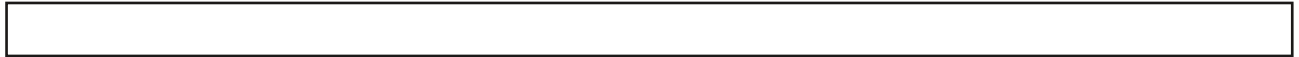
costume design: **MARIA MIU**

director's assistant: **ANCA SIGARTĂU**

The Marriage was written by Gogol in 1833 and, after being modified several times by the author it was first presented in 1835 in Moscow.

There is a young lady with a small dowry who wants to marry a man with a good social background, an honourable man, preferably a nobleman. The suitors present themselves, but Agafia has to take a hard decision: all of them have pros and cons, but none of them bears all the virtues of the man she wishes to marry.

Government clerk Kocikariov, close friend of Podkolesin has been married by a matchmaker, but his marriage was unhappy. Trying to help his friend he successfully plots against the other suitors. Various unforeseen circumstances eventually leave Podkolesin as the only real suitor, but the marriage does not take place. The groom's fear and cowardice leads to an unexpected end.

This is a theatre lesson of the best possible quality; something so rare in the city: the audience laughs with tears watching the play.

The directing solutions are excellent, especially the turning of a hesitant Tihonova's monologue into an instrumental confrontation of possible fiancées, where the five actors improvise an ad-hoc orchestra: cymbals (Victor Rebengiuc), accordion (Doru Ana), flute (Cornel Scripcaru), trombone (Marius Chivu), guitar (Ionel Mihăilescu)

Iulia Popovici - Ziua

We laughed with tears at this *Marriage*, and I was glad to see how sparkingly and accurately all the actors played their part. I have once again witnessed the blessed moment of a miraculous coexistence between a director and an ensemble. I felt this engagement between director Yuri Kordonsky and these few actors of Bulandra definitive.

Marina Constantinescu - România literară

Yuri Kordonsky

Actor and theatre director born in 1966 in Odessa, Ukraine. He graduated informatics at the Odessa University. In 1995 he graduated Lev Dodin's class of acting and directing at State Academy of Theatre Arts, St. Petersburg. He is associated professor of theater at the Wesleyan University's theater department in Middletown Connecticut.

In his theatrical career in Romania he has mainly been associated with the Bulandra Theatre. As of March 2011, five of his productions are in the active repertory of the Bulandra: *Uncle Vanya* by Chekhov (2001), *The Marriage* by Gogol (2003), *Sorry* by Alexandr Galin (2004), *Crime and Punishment* after Dostoevsky (2006) and *Bury Me behind the Baseboard*, based upon Pavel Sanaev's novel (2011).

Bulandra Theatre

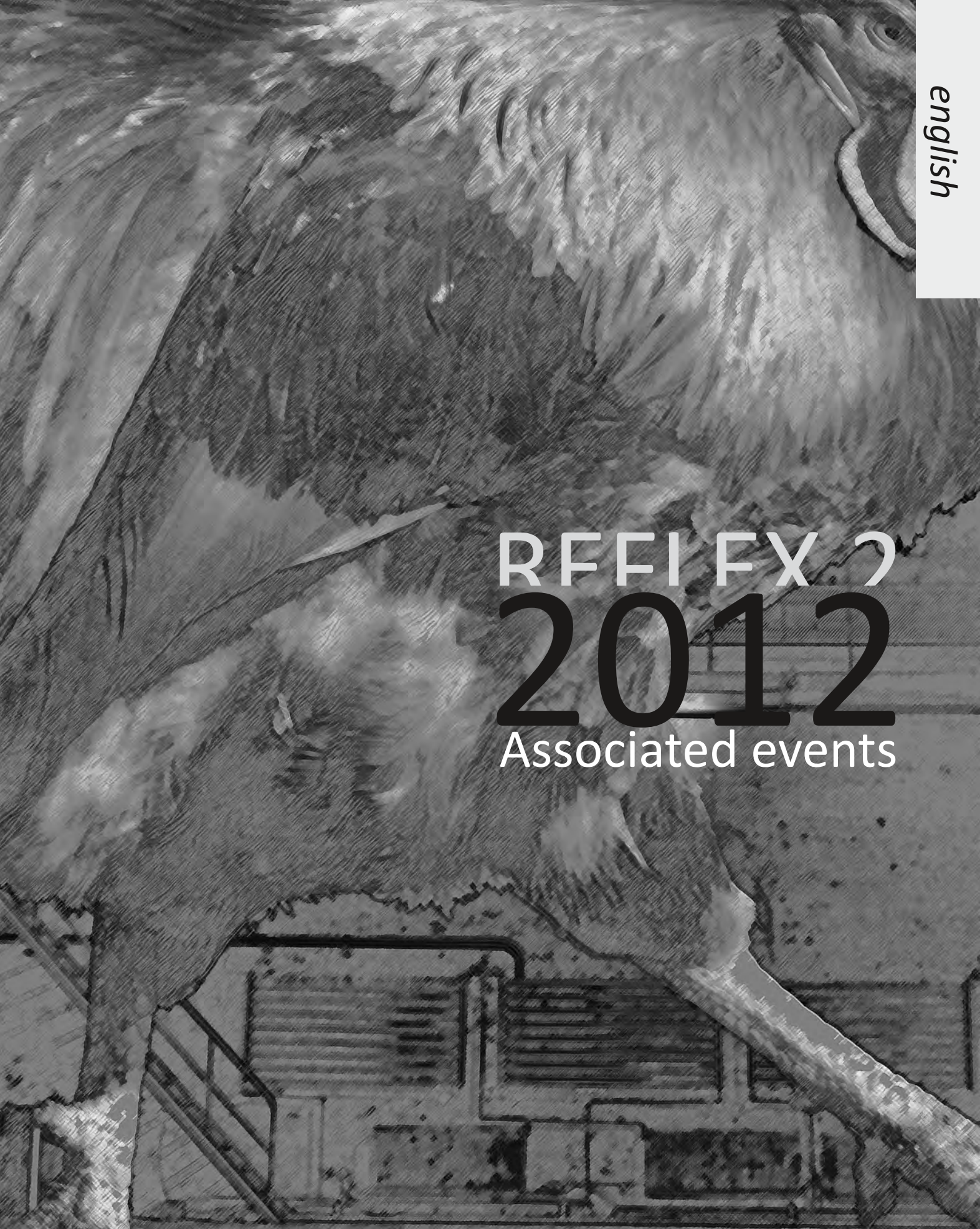
The company was founded in 1947 as a public theatre subsidized by the municipality of Bucharest and lead by the great Romanian actress, Lucia Sturdza Bulandra.

In 1963 the name of the company was changed to the Bulandra Theatre and Liviu Ciulei became its artistic director. His various and rich experience (actor, stage director, set designer and architect) imposed a special vision upon the company, a whole theatrical age being associated with his name. Under Ciulei's leadership Lucian Pintilie is the resident director at Bulandra; other leading directors that also worked with the company in that period: David Esrig, Radu Penciucescu, Andrei Șerban, Vlad Mugur, Valeriu Moisescu, Alexandru Tocilescu, Cătălina Buzoianu.

In 1991, Bulandra joined the Union of the Theatres of Europe.

In August 2002 Alexandru Darie becomes the company's artistic director. Very soon he begins to implement a new artistic vision of a much broader spectrum. This brings another great period in Bulandra's history, marked by great performances (both classical and modern) and successes.

english

RFFIFX 2 2012

Associated events

16/03, 20:00 Tamási Áron Theatre, Main Hall

BALANESCU QUARTET

concert

ALEXANDER BALANESCU: violin

JAMES SHENTON: violin

KATIE WILKINSON: viola

NICK HOLLAND: cello

sound engineer: DAVID KENT

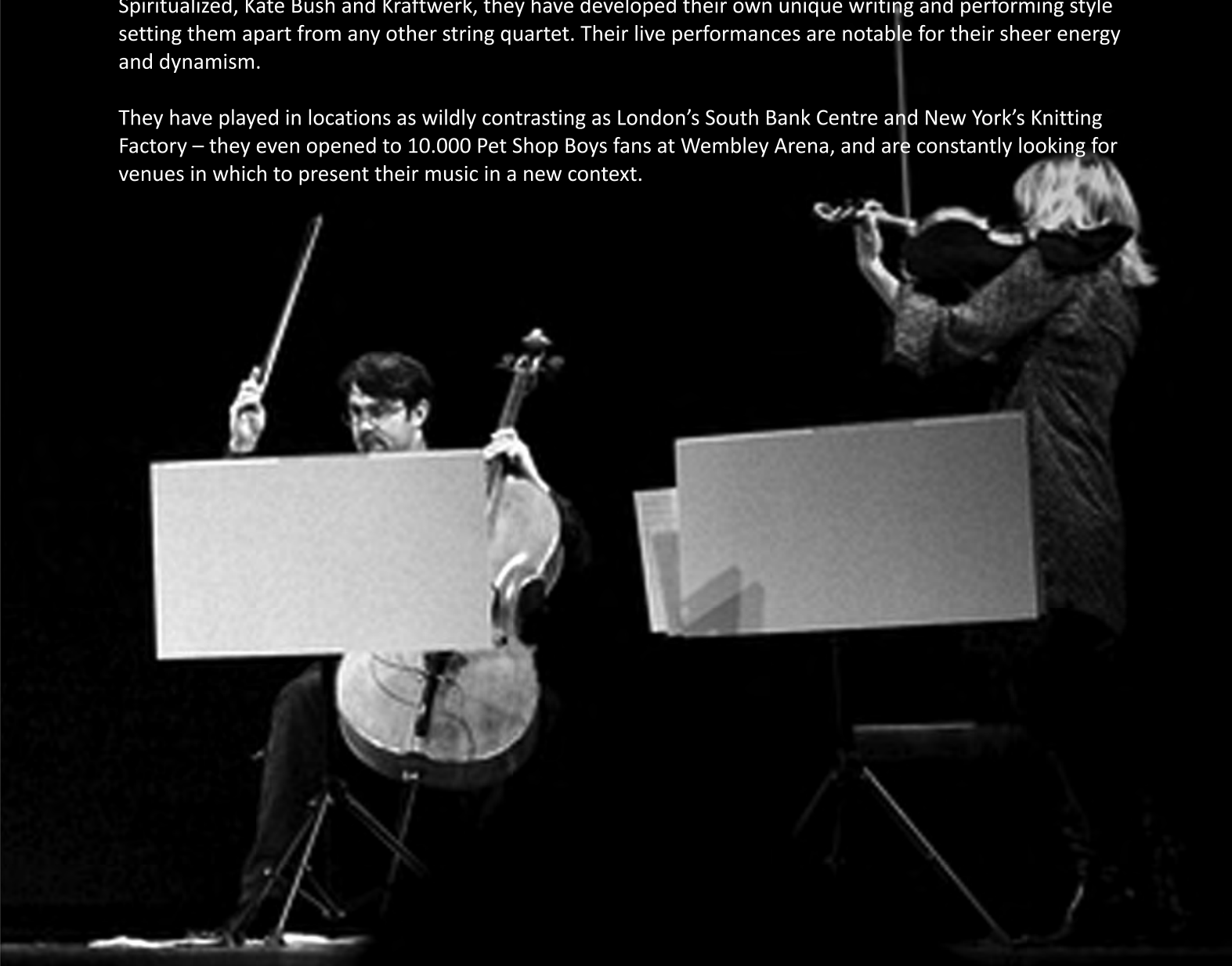

Since its formation in 1987, the Balanescu Quartet has acquired a reputation as one of the leading contemporary music groups in the world today. Its guiding force has been the Romanian virtuoso violonist, and composer Alexander Balanescu, who has lead the quartet across musical frontiers into new uncharted territory.

This search to push the limits of the string quartet, has revealed an ensemble with a sensibility nearer to a band rather than a classical group, and reflects Balanescu's passionate belief in the intercommunication and fluidity between different musical fields.

From its roots as collaborators with composers such as Michael Nyman and Gavin Bryars, through projects with Lounge Lizard John Lurie, Jack de Johnette, Ornette Coleman, David Byrne, the Pet Shop Boys, Spiritualized, Kate Bush and Kraftwerk, they have developed their own unique writing and performing style setting them apart from any other string quartet. Their live performances are notable for their sheer energy and dynamism.

They have played in locations as wildly contrasting as London's South Bank Centre and New York's Knitting Factory – they even opened to 10.000 Pet Shop Boys fans at Wembley Arena, and are constantly looking for venues in which to present their music in a new context.

16.03. / 18:00 Magma Contemporary Art Space

MASTER and DISCIPLE 4 *opening*

Németh Ilona

She is one of the most prominent Central European artists of public art and post-feminism. She pursued her studies at the Hungarian College of Applied Arts from Budapest. She displayed works at the following exhibitions: *Aspekten/Positionen* (1999, MMK – Vienna), *After the Wall* (1999, Moderna Museet – Stockholm), *Another World* (2002, Kunstmuseum – Luzern), *Gender Check* (MUMOK – Vienna) as well as at the Prague, Valencia and Bucharest biennials. In 2001 she represented Slovakia with the project entitled *Invitation for a Visit* at the 49th Venice Biennial. She is studio leader associate professor of the Academy of Fine Arts and Design from Bratislava; she lives in Dunaszerdahely in Slovakia. At the beginning of her career she pursued the painting of new expressivity. On the occasion of her first solo exhibition (1990) she broke with the traditional genres of fine arts and set off on the road of installation, performance and multimediality. Her unique and feminine sensitivity resulted in installations and objects with which she found her place in the contemporary artistic life of both Slovakia and Hungary. Today her installations entitled *Running the Gauntlet* (1994), *The Column* (1995), *Polyfunctional Woman* (1996), *Private Gynecological Ambulance* (1996) or *Exhibition Room* (1998) are already referred to in international literature. Besides the approach from the viewpoint of gender, the conflict of the public and the private spheres as well as the criticism of collective and individual consciousness have gained an ever more significant position in her art. In recent years public space has represented a challenge for her, both in its sociological and political sense. Some of her works reflect upon the current Hungarian-Slovak conflict (*Mud Wrestling*, 2010) and, respectively, upon the present conditions in Hungary (*Dilemma*, 2011).

Gábor Hushegyi

Jaro Varga

Born in Trebišov (Slovakia), Jaro Varga is artist and curator of Gallery HIT in Bratislava. Since 2010 postgraduate studies at Academy of Fine Arts and Design, Bratislava, Department of Intermedia and Multimedia, Doc. Ilona Németh. Solo Shows (selected): 2010 *Urban Exploration*, Open Gallery Bratislava, SK; 2009: *Library in Library*, Bailey Library, Slippery Rock University, USA. Group Shows (selected): 2011: *Delete*, Slovak National Gallery, Bratislava, SK; *Public Folklore*, Grazer Kunstverein, Graz, AT; *Eleventh Hour*, Futura Gallery, Prague, CZ; *Librarianism*, Gallery NTK, Prague, CZ; 2010: *Transart Communication- Public Dialog*, Komarno, SK; 2010: *"Where do we go from here?"*, Secession Vienna, AT; 2010: *The Romance of my Young Days, the Future of my Nostalgia*, Central Slovakian Gallery, Banská Bystrica, SK; 2009: *Exit Ghost*, Gallery Valentina Moncada, Rome, IT; 2009: *Fantazies of Beginning*, Billboard Gallery Europe, Bratislava, SK

Varga's outputs have usually the form of a visual-documentary recording, or a transcript of the recorded, capturing a phenomenon, theme, sociological trait, which the author perceives as controversial and focuses his attention on them. Because of this, his art can in a certain way be considered as engaged – it reflects and points out the problems of society. Into the selected phenomena which he reflects, he projects his own doubts about its relevance. He mediates the results of his research to the viewer with an anticipation of their further resonance and the unfolding of disputable questions, which they associate. He investigates the phenomenon of experience as a spectacle, he reappraises the conventions of its mediation.

Lucia Gavulová

21.03. / 17:00

24.03. / 17:00

New Studio

PINA BAUSCH *cinema*
dance, dance, otherwise we are lost

Dance film with the ensemble of the Tanztheater Wuppertal, featuring the unique and inspiring art of the great German choreographer, who died in the summer of 2009.

PINA is a film for Pina Bausch by Wim Wenders. He takes the audience on a sensual, visually stunning journey of discovery into a new dimension: straight onto the stage with the legendary ensemble and follows the dancers out of the theatre into the city and the surrounding areas of Wuppertal – the place, which for 35 years was the home and center for Pina Bausch's creativity.

Paradafilm.ro

23.03. / 22:00 Chamber Hall
Ada Milea: QUIJOTE
concert

BOBO BURLĂCIANU: Sancho Panza (electric guitar)

ADRIAN CRISTESCU: Sancho Panza (piano)

ADA MILEA: Quijote (guitar)

Ada Milea

She has graduated acting at the Tg. Mureș University of Theatre. She experiments with music and a performing style in which musicians and their instruments become actors in a teatro-musical play. She has created music for theatre performances, edited several CD-s, a book and a DVD; she performs live in Romania and abroad.

Bobo Burlăcianu

A founding member of the band "Fără zahăr" (No sugar), he studies film and TV directing at Bucharest's Hyperion University; he has his own column in "Suplimentul de cultură" (Cultural Supplement), his articles being collected in a book published at Editura Polirom. He creates theatre music and performs live in Romania and abroad. He participated in two projects signed by Ada Milea, "Quijote" and "The Nose".

Adrian Cristescu

He has studied jazz and composition at the Bucharest Music Academy, he is a composer and musical producer, sound engineer at Maxima Records; he features as a pianist in concerts with Alina Manole, Ovidiu Mihailescu, Circa șapte, Ada Milea and others.

26.03. / 21:00 Festival Club
SANTA DIVER *concert*

KÉZDY LUCA- violin

SZESZTAY DÁVID- bassguitar

SÁRVÁRI KOVÁCS ZSOLT – drums

Santa Diver's music penetrates the listener in many ways: at one moment a series of beautiful melodies built on each other; then a raft of digital effects lets loose an onslaught of overwhelming energy. All this can be compared to an adventurous and love-struck dream at the end of which--even if events were unpredictable--we awake refreshed and wanting more. The three musicians here had each loaned their talents to dozens of groups before finding a point in common where all could come home: something new was born, something of inexhaustible creativity and energy.

28.03. / 23:00 Tamási Áron Theatre, New Studio
PINK FREUD *concert*

In 1998, four young and open-minded musicians from Gdańsk formed a group, which would explore new areas of improvisation. They named it Pink Freud. Its music is fresh and modern; inspired by jazz, rock, folk, jungle, drum'n'bass etc. Pink Freud demands sensitivity and concentration from its audience. Musicians play subtle tunes while fully aware of their music. In 1998, Gdansk was a center of Polish music, and of jazz especially. However, Pink Freud turned its back to this tradition and recorded their debut album "Zawijassy". The reviews were enthusiastic: "it's refreshing our perception of polish jazz", "Gdansk's tradition in improvisation took step towards more interesting and surprising tones". PF's concerts were even hotter. After one of them, someone started to call PF's music "trance-jazz-dance". Soon Pink Freud's music became more and more different live than what was recorded on their album. They developed their own concert-style and did over 100 gigs in Poland, Germany, and the Czech Republic. Since 2003, PF issued six more albums, playing their music on custom-built electronics, along with bass, trumpet, vibraphone and drums.

WOJTEK MAZOLEWSKI - bass

ADAM MILWIW-BARON - trumpet

TOMASZ DUDA - saxophone

RAFAŁ KLIMCZUK - drums

21.03 / 18:00 21.03 / 20:00
County Library, Gábor Áron Hall

Osonó Theatre, Sfântu Gheorghe

AS WATER REFLECTS THE FACE

with: **BARTHA LÓRÁND**, **DARAGICS BERNADETTE**, **JÁNOSI VIVIEN**,
KORODI JANKA, **MUCHA OSZKÁR**, **OLÁH ESZTER**

Sound and light technician: **BARTHA LEVENTE**

directed by: **FAZAKAS MISI**

22.03. / 17:00 Cultural Centre, Lajtha László Hall

M Studio, Sfântu Gheorghe

AS A MISTLETOE

A performance by the M Studio movement theatre Sf. Gheorghe,
based on Abe Kobo's novel, *Woman in the Dunes*.

with: **VERES NAGY ATTILA**, **NAGY ESZTER**, **BAJKÓ LÁSZLÓ**,
POLGÁR EMÍLIA, **SZEKRÉNYES LÁSZLÓ**

composer: **MEZEI SZILÁRD**; dramaturgy: **MÁRTON IMOLA**;

director's assistant: **TASNÁDI KINGA**

directed by: **GEMZA PÉTER**

26.03. / 19:00 Cultural Centre, Lajtha László Hall

Háromszék Dance Ensemble

ONE HUNDRED YEARS!

In memory of Fodor Sándor „Netti”

The Heveder Band: **FAZAKAS LEVENTE** (violin), **MOLNÁR SZABOLCS**
(violin), **FAZAKAS ALBERT** (viola), **SZILÁGYI LÁSZLÓ** (viola,
accordion), **BAJNA GYÖRGY** (cello, doublebass) **ERŐSS JUDIT** (songs)
dancers: **TÓKÉS ZSOLT**, **VASZI LEVENTE**, **FÜLÖP CSABA**, **VAJDA**
KATALIN, **PILINGER MÓNICA**, **KISGYÖRGY ENIKŐ**; costumes: **SIMÓ**
JÚLIA; assistant: **TÓKÉS ZSOLT**; musical set-up: **KÖNCZEI ÁRPÁD**,
KÖNCZEI CSONGOR; artistic associate: **KÖNCZEI CSONGOR**;
costume and set designer, director-choreographer: **KÖNCZEI ÁRPÁD**

18.03. / 11:00, Gyárfás Jenő Art Gallery

WEEKDAY MADNESSES

Creativ Media Literary Agency

playwright's showcase

The Creativ Media Literary Agency is one of Hungary's private literary agencies founded in 1991, dealing only with contemporary plays from Hungary and abroad. It is the only agency in Hungary that organizes a whole festival, Contemporary Drama Festival Budapest with international significance to present contemporary and new playwriting.

On the Drama Fair the agency presents itself: what is a theatre agency? when and why we should use their services? But also offers a selection from the most well known and successful plays presented in past few years in Europe, particularly focused on Central-Eastern European region. These plays are not (very) known or were not yet staged in Transylvanian Hungarian theatres.

The selection contains plays from (young) playwrights like the Polish Elzbieta Chowaniec, the Czech Petr Zelenka, the Slovak Viliam Klimacek, the Slovenian Simona Semenec, the German Felicia Zeller and the Finnish Sofi Oksanen; but also plays that are staged with success in Hungary like Mayenbourg, Schimmelpfennig, Kane, Jelinek, Fosse, Bärfuss, Zelenka and April de Angelis.

IN/BETWEEN REFLEX(IONS) *workshop*

Besides inviting distinguished shows, we believe that the presence of the newest generation of theatre specialists is highly important. Because of this we decided to organize an English language workshop during the festival for the theatre studies students from the countries represented in the festival's program. The thematic of our workshop will be The Theatre between Eastern and Western Europe; Theatrical forms and tendencies in Europe; performance analysis.

The workshop will be monitored by Alice Georgescu (president of the Romanian section of IATC-AICT), Marian Popescu (professor at the University of Bucharest) and Maria Shevtsova (professor at the Goldsmiths University of London).

Besides these discussions the participants will be writing and editing the festival's blog.
(www.reflexfest.ro).

Festival-club/ (Bastion Restaurant – nr. 6. Olt street) REFLEX SESSIONS

After the meetings that succeed each performance of the main selection (thus without any certain starting time) the festival-nights will be closed by concert performances and DJ sets of the region's best musicians and party-makers.

Performers for these music sessions will be: **KÜB_beat** (Friday 03/16) **DuBase** (Saturday 03/17) **Dzsakko** (Sunday 03/18), the **Jedam Band** (Thursday 03/22), **DJ Beast** (Friday 03/23), **DJ Goranga** (Saturday 03/24), the **Éltes Áron Quintet** (Sunday 03/25), **FlaC LOSSLESS** (Monday 03/26), **SNAPS & Luiza Zan** (Tuesday 03/27) DJ Barna (Thursday 03/28), and many more.

Sepsiszentgyörgy Székelyföld Kulturális és Ifjúsági Fővárosa

Sfântu Gheorghe Capitala Culturală și de Tineret a Ținutului Secuiesc

2012-ben Sepsiszentgyörgyön a kulturális és ifjúsági élet pezsgését és megújulását ünnepeljük. A Reflex Nemzetközi Színházi Biennálé, közösen a többi idénre tervezett kulturális és ifjúsági rendezvénnyel, legékesebb bizonyítéka annak a vitathatatlan ténynek, hogy Szentgyörgy a leggazdagabb kulturális ajánlattal rendelkező város Székelyföldön. A második alkalommal megrendezett nemzetközi színházi találkozó nem csak székelyföldi viszonylatban, hanem Románia és Európa kulturális térképén is markánsan helyezi el városunkat.

În anul 2012 la Sfântu Gheorghe sărbătorim renașterea vieții culturale și de tineret. Bienala Internațională de Teatru Reflex împreună cu toate programele culturale și de tineret sunt o dovadă a faptului că Sfântu Gheorghe este orașul cel mai bogat în oferte culturale din Ținutul Secuiesc. Cea de-a doua ediție a Festivalului Internațional de Teatru plasează marcant orașul nostru nu doar pe harta culturală a Ținutului Secuiesc ci și pe harta României și chiar a Europei din acest punct de vedere.

In the year 2012 we celebrate the fizzle and reform of the cultural and youth life at Sfântu Gheorghe. The Reflex International Theater Biennale, together with the other cultural and youth events of the year, is the most eloquent proof of the undeniable fact that Sfântu Gheorghe is the city of the richest cultural offer in Seklerland. The international theater meeting is at its second edition and it places our city not only in Seklerland but also on the Romanian and European map of culture.

A Goethe Intézet a Német Szövetségi Köztársaságnak a világ számos országában működő kulturális intézete. Célja, hogy elősegítse a német nyelv elsajátítását és a nemzetközi kulturális együttműködést. Emellett átfogó Németország-képet közvetít a kulturális, társadalmi és politikai életről szóló információk révén.

Az egyes Goethe Intézetekből, a Goethe Központokból, kulturális társaságokból, olvasótermekből, vizsga- és nyelvoktatási központokból álló hálózata a német külügyi kulturális és oktatási politika központi feladatait látja el. Állandó partnerei a német közszolgálati és privát kulturális intézmények, tartományok, önkormányzatok és a német gazdaság.

Goethe-Institut este o instituție culturală ce promovează cultura Republicii Federale Germane pe plan mondial. Noi susținem limba germană în străinătate și susținem colaborarea internațională în plan cultural. Prin informații despre viața culturală, socială și politică prezentăm un vast tablou al realității germane.

Prin rețeaua noastră formată din mai multe Institute, Centre Goethe, Centre Culturale, săli de lectură cât și Centre de testare și examinare promovăm sarcinile politicii culturale și educaționale externe. Suntem de asemenea și partenerii responsabililor culturali publici și individuali, cât și ai landurilor federale, ale comunelor și ale economiei.

The Goethe-Institut is the cultural institute of the Federal Republic of Germany with a global reach. We promote knowledge of the German language abroad and foster international cultural cooperation. We convey a comprehensive picture of Germany by providing information on Germany's cultural, social and political life.

Through our network of Goethe-Institutes, Goethe Centres, cultural societies and reading rooms, alongside our examination and language learning centres, we perform the principal tasks of cultural and educational policy abroad. We work in partnership with public and private cultural bodies, the German federal states and municipalities, and the corporate sector.

www.goethe.de/bukarest

REFE

MECÉNÁSOK
MECENA
MAECENAS

Adonis Gyógyszertár
Depo Építőanyag Lerakat

Narancs SRL

NOVITAS SRL

Civeq KFT

Dália K.F.T.

Bálint József

T3 Kiadó

Ivácsony Zsófia Orvosi Rendelő

Salvia Gyógyszertár

EX2

FESTIVÁL-STÁB / ECHIPA FESTIVALULUI FESTIVAL STAFF

fesztiváligazgató / directorul festivalului / festival director:
BOCSÁRDI LÁSZLÓ

gazdasági igazgató / director economic / finance manager:
SZILÁGYI-NAGY SÁNDOR

fesztivál koordinátor / coordonator festival / festival coordinator:
PÁL ATTILA

arculattervező / concepție grafică / graphic design:
BARTHA JÓZSEF

igazgatói asszisztens / asistent director / the director's assistant:
VERESS ILDIKÓ

projekt vezető (in/between reflex(ions) / conducător proiect (in/between reflex(ions) / project manager (in/between reflex(ions)
BODÓ A. OTTÓ

MUSÁT ARNOLD (kísérőprogram-koordinátor / coordonator evenimente conexe / associated events coordinator); WEGROSZTA LÁSZLÓ (technikai vezető / conducător tehnic / technical manager); TOMPA ESZTER (fordítás-koordinátor / coordonator traduceri / translations coordinator); SÁNDOR LÁSZLÓ, KOVÁCS ISTVÁN, ALBERT MÁRIA, CSÉP ZOLTÁN, JÁNÓ ENIKŐ, BODOLAI BALÁZS (fordítók / traducători / translators); NINA TINTAR (projekt-tanácsadó / consultant proiect / project consultant); GYARMATHY-BENCZE BULCSÚ (nemzetközi kapcsolatok / relații internaționale / international relations); NAGY-LÁZÁR KINCSE (pályázatfelelős / responsabil proiecte de finanțare / fundraising); DUNKLER RÉKA, KOVÁCS ZSUZSA (vendégfogadás, meghívottak / responsabil oaspeți, invitați / guest's administrators); FAZAKAS MISI (teremfelelős / responsabil săli de spectacole / venue coordinator); PÁL CSABA (biztonsági felelős / responsabil securitate / security); ERDÉLY ÁGNES, SZEPESSY KATALIN, SZABÓ KRISZTINA (asszisztensek / asistenți / assistants); TOMPA ESZTER, SIMON JUDIT (tolmácsok / interpreți / interpreters); OPRA GYÖRGY (gépkocsivezető / șofer / driver)

REFE

BARTHA RÉKA, NAGY B. SÁNDOR (sajtókapcsolatok, honlap / relații cu presa, website / press relations, website); BOROS KINGA, KÖLLŐ KATALIN (sajtó-munkatársak / colaboratori presă / press collaborators); KISS BENCE (honlap és közösségi oldalak / pagină web și rețele sociale/ web page and social networks); KISPÁL ATTILA, KISPÁL ÁGNES (web-tervezők / web design / web design); TORÓ ATTILA (website programozó / programator website / website programmer); KATÓ ZSOLT, BÁNTÓ CSABA, BAKÓ KINCŐ, DOBONDI A. LEHEL (televíziós spot, video-dokumentáció / spot televiziune, materiale videodocumentare / TV spots, documentaries); KÓNYA ÜTŐ BENCE, SZAKÁCS LÁSZLÓ (rádióspot / spot radio / radio spots); BARABÁS ZSOLT, HENNING JÁNOS (fényképészek / fotografi / photographers); CZEGŐ CSONGOR (szerkesztő, fesztivál-műsorfüzet / redactor catalog / editor, catalogue); GERGELY LÁSZLÓ (rendszergazda / administrator rețea / system administrator);

DÁLNAKI CSANÁD (produkciós vezető / șef producție / production manager); V. BARTHA EDIT (ügyelő / regizor tehnic / stage manager); HORVÁTH CSABA, VARGHA ZSOLT, BARABÁS SZABOLCS, JÓZSI SZABOLCS, TÓTH LÁSZLÓ, VERES JÁNOS, BARTI ISTVÁN, FARKAS CSABA, KECSKÉS ISTVÁN, LUPU JÁNOS, MADARÁSZ ÁRPÁD, ORBÁN ISTVÁN, NYISZTOR ANGÉLA, BARTHA JUDIT, KOVÁCS IBOLYA, KOCSIS OLGA, GYÓRY ANDREA (színpadi munkatársak / personal scenă / stage crew); AGÓCS TIBOR, APBT.HU KFT (fény- és hangtechnika / suport tehnică teatrală / technical support)

könyvvitel / departament contabil / accounts department:
KERESTÉLY IBOLYA, VERESS ÁGNES, NAGY MÁRIA

jegyiroda / casa de bilete / box office:
FAZAKAS ÉVA, PICHLER RÉKA

valamint / precum și / and also:

DIÓSZEGI ATTILA, DOBRE MÁRIA MAGDOLNA, GAZDA SZENDE, CSOMÓS TÜNDE TÍMEA, az OSONÓ SZÍNHÁZMŰHELY, a PLUGOR SÁNDOR MŰVÉSZETI LÍCEUM, a MIKES KELEMEN LÍCEUM, A SZÉKELY MIKÓ KOLLÉGIUM és a MŰVÉSZETI NÉPISKOLA diákjai / studenți ai liceelor și școlilor de artă din localitate și membrii Teatrului Osonó / students of the city's high schools and art schools, members of the Osonó Theatre

EX2

I ENERGY

I CULTURE

I THEATRE

RFFI FX 2 2012

Társszervezők / Coorganizatori / Coorganizers

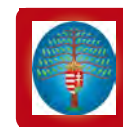
Consiliul Județean Covasna
Kovászna Megye Tanácsa
Covasna County Council

Fő támogatók / Sponsori principali / Main Sponsors:

Ministerul
Culturii și
Patrimoniului
Național

Nemzeti
Kulturális
Alap

INSTITUTUL
CULTURAL
ROMÂN

Támogatók / Sponsori / Sponsors:

NEMZETI
ERŐFORRÁS
MINISZTERIUM

BETHLEN GÁBOR
Alap

INSTITUTUL
POLONEZ

COMBRIDGE

Fő médiapartnerek / Parteneri media principali / Main media partners:

MÉDIASZOLGÁLTATÁS-TÁMOGATÓ
ÉS VAGYONKEZELŐ ALAP

OBSERVATOR
CULTURAL

Radio
România

Háromszék

Médiapartnerek / Parteneri media / Media partners:

» új magyar szó

krónika

SZÉKELY
Hírmondó

Szabadság

transindex
A NAPOS OLDAL

fidelio

ERDÉLYI NAPLÓ

székelyhon.ro

Híradó

Hírlap

Csíki Hírlap

Gyergyói Hírlap

